

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JUNE 11

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
ST PETERSBURG, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715
POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet timekli!
www.laiks.us

Volume LXXIII Nr. 22 (6056)

2022. gada 11. jūnijs – 17. jūnijs

Brīvdabas muzejā Vasarsvētkos

4. un 5. jūnijā pēc divu gadu pārtraukuma atkal plaši apmeklēts tradicionālais
gadatirgus Latvijas Etnografiskajā brīvdabas muzejā

Valters
Nollendorfs
par sava mūža
vērtu iespēju
3. lpp.

Taira Zoldnere
vēsta no
Sanfrancisko
4. – 5. lpp.

Numura
intervijā –
Juris Bļodnieks
6. – 7. lpp.

Sietlas latviešu
skolas izlaidums
8. lpp.

3x3 aicina
8. un 14. lpp.

Top jauns
politiskais spēks
Latvijā
16. lpp.

Daugavas Vanagi
tiekas Gaŗezerā
18. lpp.

Sporta jaunumi
17. un 20. lpp.

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolaros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fākss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolaros.

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses
4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759

e-pasts: LaiksDSR@aol.com

**Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256**

LAIKS

4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759
laikdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolaros uz «Laiks» Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!

«LAIKA» abonements maksā: ..... 3 mēnešiem ASV \$50.00
6 mēnešiem ASV \$100.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā ..... 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā ..... 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā ..... 3 mēneši \$75.00
6 mēneši \$150.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00
6 mēneši \$186.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

IEVIETOJIET REKLĀMU KRĀSĀS

Laika izdevumā XV Dziesmu un deju svētkiem St. Paulā!

Iesūtiet reklāmu līdz š.g. 15. jūnijam!

Vairāk informācijas

LaiksDSR@aol.com

Tel. # 516-375-7745 / 727 385-4256

Ja vēlaties atbalstīt savu politisko partiju Latvijas Republikas 14. Saeimas vēlēšanās, dariet to!

Laika redakcija ir reģistrēta kā masu saziņas līdzeklis politiskās
reklāmas izvietojšanai saskaņā ar Latvijas likumdošanu

1 (vienas) lappuses apmērā - EUR 1000,-

½ (puslappuses) apmērā - EUR 750,-

¼ (vienas ceturtdaļlappuses) apmērā - EUR 500,-

Samaksa SEB bankā:

SIA "VESTA-LK"

Reģ.Nr.40003905506

PVN Reģ.Nr.: LV40003905506

K.Valdemāra 106-73, Rīga, LV-1013

AS SEB banka, kods UNLALV2X

Konts: LV90UNLA0050009776346

Lūdzam sūtīt uz redakciju Rīgā – e-pasts redakcija@laiks.us

Elīze Jēkabsons pieliek roku

Pienāca šis foto un īsziņa, no meitas: "Šoreiz mani ielaida!" Iedomājos, ka zem maskas slēpās liels smaids. Pirms gada Elīzei Detroitas lidostā bija gauži jāraud, jo viņai aizliedza lidot uz Latviju ar Amerikas pasi un CDC vakcinēšanās karti, kas izrādījās nederīga Eiropai. Latvija atkal ir atvērta, un 2. maijā viņai izdevās ielidot Rīgā, kaut gan ar pavisam citiem plāniem kā iepriekš. Šoreiz viņa atsauca uz lūgumu palīdzēt iekārtot virtuvi ukraiņu bēgļu centrā Rīgā.

Elīzes brālēns Mārtiņš Šmits no Kanadas, kas jau ilgus gadus dzīvo un strādā Rīgā, ir iesaistījies bezpeļņas sociālā iniciatīvā *Common Ground*. Grupa radošo profesiju pārstāvju – mākslinieki, brīvprātīgie, ar kopīgiem spēkiem ir pārveidojuši vecu vilcienu staciju Andrejostas ielā 27 par vietu, kur Ukrainas kara bēgļi var saņemt atbalstu un palīdzību, lai justos gaidīti savā pagaidu, jaunajā dzīvesvietā. *Common Ground* centrs piedāvā dažādas aktivitātes: zīmēšanas darbnīcas, valodu kursus, grupu jogas nodarbības, individuālas psiholoģiskā atbalsta sesijas, mūzikālus priekšnesu-

mus. Tur ir bibliotēka, divas rotaļu istabas bērniem, klusuma telpas, *Wi-Fi*, galda spēles, pat vieta, kur izmazgāt un izžāvēt veļu.

Trūka tikai virtuves. Mārtiņš bija to sācis būvēt un ļoti priecājās par Elīzes palīdzību – par viņas ekspertīzi komerciālas virtuves iekārtošanā, kā arī par viņas prasmēm darboties ar zāģiem un citiem darbarīkiem. Šis iemaņas viņa apguvusi savā tēlniecības mākslas studijā ASV. Mārtiņš viņai ātri iemācīja arī rīkoties ar "dry-wall". Šim projektam pievieno-

jās arī Elīzes brālēns Rolands Krūmiņš – mākslinieces Dainas Dagnijas dēls, kas pārcēlās uz Rīgu īsi pirms mātes nāves. Un drīz vien tapusi vieta, kur bēgļi var satikties ar savējiem, pagatavot iemīļotos ukraiņu ēdienus un baudīt tos kopīgās maltītēs. Ārpus virtuves stāv dēļu kaudze, ar kuŗu ir ielānāta uzbūvēt paceltas dobes sakņu dārzam. Elīze nožēlo, ka nevarēja palikt ilgāk, lai to sastādītu.

Mēs esam jutuši līdzīgu, ziedojusi un cerējuši, ka varētu darīt vēl vairāk. Elīze atvēlēja savu sirds siltumu, laiku un darbu. Tas aizkustināja ne tikai mūs, vecākus, bet daudzus viņas draugus un paziņas, kuŗi saziedoja vairāk nekā 1000 eiro projekta atbalstam.

Pavadītais laiks, no 2. līdz 13. maijam, bija īss, tomēr tas nepagāja darbā vien. Pietika laika nosvinēt arī 4.maiju – Latvijas neatkarības atjaunošanas svētkus, kuŗu laikā daudzās vietās notika koncerti un tautas deju izrādes. Atlika laika apciemot draugus un radus, aizbraukt līdz Kurzemes krastam un iemērcēt pirkstu galus Baltijas jūrā.

LĪGA JĒKABSONE

Nedēļas gudrība

"Visiem politiskajiem spēkiem, kuŗi lūkojas uz 14. Saeimas deputātu krēsliem, vēlēšanu kampaņas laikā jābūt gataviem lietišķi runāt par sociālās nevienlīdzības mazināšanu. Kā liecina daudzu attīstītu valstu pieredze, labklājības līmeņa reāla paaugstināšana veicina valstij lojālas sabiedrības daļas pieaugumu daudz veiksmīgāk nekā iluzori teorētiski sadraudzināšanas projekti."

Rakstniece Monika Zīle

Nedēļas teikums

"Ja katrā latviešu ģimenē būtu seši bērni, Latvijas iedzīvotāju skaitu jau vienas paaudzes laikā varētu palielināt no 2,5 līdz 7,5 miljoniem."

Latvijas Valsts pirmais prezidents Jānis Čakste

Latvijas Okupācijas muzejs un tā jaunā ekspozīcija: tautas atmiņas glabātuve un tautas stāsta stāstītāja

VALTERS
NOLLENDORFS

Mums ir sava zeme.

Mums ir sava valsts.

Mēs esam suverēna nācija uz savu senču zemes.

Mēs apzināties, kāda vērtība ir sava valsts un cik apdraudēta ir nācija, kuŗas zemē valda svešas varas.

Mums ir Mūzejs, kas mums un pasaulei to visu stāsta un apliecina.

Kas glabā tautas atmiņu par svešu okupācijas varu nodarījumiem,

piemin svešu okupācijas varu upuru un

atgādina par svešu okupācijas varu noziegumiem.

Par noziegumiem, kuŗiem nav un nekad nebūs noilguma.

Mums ir jauna ekspozīcija, kas visu to parāda kā uz delnas. To atveram laikā, kad mūsu vēsturiskais stāsts netālajā kaimiņvalstī šķiet atkārtotajiem ar nepiedzīvotu brutālītāti un neslēptu nodomu iznīcināt ne tikai Ukrainas valsti, bet arī ukraiņu tautu. Zinot, kas ik dienas atklājas un atkārtojas Ukrainā, mēs jaunajā ekspozīcijā jutīsimies kā sagrozītā pagātnes spoguļi, kuŗā līdzīgi notikumi parādās citādās kopsakarībās, bet pēc būtības tie paši.

Te pagātne apliecina tagadni, bet tagadne savukārt apstiprina pagātņi. To pagātņi, ko Rietumos aiz Dzelzs priekšskara daudzi neredzēja, kuŗai negribēja ticēt un kuŗu ar nolūku aizmigloja un sagrozīja padomju un vēl arvien – Krievijas dezinformatīvais propagandas aparāts, kas radīja un turpina izplatīt melīgus mītus par savu kaimiņu “fašismu” un “nacismu.” Mūsu sagrozīto vēsturi skaļā balsī stāstīja citi. Mūsu balss bija par vāju. Tagad varam to stāstīt ar dubultu pārliecību un pamatojumu. Un varam sagaidīt, ka beidzot mūs sadzirdēs.

Mēs ieejam ekspozīcijā kā režģotā labirintā, kā cietumā. No neatkarības gaismas nonākam okupācijas tumsā, kur nav vairs savas valsts, kas tautu un tās pilsoņus varētu pasargāt, kur tie pakļauti trim okupācijām, brutālam kaŗam, nežēlīgu režīmu patvaļai un eksistenciālām izvēlēm starp diviem absolūtiem ļaunumiem. Te viss tas ir – divu totalitāru despotu izpildījumā uzskatāmi acu priekšā.

- Apzināta un ciniska starptautisko norunu, līgumu un konvenciju pārkāpšana un laušana.
  - Atklāta maldināšana, melošana, draudēšana un ultimātu izteikšana.
  - Militāra okupācija, valsts noārdīšana, varas pārņemšana un aneksija viltus demokrātijas aizsegā.
  - Aptveroša slepeno dienestu pārraudzība, kontrole un patvaļa.
  - Cilvēktiesību apspiešana un krimināla vajāšana, tautas pazemošana, valodas un kultūras noniecināšana, pakļaušana etniskai tīrīšanai, garīgai un fiziskai iznīcināšanai.
- Te ir ētikas normu nojaukšana, okupantu izraisītā cilvēku pakļaušana savai gribai, iesauk-

šana savās armijās, te ir nodevība un kolaborācija, te ir slepkavības, holokausta masu kapi, deportācijas un nokāpšana ellē – GULAGS.

Cauri šim tumsas un šausmu labirintam vada tikai gaismas

par valsts neatkarību gan ieročiem rokā, gan gara ieročiem – apliecinot cilvēka cieņu un tiesības būt brīvam savā valstī. Mūsu tautas stāsts ir neskaitāmo tautas locekļu stāstu summa. Atklāti un slēpti piemiņas

ko okupantu varas neuzdrošinājās nojaukt.

Bez šīs pārliecības un ticības, bez šīs valstsgribas, nebūtu ne Trešās atmodas, ne Dziedošās revolūcijas, ne valsts augšamcelšanās. Un tā mēs nonākam atkal gaismā. Bet mums priekšā vēl grūts ceļš. Okupācijas varas ir atstājušas postu un dziļas rētas gan tautā, gan zemē. Tās nav mums atstājušas ne materiālās vērtības, ne zināšanas, ne prasmes no jauna celt savu valsti. Tas viss bijis jādara pašiem. Ir palikušas okupāciju ēnas mūsu tautas atmiņā, apziņā un zemapziņā.

Kad svinējam savas valsts simtgadi, mēs vēl nebijām ilgāk bijuši brīvi nekā nebrīvi. Aiz

Austrumu robežas draudēja vara, kas mūsu Simtgadi un pastāvēšanu starptautiskajās tiesībās neatzina un vēl arvien neatzīst. Tagad beidzot esam bijuši ilgāk brīvi nekā nebrīvi. Nav vairs Hitlera, nav Staļina, bet ir viens pats Putins, kas ar Hitlera metodēm grib atkaŗot Staļina impēriju – un vēl daudz vairāk. Tieši šajā brīdī Ukraina karo arī par mums. Arī par mūsu vēsturi. Un par pasaules sirdsapziņu.

Ši ir trešā jaunās ekspozīcijas versija, kas kopš 2006. gada tapusi, gaidot un gaidot, un atkal gaidot uz Gunāra Birkerta nama celšanas. Mūzeja sākumā dotais uzdevums, saturs un stāsts pamatā nav mainījies. Tas ir papildinājies ar jauniem eksponātiem, jauniem vēstures pētījumiem un atziņām. To veidojuši Latvijas Okupācijas muzeja vēsturnieki, cieši sadarbojoties ar dizaina studiju H2E, kuŗas koncepcija zem nosaukuma “Gaismas ceļš” uzvarēja atklātā konkursā un kuŗu apstiprināja Latvijas Okupācijas muzeja biedrības biedri. Ekspozīcija tagad ir gatava pirmajiem goda viesiem.

Ekspozīcija apmeklētāju uzrunā un okupāciju skaidro ar mūsdienīgiem līdzekļiem. Bet visam pamatā ir Birkerta vienkāršā tumsas un gaismas metafora, kas ir visās pasaules tautās pazīstams un saprotams simbols – archetips. Tā saistība ar Latvijas valsts tautas zemes likteņiem ir pašsaprotama. Un ir pašsaprotama tautas griba būt brīvai un suverēnai savā zemē, savā valstī. Nav nejaušība, ka jaunās ekspozīcijas pirmais dokuments it Latvijas Republikas Satversme, kas izdzīvoja neatcelta visu okupāciju laikā, un pēdējais – Satversmes jaunā preambula.

Mūzejs ar katru gadu kļūst tikai svarīgāks, tā 25. gadadienā teica Goda padomes loceklis Pols Gobls. Tāpēc būsīm pateicīgi visiem, kas Mūzeju noveduši pie sliekšņa, ko šodien pārkāpjam!

- Tiem, kuŗi 1993. gadā iedzīvēja šo Mūzeju veidot tukšā vietā.
- Tiem, kas strādājuši, gādājuši un palīdzējuši, lai taptu šis Mūzejs, šis nams un šī ekspozīcija.
- Un tiem, kas ir gatavi iesāktu turpināt.

Esmu pateicīgs, ka man bija dota iespēja būt šī lielā darba daļai un pielikt arī savu roku gan namam, gan ekspozīcijai. Šī iespēja ir vesela mūža vēta.

Mūzeja jaunā ekspozīcija // FOTO: Karina Miezāja

pavediens, kuŗā savijušās atmiņa un ticība. Atmiņa par zaudēto valsti, izvaroto zemi un izmocīto tautu. Un ticība savai valstij un savas tautas nākotnei savā zemē. Te pārsvara priekšā rit izmisīga cīņa

lietās, dokumentos, cilvēku stāstos pavīd gan sarkanbalt-sarkanās krāsas, gan Latvijas karogs, gan Latvijas valsts himna kā apliecinājums un klusa lūgšana, gan Brīvības pieminekļi kā neatkarības simbols,

Mums ir jauna ekspozīcija.

Mums ir Mūzejs.

Mums ir sava valsts.

Mums ir vēl daudz darāma priekšā.

TAIRA
ZOLDNERE

Sanfrancisko latviešu namā 22. maijā jau no rīta valdīja pacīlāts noskaņojums – Ziemeļkalifornijas latviešu luterāņu draudze svinēja 70. jubileju. Namā neparasti daudz cilvēku, jo sanākuši ne tikai draudzes locekļi, bet plaša latviešu sabiedrība.

1950. gadā Ziemeļkalifornijā ieplūda latviešu ieceļotāju vilnis, un sākās rosīga latviešu sabiedriskā dzīve. Līdz ar citiem latviešiem ieradās arī mācītājs Arnolds Ernstsons, un viņa vadībā tika nodibināta Sanfrancisko draudze, bet 1952. gada maijā Kalifornijas pavalstī tika oficiāli reģistrēta Ziemeļkalifornijas latviešu luterāņu (ZKL) draudze. Mācītājs A. Ernstsons, kurš 1964. gadā tika iesvētīts par prāvestu, kalpoja ZKL draudzē līdz aiziešanai no dzīves 2000. gadā. Pēc viņa amatu uzņēmās mācītājs Eduards Putniņš, bet vēlāk tajā pašā gadā no Latvijas atbrauca mācītājs Kārlis Žols, kurš kalpoja 15 gadus kā ZKL draudzes mācītājs un vēlāk kā Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas pasaulē (LELBP) ASV Rietumu apgabala prāvests. Pašreiz draudzē kalpo diakone Guna Reins.

Nelielu ieskatu par ZKL draudzes likteņgaitām lūdzu sniegt ilggadīgām draudzes priekšniekam Gvido Bergmanim, kurš tika ievēlēts 1985. gadā un vadīja šo draudzi nākamajos 32 gadus.

Gvido 1950. gadā kopā ar vecākiem ieradās Sietlā, un viņa tēvs bija viens no Sietlas draudzes dibinātājiem. Viņš atceras, ka jau no tā laika vienmēr dzīvojis līdz draudzes darbam, un turpinājis būt aktīvs draudzes loceklis arī Sanfrancisko, kur draudzē kalpoja prāvests Arnolds Ernstsons. Gvido stāsta, ka prāvests Arnolds Ernstsons savu dzīvi veltīja draudzei un ņēma aktīvu dalību visā latviešu sabiedrības dzīvē. Otra latviešu draudze pēc ASV Nacionālās luterāņu padomes iniciatīvas tika nodibināta Sanfrancisko licim otrā pusē – Oklandē, un tajā kalpoja mācītājs Gustavs Kņess-Kņezinskis. Mācītājam G. Kņess-Kņezinskim pienākas lieli nopelni latviešu skolas dibināšanā, un darbs skolā bija viņa sirdslieta.

Biju dzirdējuši, ka Sanfrancisko tolaik valdīja stingri konservatīvs noskaņojums, kas neatzina sadarbību ar Latvijas latviešiem, un jautāju Gvido, kā mainījās latviešu sabiedrības uzskati šajos gados.

Gvido Bergmanis: “Ap astoņdesmito gadu vidū draudzē vairāk sāka strādāt gados jauni cilvēki, kuri gribēja virzīt sadarbību uz lielāku kopību. Sāka rasties izjūta, ka latviešu sabiedrībai un arī ZKL draudzei un Oklandes draudzei vajadzētu vairāk sastrādāties. Arī es pats vienmēr biju par lielāku sadarbību gan vietējo latviešu starpā, gan arī par atbalstu Latvijas latviešiem, lielākoties māksliniekiem, kuri brauca uz mūsu apkārtni uzstāties. Tā pamazām, dabiski sākās šī sa-

darbība, un tad, kad mani ievēlēja par draudzes priekšnieku, mēs labprāt visus uzņēmām mūsu namā.

šānās ar mūsu cilvēkiem, arī tas, ka varēju daudziem palīdzēt un atbalstīt. Par to man tagad ir laba sajūta.

Draudzes dāmu komiteja. No kr.: Anita Grinbanda, Rasma Bins, Sallija Filitsa

Sanfrancisko Jaunais teātris uz skatuves cep ķiploku grauzdīņus

Dzied un koklē ZK Latviešu skola un folkloras kopa “Sanfrancisko migla”

Es varēju labi sastrādāties ar prāvestu A. Ernstsonu, katru nedēļu ar viņu sazvanījās, pārrunājām lietas, dažreiz pastīdējāmies, bet mana daba tāda, ka varēju ar viņu daudz ko sarunāt un nokārtot. Arī draudzē tolaik kļuva stipri liberālāka, piemēram, Laimoņa Silīņa Mazais teātris Sanfrancisko regulāri sāka mēģināt un spēlēt izrādes mūsu namā. Man pašam visvairāk patika tieši sadarbo-

Kopš 2000. gada mūsu draudzē sāka kalpot mācītājs Kārlis Žols. Viņš nāca ar labām, jaunām idejām, man bija interesanti ar viņu sastrādāties, un arī draudze viņu labi uzņēma. Manas domas vienmēr bijušas tādas, ka mēs visi esam viena saime, un mums visiem kopā “jāstūmjam to dzīvi uz priekšu”.

Gribu vēl piebilst, ka, darbojoties latviešu kopienā, gan kā Ziemeļkalifornijas latviešu

biedrības priekšsēde, gan organizējot Sanfrancisko vēlēšanu iecirkni Latvijas Saeimas vēlēšanām, no Gvido Bergmaņa vienmēr saņēmu vislielāko atbalstu un palīdzību. Par to viņam un viņa pēctecim Kārlim Veilandam vislielākā pateicība.

Jubilejas svētku rīts iesākās ar dievkalpojumu diakones Gunas Reins vadībā, bet pie ērgelēm – ilggadīgā draudzes ērgelniece Rasma Reksāne.

Diakone Guna Reins stāsta par saviem iespaidiem, kalpojot ZKL draudzē: “Es ikreiz šeit braucu ar lielu prieku, un vēl joprojām jūtos tāpat kā pirmo reizi, kad te ierodos. Pienākot pie draudzes nama, acis iepriecina latviskos rakstos no koka veidotās durvis. Atverot nama durvis un, izejot cauri mazajam priekšnamam, ieraugu sarīkojumu zāli. Augstie griesti liek sajūties mazai. Skatoties augšup ieraugu Latvijas valsts ģerboni. Tad jau pretī steidzas rosīgās saimnieces un tieku viesmīlīgi uzņemta. Bet nokāpjot pa stāvajām trepēm un izejot cauri Rīgas zālei, nonāku baznīcas zālē. No koka veidots altāris un greznās logu vitrāžās nešaubīgi apliecina, ka šis ir latviešu draudzes nams. Latviešu baznīca. Ienākot baznīcā, sajūtu mieru, drošību, patvērumu un arī piederību latviešu kultūrai.

Prāvests A. Ernstsons teica: “Mēs nodibinājām latviešu draudzi ar 15 kopām. Mēs bijām nabaga bēgļi, bet mēs bijām bagāti garā. Mūsu sirdis bija trīs dārgumi – Dievs, Latvija un ticība.”

Es novēlu draudzei – turēsim šos dārgumus svētus, kopsim

“Cilvēks mūs apdāvina nevis ar to, ko atnes, bet ar savu esmi, jo viņš pats ir visskaistākā un pilnīgākā dāvana.” Katrs, kurš kaut reizi gadā atnāk uz dievkalpojumu, dāvina visskaistāko un pilnīgāko dāvanu – sevi pašu.

Atskatoties uz draudzes 70 pastāvēšanas gadiem, varu apgalvot, ka Dieva palīdzība un žēlastība ir bijusi liela. Viņš turpina mūs svētīt un uzturēt. Dieva žēlastība mūsu draudzē ir klāt un darbojas tikpat spēcīgi kā pirms 70 gadiem. Mēs savu draudzi esam cēlušī uz drošā pamata uz stiprās klints, tāpēc nekādas vētras to nespēs nopostīt. Mēs esam no dzīviem akmeņiem celtais Dieva nams un Dieva Gars mājā mūsos.”

Svētku sveicienu video ierakstā ZKL draudze saņēma no LELBP arhibīskapes Laumas Zušēvicas un LELBP Rietumu apgabala prāvestes Daira Cilne.

Prāvests Kārlis Žols atsūtīja sveicienu no Latvijas: “Sūtu visirsnīgākos sveicienus 70 gadu jubilejā draudzei, kurā vēl arvien tik ļoti gribētos saukt par savu. Šajā laikā ir svarīgi atcerēties draudzes pamatlicēju Arnoldu Ernstsonu un arī citus draudzes mācītājus. Jo īpaši es vēlētos pieminēt mācītāju Eduardu Putniņu, kurš arī bija viens no draudzes dvēselēm, atcerēsimies arī Oaklandes draudzi un mācītāju Gustavu Kņezu-Kņezinski! Viņi ir bijuši paliekošas autoritātes Ziemeļkalifornijas latviešiem.

Īsos vārdos nevar pietiekoši daudz pateikt, īsos vārdos nevar ielikt gandrīz 15 kopā pavadītu gadu pieredzes. Taču vēlos pateikties Jums, mani mīļie draudzes locekļi un labvēļi. Pateikties Dievam par kopā pavadīto laiku. Tas bija skaists! Ticu, ka, garīgi mēs pieaugām – sadraudzībā, atziņā, mīlestībā.”

Pēc dievkalpojuma pulcējāmies Sanfrancisko nama Lielajā zālē, kur ZKL draudzes Dāmu komitejas kundzes Anita Grinbanda, Rasma Bins un Sallija Filitsa bija sarūpējušas lieliskas svētku pusdienas.

Svētku turpinājumā ZKL draudzi ar priekšnesumiem sveica: Ziemeļkalifornijas latviešu koris dirigenta Kārļa Veilanda vadībā, tautasdeju kopa “Ritenītis” Ilzes Nagaines vadībā, Ziemeļkalifornijas latviešu skolas jaunie koklētāji, kurus apmāca Māra Linde, un folkloras kopa “Sanfrancisko migla”. Savukārt, Sanfrancisko Jaunais teātris nelielā skečā attēloja draudzes Dāmu komitejas rosību virtuvē, un pat uz skatuves cepa ķiploku grauzdīņus. Jāsaka, ka uz bagātīgi klātajiem svētku galdiem atradās arī gardie ķiploku grauzdīņi, un tie pazuda paši pirmie.

Svinību laikā sarunājos ar pašreizējo ZKL draudzes priekšnieku Kārlī Veilandu, kurš pārņēma draudzes vadību 2017. gadā. Jautāts, kāpēc viņš uzņēmās šo atbildīgo un arī prasīgo amatu, Kārlis teica: “Iestājos draudzē 2013. gadā.

(Turpināts 5.lpp.)

tos un dosim nākamām paaudzēm, lai tās turpina labi un svētīgi celto un gadu gaitā uzturēto draudzi.

Sv. Pēteris saka, ka mums jānes garīgi upuri, kuri ir Dievam patīkami caur Jēzu Kristu. Tā kā Kristus ir stūra akmens, uz kuŗa esam likti un celti, tad visam, ko darām draudzē, ir jānotiek caur Viņu ar Viņa palīdzību un no Viņa žēlastības.

Zenta Mauriņa ir teikusi:

Kamēr nāks latvieši, mēs atbalstīsim visus

Ziemeļkalifornijas latviešu luterāņu draudze svin 70 gadu jubileju

(Turpināts no 4. lpp.)

Palēnām apguvu visus darbus, kas draudzē bija jādara, un darīju tos, kā saka “pēc labākās sirdsapziņas”. Tad kādā brīdī toreizējais draudzes priekšnieks Gvido man pajautāja, vai es varētu uzņemties tālāk pildīt draudzes priekšnieka pienākumus. Tobrīd man īsti skaidrs nebija, uz ko es parakstos, bet dažreiz ir ļoti veselīgi ielēkt aukstā ūdenī, ar galvu pa priekšu, un tad redzēt – vai izpeldēšu. Izskatās, ka pagaidām viss iet labi. Pārvarēt pandēmijas radīto pieklusumu palīdz arī jaunās tehnoloģijas – jau labu laiku piedāvājam cilvēkiem apmeklēt dievkalpojumus gan klātienē, gan attālināti.

Skaitliski mūsu draudze nav tā lielākā, bet mums ir aktīva un arī ļoti spējīga draudze. Lepojamies ar ļoti darbīgo Dāmu komiteju, un Anitas Grinbandas, Rasmus Bīns, Sallijas Filitsas un citu palīgu klātos lielos galdus, ir novērtējuši itin visi, kas viesojušies mūsu namā. Varu piebilst, ka neviens sarīkojums Sanfrancisko latviešu sabiedrībā nav iedomājams bez Dāmu komitejas rīkotās bufetes.”

ZKL draudzes nams ir mājas ne tikai draudzei, bet visai lat-

viešu sabiedrībai. Tajā sadzīvo ZKL draudze, Latviešu biedrība, Latviešu skola, te darbojas koris, tautas deju kopa “Ritenītis”, Sanfrancisko Jaunais teātris un

folkloras kopa “Sanfrancisko migla”.

Kārlis Veilands saka: “Mūsaprāt, šis nams ir visai latviešu sabiedrībai. Mēs, draudze, esam

ši nama apsaimniekotāji, bet ļoti priecājamies, ka namā skan bērnu balsis vai arī dzied koris, vai pa skatuvi dimdina dejotāji. Kamēr nāks latvieši, mēs atbal-

stīsim visus, un kamēr latvieši nāks uz dievkalpojumiem, mēs tos organizēsim, un viss būs labi.”

// FOTO: Taira Zoldnere un Una Veilande

Ilggadīgie draudzes atbalstītāji – bijušais priekšnieks Gvido Bergmanis un ērģelniece Rasma Reksāne

Diakone Guna Reins un ZKL draudzes priekšnieks Kārlis Veilands

EDUARDS SILKALNS

Man tādas aizdomas, ka cilvēki, kas bieži iet uz kino, reti parādās baznīcā, kamēr biežie baznīcā gājēji reti apmeklē kino. Kino gājēji grib izklaidēties, bet baznīcā cenšas iedziļināties *lielajā patiesībā*, kā jaunākajā laikā sauc svētdienas raidījumu Latvijas Televīzijā. No šī vispārējā fona atdalās kino lietpratēja un filmu kritiķe Anita Uzulniece, kuŗas grāmatā “Mans kino (un) laiks” ir pat nodaļa ar Jāņa evaņģēlija 1. nodaļas 14. pantu imitējošo virsrakstu “Un vārds tapa filma”.

Grāmatu veido kopš 1986. gada pašas Uzulnieces sarakstītas vai tulkotas un savā laikā ar mākslām un īpaši ar kino mākslu saistītos izdevumos publicētas apceres un intervijas. Kritiķi pilnīgi ignorē izklaides kino un uzmanību pievērš mākslas filmām, to režisoriem un aktieriem. Uzsvērts tiek kino pārākums pār televīziju. Intervētais holandiešu režisors Joss Stellingss saka: “Kino totāli atšķiras no televīzijas, tas ir tieši pretējs televīzijai. TV funkcija ir dot informāciju, bet filma ir logs, un, lai skatītos pa šo logu, nepieciešama liela koncentrēšanās, īpaša gaisotne, tas ir kā nopirkta grāmata. Ja mīli kino, tad ej uz kinoteātri un skaties to.” Turpmākos vārdus režisoram ieliek mutē intervētāja: “Tas ir kā dievkalpojums, liturģija, uz to jākoncentrējas...” (106.-107. lpp.) Citviet Uzulniece kino satuvina ar reliģiju šādiem vārdiem: “Mēs visi meklējam atbalsta punktus, meklējam patvērumu, meklējam spēka avotus. Ne viens vien tos

atrod ticībā, reliģijā. Māksla, arī kino, tāpat spēj būt šāds gudrs, iekļūstīgs, brīžiem urdošs, brīžiem veldzējošs starpnieks un padomdevējs.” (193.)

Anita Uzulniece piedalījies kinoforuma “Un vārds tapa filma” izveidošanā Rīgā, kur izrādītas filmas ar *garīgajām dimensijām* reizi gadā no 1999. gada līdz pat kovida laikam. Viņa pieaicināta arī oikumēniskajās žūrijās ārzemēs.

No grāmatas ap 40 rakstiem katram lasītājam droši vien būs savi favoriti. Labas literatūras cienītāji varētu gribēt vispirms ķerties pie raksta “Čaks iet uz kino”, ko Uzulniece sniegusi kā referātu Aleksandra Čaka 115. dzimšanas dienai veltītā konferencē 2016. gadā. No kritiķes teiktā izskatās, ka filmu recenzēšana 1930. gados izdevumā *Sociāldemokrāts* nav bijis nekāds mīlestības darbs, bet drīzāk gan piepelnīšanās avots. Lai cik ģeniāls Čaks arī būtu bijis dzejā, kā filmu recenzents viņš no savas jaunāku laiku kolēģes iemanto pa smaidam vai pat smīniņam. Kādam savam apskatam Čaks licis virsrakstu “Vai skaņu filmas noriets?” Un atsaucies uz kādu vācu mākslas kritiķi, kuŗš savā grāmatā “Skaņu filmas krīze” rakstījis: “Šajās skaņu filmās vienmēr par daudz runā, dzied un blauj.” Nu nav nav mūsu dzijas galotnei trāpījis uzlikt naidiņu uz pareizā zirga! Cits, jaunāku laiku mūsu rakstniecības dižgars Anšlavs Eglītis arī nodarbojās ar filmu skatīšanos un apcerēšanu, bet viņš vismaz

neizgāzās! Uzulnieces gala vārds: “Nebūdam filmu nozarē izglītoti, Čaks vērtēja un rakstīja, kā juta un saprata.”

Ar grāmatas pārējo saturu necik veikli nesakļaujas pēdējais raksts “Vēstule no Vudbridžas”, kur Uzulniece kādā 2004. gada mēnešraksta *Rīgas Laiks* numurā pastāsta par savu neseno ceļojumu uz ASV. Raksts ir pilns spilgtu vērojumu, bet nevar nesamanīt arī ironisku apakštoni, kas Ameriku vedina ieraudzīt kā dīvainību zemi. Vai šīs dīvainības uzskatīt par pozitīvām vai kā citādi, paliek lasītāja paša ziņā. Amerikā apmeklēta dievkalpojuma beigās, raksta Uzulniece, “viena pilnīgi sveša melnā... kaut kur no aizmugurējās rindas mani apkampa un ilgi pateicās Dievam par to, ka viņš radījis tādu sievieti kā mani.” Viens lasītājs teiks: tā ir sirsnīgas tuvības meklēšana ar citu cilvēku, kaut svešu, kamēr Latvijā cilvēki cits pret citu ir kā atsaluši. Turpretim cits lasītājs nomurminās kaut ko par tēlošanu un izlikšanos no melnās sievietes puses. Atkarībā no tā, cik cieši esam identificējušies ar savu mītnes zemi, pieļauju, ka dažs Amerikas latvietis par Latvijas latvietes skatījumu uz viņa dzīves vietu vienu otru brīdī varētu arī justies aizvainots.

Palielā formāta grāmata gliši veidota, un tajā daudz foto attēlu. Dažos no tiem redzama autore, tiekoties ar kino slave-nībām.

Garīgums, Čaks, Amerika...

Anita Uzulniece, “Mans kino (un) laiks”, 2. Daļa, apgāds “Laika grāmata”, 2022. g., 253 lpp.

LAIKA GRĀMATA

ANITA UZULNIECE

MANS KINO (UN) LAIKS 2. DAĻA

Viktors Freibergs, kino zinātnieks: “Kinozinātnieces Anitas Uzulnieces nepārstā bagātā, gadiem krātā kino pieredze, kas savulaik atspoguļojās viņas daudzajos rakstos, nu ir pārtapusi sējuma, kas, ataino gan Anitas patieso un dziļo mīlestību pret kino, bet lasītājiem ļauj vai nu gremdēties atmiņās kopā ar viņu, vai arī atklāt sev gluži jaunu kino pasauli. Es pat teiktu, šis sējums ļauj ieraudzīt pasaules nozīmīgāko autoru filmas viņas acīm, tādējādi mums katram tiek dota iespēja paplašināt savu pieredzi ar Anitas Uzulnieces uz suģistējošo kino pasauli.”

Cena: 45,- USD

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).

Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

Kā izaug patrioti jeb – palaidņi dzen sabiedrību uz priekšu

Juris Bļodnieks intervijā Ligitai Kovtunai

Aizvadītā gada 18. novembrī, pašā Latvijas Valsts svētku dienā, kinoteātrī *Splendid Palace* notika filmas “*Valiant!* Braucieni uz brīvu Latviju” pirmizrāde. Drīz pēc tam – seansi Rēzeknē, Jēkabpilī, Siguldā. Rīgā skatītājus pie kinoteātra sagaidīja filmas “galvenā varone” – automašīna *Valiant*. Filmu režisore – Māra Pelēce, montāžas režisore Dita Grieze, idejas autore un producete – Marianna Auliciema no LaPa mūzeja. Pati “galvenā varone” pēc pirmizrādes atrada mājvietu Rīgas Motormūzejā, un nesen atkal “izbrauca tautās”, lai piedalītos izstādē “*Nyet, nyet, soviet!*” Rīgas Dzezeļa vēstures muzejā.

Automašīnas īpašnieks, Ļudžersijas puisis **Juris Bļodnieks** aizv. gs. 80. gados kopā ar draugiem to apkrāsoja ar pretpadomju saukļiem un ikdienā braukāja, pievērsot uzmanību savas Tēvzemes okupācijai un tādējādi vēstot par Latviju. Aprīļa beigās viņš bija ieradies Latvijā, lai piedalītos pārrunās pēc filmas noskatīšanās. Tieši mērķis bija – apciemot skolas.

Kas ir šie jaunie cilvēki, kas – gluži kā reklāmā – tur rokās avīzi *Laiks*?

Juris. Stāstot par filmu, man likās svarīgi paņemt līdzi arī avīzes *Laiks* eksemplārus no pag. gs. 70. un 80. gadiem. Izrādās, Latvijā visai maz zināja par neatkarības kustību ārpus Latvijas. Savukārt *Laiks* aprakstīja ne tikai

demonstrācijas, bet visas darbības, ko veicām, cīnoties pret Latvijas okupāciju. Gandrīz katrā *Laika* numurā bija stāsts, kas notiek Latvijā un Padomju Savienībā. Kad braucienos pa Latviju un, tiekoties galvenokārt ar jauniešiem, stāstīju par *Laiku*, viņi bija ļoti izbrīnīti, ka tajos laikos šāda informācija ārzemēs

patriotismu? Braucienos devāmies kopā ar savu draugu no Ļudžersijas jaunības laikiem Nilu Studentu, kurš jauniešiem stāstīja par NATO sava lekciju cikla *Soldiers In Armies* ietvaros. Es pievienojos ar savu „*Valiant discussion*”. Paldies ASV vēstniecībai Latvijā, kas šo mūsu akciju atbalstīja! Ierosme nāca no La Pa

reģionu izvēlējāties par savu diskusiju telpu, jo tas, kā zināms, ir diemžēl informācijas novārtā atstāts! Varbūt esi iedvesmojies no sava tēva Arvīda Bļodnieka, ievērojamā trimdas sabiedriskā un kultūras darbinieka, kas ļoti daudz darīja, lai saglabātu un apkopotu laikmeta liecības?

Mūsu mājas pagrabā atradās kopējām jeb rotormašīna, kas bija vēl pirms *xerox* ēras. Ar to tika sagatavoti latviešu skolas vajadzībām nepieciešamie izdevumi, apkārtraksti, ziņojumi utt. Pavairojamās iekārtas tolaik bija dārgas, cilvēki tās neatļāvās iegādāties. Vecāku darbošanās un rošības deva man ierosmi tā dzīvot – darīt, lai notiktu kaut kas latviešiem noderīgs, pirmām kārtām informācijas laukā. Tad nāca datoru ēra...

Starp citu, mana mamma Silvija nākusi no Tirzas, un man bija ļoti patīkami satikt Tirzas jauniešus, kuri jau pazina viņas dzimtas mājas.

Stāsta, ka jaunajos gados esi bijis gana uz nerātībām. Vai nav tā, ka šī draiskā daba ļāva lidot fantāzijām arī gluži nopietnā virzienā – kā atraktīvi stāstīt amerikāņiem par okupēto Latviju?

Jā, gan! Un es to tagad sauktu par legalizētu palaidību! Mani domubiedri bija filmā redzētie Ivars Slokenbergs, Vita Tērauda, Valdis Rozentāls, Jānis Šulcs – tagad ļoti nopietni cilvēki ar labām izglītībām un svarīgu nodarbošanos. Māris Ķirsons, mācītājs, par mums gan vecāks gados, bija vīrs, no kura inspirojāmies, īpaši pēc viņa akcijas *Madridē**. Starp citu, līdz tam latvieši nekad nebija aprakstīti žurnālā *Time*! Amerikāņi vispār domāja, ka visi, kas ir Padomju Savienībā, ir krievi. Mēs savās akcijās “iezmējam krāsas” – latvieši ar sarkanbaltsarkano, igauņi un lietuvieši ar savējām.

Ko vēl darīji latviešu sabiedriskajā dzīvē Amerikā – dziedāji, dejojī?

Gan drusku dziedāju, gan dejuju – nezinu, vai kāds latviešu bērns Amerikā to varēja nedarīt! Dejuju „Dzintarā”, Ļudžersijas deju kopā. Pabeidzu Ļudžersijas latviešu skolu (14. izlaidums), un nesen abi ar Nilu (19. izlaidums) viesojāmies tās 70 gadu jubilejas svinībās.

Kad bija tavs pirmais brauciens uz Latviju?

Man ļoti patīk šis jautājums! Pirmoreiz Latvijā biju 1975. gadā, 11 gadu vecumā, un šis brauciens man “nodefinēja uzskatus”. Ne tik sen satiku savu šī brauciena ceļabiedri – Dagniju Rūsi, savas mammas draudzeni. Atcerējos tā laika izjūtas – redzēju, ka Latvija tiešām ir dzīva, tā nav tikai viena lappuse vēstures grāmatā! Protams, redzēju, cik te daudz krievu, uzrakstu krievu valodā. Bet mēs bijām Meža kapos, Brāļu kapos – vietās, par ko biju mācījies skolā, nu redzēju “pa īstam”... Tas viss mani nostiprināja latvisko apziņu, un par to esmu runājis ar saviem vienaudžiem – arī viņiem ir tādi paši iespaidi, kas stiprinājuši viņu latvietību.

Kas tev visvairāk palicis prātā no latviešu sestdienas skolas?

Draugi! Ir tik labi, ka ir līdzaudži, kas ar tevi kopā mācās un runā latviski – tas ir pavisam citādāk, nekā ja vecāki tev kaut ko māca.

(Turpināts 7.lpp.)

vispār bijusi pieejama, ka latvieši ārvalstīs bijusi organizēta sabiedrība. Tieši šis foto uzņemts Rēzeknē, Austrumlatvijas Tehnoloģiju vidusskolā.

Šie braucieni ar filmas izrādīšanu laikā no 28. aprīļa līdz 4. maijam notika galvenokārt pa Latgali – bijām Krāslavā, Dagdā, Rēzeknē, Maltā, Rugājos, Balvos, visur sastapāmies ar lielu ieinteresētību un atsaucību, mums uzdeva daudz un dažādus jautājumus, tostarp – kā ieaudzināt

mūzeja. Bet pats pirmais brauciens bija uz Madonas ģimnaziju. Tā bija vienreizēja tikšanās, bija diskusijas, pārrunas... Es to visu ierakstīju, lai varētu parādīt režisorei Mārai Pelēcei. Savukārt Gulbenē skolēniem pirms mūsu tikšanās bija uzdots noskatīties filmu un uzrakstīt kontroldarbu. Biju priecīgi pārsteigts gan par skaisto skolu, gan bērnu lielo interesi un jautājumiem. Tikšanās notika arī Gulbenes ģimnazijā. **Visu cieņu, ka tieši Latgales**

Manu vecāku – Silvijas un Arvīda loma manas pasaule izpratnes un latviskuma veidošanā ir ļoti, ļoti liela. Ja mamma nebūtu tik ātri aizgājusi Mūžībā, viņa būtu vēl daudz padarījusi. Mani vecāki audzināja ar savu patriotisma piemēru, latviešu valoda bija mūsu vienīgā ikdienas valoda, dzīvojot Amerikā. Visas viņu sabiedriskās aktivitātes bija saistītas ar latviešiem un Latviju, un es tajās tiku gluži automātiski iesaistīts.

**KLAJĀ NĀKUSI
VIĻA VĪTOLA
GRĀMATA
PAR KRIEVIJU
ANGLŪ
VALODĀ**

**Pērciet un dāviniet
Amerikas draugiem!**

40,- USD

Vilis Vītols

**ON
RUSSIA**

A NEIGHBOUR'S
EXPERIENCE

Grāmatas jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).

Rakstiet **Inesei Zaķis**
6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg, Florida 33715

KĀRLIS
STREIPS

Latvijas Centrālā statistikas pārvalde nupat laidusi klajā jaunākos datus par demografijas situāciju mūsu valstī. Virsraksts sabiedrisko mediju portālā LSM. LV par to bija šāds: “Latvijas iedzīvotāju skaits gada laikā samazinājies par 17,5 tūkstošiem.”

Pārvaldes pētījumā skaidrots, ka šī fakta pamatā ir apstākļi, ka pērn mirstība Latvijā bija divreiz lielāka nekā dzimstība. Pat ļoti iespējams, ka pie paaugstinātās mirstības līmeņa vismaz daļēji vainīga ir Covid-19 pandēmija, kuŗa divos gados kopš tās pirmsākumiem mūsu valstī ir izmaksājusi dzīvību gandrīz sešiem tūkstošiem cilvēku.

Tomēr ar visu to, fakts ir tāds, ka gada sākumā Latvijas Republikā dzīvoja 1,876 miljoni cilvēku. Tas nav mazs skaits. Pasaulē iedzīvotāju skaita ziņā mūsu valsts ierindojas 151. vietā no kopumā 235 valstīm. Sarakstā esam vienu vietu zem Ginejas-Bisavas Āfrikā un vietu virs Bahreinas Tuvajos Austrumos. Iedzīvotāju skaits nav rādītājs par attiecīgās tautas ilgtspēju – mazajā Lichtenšteinā dzīvo vien 38 tūkstoši cilvēku, un tā ir viena no bagātākajām valstīm pasaulē.

Ko citu uzzinām jaunajā CSP ziņojumā? Šī gada sākumā Latvijā 46,3 procenti iedzīvotāju bija vīrieši, bet 53,9% – sievietes. Tas pierakstāms faktam, ka vīrieši mēdz būt daudz pārgalvīgāki nekā daiļā dzimuma pārstāves, un tāpēc vidējais paredzamais mūža ilgums jaunpieņemšanai zēnam mūsu valstī patlaban ir 68,2 gadi, kamēr jaun-

pieņemusi meitene vidēji var paredzēt 77,9 gadus garu mūžu.

16% Latvijas iedzīvotāju gada sākumā bija pirms darbības vecuma un 22,2% – tam pāri. 61,8% populācijas līdz ar to bija darbības vecumā. No tā, protams, neizriet, ka visi attiecīgajā vecumā esošie cilvēki strādā. Bezdarba līmenis Latvijā patlaban ir ap 6,5 procentiem, mazāk Rīgā un Pierīgā, krietni vairāk Latgales pusē (14,2% šī gada aprīlī atbilstoši Nodarbinātības valsts aģentūras datiem).

Centrālās Statistikas padomes ziņojumā vēstīts, ka gada sākumā 86,9 procenti Latvijas Republikas iedzīvotāju bija Latvijas pilsoņi. Atlikušo nepilsoņu procenta laika gaitā samazinājies līdz tikai 9,7%. 2021. gadā 562 personas iesniegušas naturalizācijas pieteikumus, kopumā no tiem Latvijas pilsonībā uzņemti 419, tajā skaitā astoņi nepilngadīgi bērni. Līdz aprīļa beigām šogad pieteikumus iesniedza 309 personas, pilsonībā uzņemtas 166.

3,4% Latvijas iedzīvotāju gada sākumā bija citas valsts pilsoņi. Es pats esmu dubultpilsonis, un tāds esmu bijis kopš pagājušā gadsimta 90. gadu sākuma. Attiecībā uz citiem, ir diezgan daudz cilvēku, kuŗi ir pieņēmuši Krievijas Federācijas pilsonību. 2018. gada Krievijas valsts prezidenta “vēlēšanās” piedalījās 20 765 cilvēki Latvijā. Tas bija mazliet mazāk nekā iepriekšējā reizē, taču aptaujas dati liecināja, ka teju vai visi pēc kārtas balsoja par pašreizējo Kremļa fašistu.

Pie tā dēvētā Uzvaras piemi-

nekļa katru gadu 9. maijā pulcējušies fašista tā dēvētās “Krievu pasaules” atbalstītāji. Pēdējos trīs gados ne, jo divus gadus bija ar pandēmiju saistītie ierobežojumi un šogad sakarā ar Kremļa fašista genocīdu Ukrainā pasākums vienkārši tapa aizliegts.

Tiesa, tas netraucēja atsevišķus cilvēkus, it īpaši nākamajā dienā, 10. maijā pie okupācijas “pulķa” sarīkot visai pamatīgu lēmbastu. Tas cita starpā izmaksāja amatu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai.

Nebūt negribu apgalvot, ka visi Latvijā dzīvojošie Krievijas pilsoņi ir mūsu valstij neloyalī. Tomēr lielās kaimiņvalsts bezgalīgā un kaitīgā propaganda savu ir panākusi. Īsi pēc kara sākuma veikta aptauja, kuŗā konstatēts, ka liels vairākums latviešu respondentu kaŗā atbalstīja Ukrainu, bet nelatviešu kontingentā tādu bija krietni mazāk. Arī tas ir rādītājs.

Vēl viens interesants fakts

CSP pētījumā ir atzinums, ka šī gada sākumā 63% valsts iedzīvotāju bija latvieši un 24% – krievi (atlikušo tautību pārstāvji veido daudz mazākas kopienas). Varam atcerēties, ka PSRS okupācijas laikā bija lielas bažas par iespēju, ka okupētajā Latvijā lat-

palielināt atbalstu ģimenēm ar bērniem, jo dzimstības līmenis esot krietni par zemu tautas ataudzei. Tā tas ir, jā, taču grūti spriest, ko tur lietas labā darīt. Fakts ir tāds, ka daudzi jauni cilvēki, tajā skaitā sievietes, vēlas vispirms sev nodrošināt kārtīgu dzīvi ar kārtīgu darbu un kārtīgiem ienākumiem un tikai pēc tam varbūt domāt par ģimenes izveidošanu un bērniem. Ir arī fakts, ka pietiekami daudz jaunu cilvēku izglītības laikā vai pēc tam pārceļas kaut kur uz ārzemēm, kur darba vietas varētu būt labākas un ar krietni labāku atalgojumu. Papildu atbalsts ģimenēm ar bērniem arī ir laba lieta, taču tas jāskata kontekstā ar citām valsts vajadzībām, tajā skaitā, piemēram, vecuma pensijām, kuŗas arī aizņem ievērojamu daļu budžeta līdzekļu.

Komentāra beigās vēlos atzīt, ka saruna par demografiju latviešu tautā nebūt nav nekas jauns. Nesen man kāda izdevniecība atsūtīja paŗaŗu materiālu par Latvijas pirmo Valsts prezidentu Jāni Čaksti, kas bija rakstīts ne īpaši labā angļu valodā un līdz ar to prasīja pārrakstīšanu. Cita starpā materiālā bija minēta uzruna, kuŗā Čakstes kungs vērsās pie Latvijas sievietēm, bilstot, “ja katrā latviešu ģimenē būtu seši bērņeļi, Latvijas iedzīvotāju skaitu jau vienas paaudzes laikā varētu palielināt no 2,5 līdz 7,5 miljoniem.” Paŗam Valsts prezidentam bija deviņi bērņi. Taču mūsdienās tik lielas ģimenes ir retums nūdien.

Kā izaug patrioti jeb – palaidņi dzen sabiedrību uz priekšu

Juris Bļodnieks intervijā Ligitai Kovtunai

(Turpināts no 6. lpp.)

Īpaši man patika Beverīnas Vasaras vidusskolā, kur bija ļoti gudri, laikmetīgi skolotāji atšķirībā no stingrajiem Bronksas un Ņudžersijas skolotājiem. Beverīnā literātūru mācīja dzejnieks Olafs Stumbrs, sabiedriskās zinības – Pēteris Graube, Uldis Celmiņš – gluži cita virziena cilvēks, kas pavēra citus apvārsņus... Varu teikt, ka tieši šo laiku draugi padara to lielāko “darbu” latvietības ieaudzinašanā. Jo darbojamies kopā, līdzīgi domājam, esam domubiedri! Tad var panākt ļoti daudz. Latviešu skolām joprojām ir liela, ļoti liela nozīme, ir jābūt tai labajai “kombinācijai” – latviskā izglītība un latviešu draugi. Skolā tāda ir.

Un vēl Katskiļu vasaras kopš 5–6 gadu vecuma, kas bija ikgadējs notikums! Mans tēvs uz to laiku ņēma atvaļinājumu, lai dzīvotu nometnes dzīvē. Viņš darīja vienkāršus, praktiskus darbus – mūrēja, krāsoja. No šā laika atceros gan draugus, gan mācītāja Richarda Zariņa reliģiskās apceres, nodarbības, īpaši kalnā kāpšanu, kas kļuvis par vienu

no maniem vaļaspriekiem.

Un tomēr – par palaidņībām!

Nu, skaties filmu! Tur ir... Šobrīd lasu Ulda Pīlēna grāmatu par viņa ceļu uzņēmējdarbībā, kur viņš arī raksta, ka palaidņi bijuši un arvien ir tie, kas dzen sabiedrību uz priekšu! Piekritu viņam. (Uzņēmējs Uldis Pīlēns veido jaunu politisko spēku ar domu piedalīties 14. Saeimas vēlēšanās. – L. K.).

Un kad Juris Bļodnieks bija jauns, pieaudzis Amerikas latvietis, viņš sāka darīt nopietnas lietas, palīdzot neatkarību atgūvušajai Latvijai. Piemēram, laikrakstiem Diena un Literātūra un Māksla piegādāja datortehniku.

Latvijā nodibinājām uzņēmumu BCCS (kas tikai pirms pāris gadiem slēdza savu darbību). Viss sākās ar to, ka 1988. vai 1989. gadā uztaisījām datortehnikas izstādi Latvijā un satikām jaunus, gudrus cilvēkus, kas darbojās šai jomā jau ļoti labi. Pirmais mūsu kopīgais darbs bija 1993. gadā ALAs apgādā iznākusī „Latviešu valodas vārdnīca”, kuŗas autori ir Valērija Baltiņa-Bērziņa un Jānis Bičolis, mūsu

kaimiņš. Latvijā izplatījās ziņas, ka ir tādi datori, kas spēj tehniski salikt brošūras, grāmatas utt. Tā nonācām līdz datoru piegādei tevis minētajam avīzēm.

Tad tapa LASL – Latvian American Shipping Line, kas darbojas joprojām, ir viens no Laika reklāmdevējiem un sadarbības partneriem.

Kompanija tapa līdz ar to, ka datorus sūtot, radās doma par iespēju sūtīt vēl arī citus Amerikas tautiešu sūtījumus uz Latviju. Atsaucība bija milzīga, paku daudzums augs augumā. Pirmais gados jau nācās pieņemt

jaunus darbiniekus, lai tiktu galā. Sākumā, 1991. gadā, bija arī Latvijas – Amerikas kopuzņēmums *Baltic Consulting and Computer Services*, līdz 1993. gadā tapa LASL. Gadu gaitā tika sūtīti humanās palīdzības sūtījumi uz Latviju, līdz nonācām līdz nopietniem komerciāliem sūtījumiem, piemēram, Latvijas partii-

guļammaisus, drēbes utt., lietas, kuŗu, sakarā ar lielo bēģļu pieplūdumu Eiropā, sāk pietrūkt.

Latvijā sācies priekšvēlēšanu laiks, sagaidām lielāku atsaucību no diasporas tautieŗiem. PBLA valde izvirzījusi mērķi pie vēlēšanu urnām dabūt vismaz 50 tūkstoŗus ārvalstu balsotāju. Kā tu, būdams gluži praktisks Latvijas patriots, uzrunātu tautieŗus, jaunus un vecus, doties balsot?

Domāju, ka tautieŗi ir kŗtri balsotāji informācijas trūkuma dēļ – vajag vairāk rakstīt un stāstīt. Mēs te, Amerikā, ikdienā nedzīvojam Latvijas informācijas telpā, neesam lietas kursā par visām niānsēm. Mums jāzina, kas teikts katras partijas programmā, ko tā pārstāv un ko sola. Avīzei *Laiks* te ir ļoti liela loma kā vienīgajam un visaptveroŗam Amerikas latvieŗu laikrakstam. Jālasa *Laiks*!

* *Madridē, Eiropas droŗības un sadarbības konferences laikā, 1980. gada 11. novembrī, mācītājs Māris Kīrsons tecīna savas asinis uz PSRS karoga. Šīs akcijas fotogrāfijas izplatīja visas pasaules lielākās ziņu aģentūras.*

Sietlas Latviešu skolas izlaidums

Sietlas latviešu skolas izlaidums notika sestdien, 21. maijā. Šogad skolu absolvēja pieci skolēni: *Ryder Rauda*, *Teika Pura*, *Ocean Feuerborn*, *Annika Šmidchena* un *Anna Zommere*. Visi bija mācījušies latviešu skolā vismaz sešus gadus, daži pat desmit. Katrs absolvents bija veicis latviešu gramatikas zināšanu pārbaudes un izlaidumam sagatavojis prezentāciju latviešu valodā par tematu, kas viņu interesēja. Valkājot cepuri ar Ūsiņa zīmi, *Ocean Feuerborn* stāstīja par latviešu rakstiem un to nozīmi.

Teika Pura iepazīstināja ar latviešu animācijas mākslu un rādīja klipus no slavenākajām filmām. *Ryder Rauda* stāstīja par savas vecmāmiņas bēgļu gaitām un kā viņa nokļuva Sietlā, papildinot stāstu ar fotografijām. *Annika Šmidchena* apmeklētājus kardināja ar pārskatu par Latvijas konfekšu ražošanas vēsturi. *Anna Zommere* atskatījās uz savām gaitām latviešu skolā un vasaras nometnē "Mežotnē", uzsverdama to nozīmi viņas latviskā audzināšanā.

Programmā bija arī jaunāko skolēnu priekšnesums, foto at-

miņas un beigās absolventi ar jaunāko skolēnu līdzdalību nodejoja "Sešdanci".

Absolventus ar ziediem un dāvanām apsveica pārstāvji no vietējām latviešu organizācijām.

Skolas pārzine *Marisa Graudiņa* pateicās bijušajai skolas pārzinei *Mairai Rūsei* par viņas devumu skolai un prāvestei *Dairai Cilnei* par ticības mācību, viņa veic ar prieku un lielu mīlestību. Viņa arī pateicās skolotājiem, vecākiem un organizācijām, kas atbalsta skolu, it sevišķi Amerikas latviešu apvienībai, Latviešu

biedrībai Vašingtona štatā, Sietlas latviešu ev. lut. draudzei, Draudzes dāmu komitejai un Sietlas latviešu rokdarbniecēm. Pārzine atgādināja, ka Sietlas latviešu skola pastāv kopš 1951. gada. Šogad skolā mācījās 31 bērns.

Skolas administratore un skolotāja *Sonja Olson Feuerborn* izteica īpašu pateicību *Ann-Marie Pētersonei*, kas darbojusies skolā kopš 2009. gada – gan par skolotāju, gan skolas pārzini. *Sonja* teica, ka *Ann-Marie* ir izglābusi skolu laikā, kad tai draudēja slēgšana. Ar neizslikstošu enerģiju,

sajūsma, mīlestību pret latviešu kultūru viņa ir palīdzējusi skolai izdzīvot un plaukt. Līdz ar savu jaunāko meitu *Teiku Ann-Marie* šogad "absolvējusi" latviešu skolu un nolēmusi izbeigt savu skolotājas darbu, bet *Sonja* tic, ka pēc pārtraukuma *Ann-Marie* atgriezīsies skolā – iespējams pēc kādiem gadiem, lai mācītu savus mazbērns.

Pēc programmas skolas saime ar ģimenes piederīgiem un draugiem baudīja skolas vecāku gādāto mielastu. Vēlam Sietlas latviešu skolai vēl daudzus veiksmīgus gadus!

I.M.

No kreisās: *Sonja Olson Feuerborn*, *Marisa Graudiņa*, *Ann-Marie Pētersone* // FOTO: *Andris Rogainis*

No kreisās: *Ryder Rauda*, *Teika Pura*, *Annika Šmidchena*, *Anna Zommere*, *Ocean Feuerborn* // FOTO: *Pauls Zommers*

ILZE KUZMINA,
Mālpils 3x3 avīzes "Zarainis" redaktore

Jau 10. jūlijā pēc divu gadu pārtraukuma latviešu ģimenes atkal pulcēsies "3x3" saietā: šis vasaras pirmais saiets norisināsies Mālpilī.

Mālpils saieta vadmotīvs ir

koks. To pazīstam gan kā lietas koku, gan plosta balķi, meža pamatu un pasaules plaušas. Tas ir arī dzimtas koks, Austras koks, Svētais koks, Dzīvības koks, Pasaules koks. Koks, kas savieno

divas pasaules. Tāpēc Mālpils saietā viss grozīsies par un ap koku tagad un senāk: gaidāma gan praktiskā darbošanās ar koku un dabas iepazīšana, gan savas dzimtas sakņu spēka apziņāšanās, gan augšana gaismā ar Austras koku. Kā allaž, saietā būs gan ievirzes bērniem un pusaudžiem, gan arī pieaugušajiem. Un, kā vienmēr, būs gan praktiskās ievirzes, kur saieta dalībnieki mācīsies ko noderīgu un latvieša garam atbilstošu paveikt ar savām rokām, gan arī garīgās ievirzes, kur vairāk jāklusās sevī un vadītājā un jādodomā. Piemēram, bērni varēs iepazīt dabu un mežu zaļās dabas un vilku mācības ievirzēs, kā arī atraisīt radošumu, darbojoties ar koku un mālu, iepazīt folkloru un sportot. Pusaudži kopā ar *Lauru Kušķi* gatavos brokastis, bet ar *Pēteri Reiteru* izbaudīs teātra un improvizācijas prasmes.

Tikmēr pieaugušie būs gaidīti ievirzēs par latviskajiem rituāliem pie *Ineses Krūmiņas*, dzimtas sakņu spēku pie *Aloidas Jurčenko*, runas mākslā pie *Ārijas Stūrnieces* un, protams, ģimeņu seminārā, kurū vadīs "3x3" mamma *Līga Ruperte* kopā ar *Māru Tupesi* no ASV.

Savukārt kopā ar *Andri Tomāšūnu* ievirzē "Mālpils cilvēku saknes" varēs iepazīt vietējos ļaudis un caur viņu pieredzi iepazīt, kas mūs katru notur dzimtajā zemē. Praktiskajās ievirzēs

gaidāma rotu kalšana, koka tauru darināšana, ēst gatavošana, ceļošana un aušana, kā arī lapu nospiedumu batikošanu uz auduma (*ecoprint* tehnikā), kas, šķiet, ir pilnīgs jaunums "3X3" norisēs un ļaus saieta dalībniekiem tikt pie oriģināliem, lapu nospiedumiem rotātiem tērpiem. Batikošanas ievirzi jau izmēģinājuši saieta rīkotāji un darba grupa un atzinuši par ļoti saistošu un noderīgu.

Būs īpaša kokam veltīta ievirze, kurā to varēs iepazīt no dažādiem skatu punktiem.

Kā jau ierasts latviskajos saietos, vakaros iepazīsim vietējo kultūras dzīvi, sportosim, dziedāsim, griezīsim dančus un nīksim.

Mālpils saietu rīko *Auziņu* ģimene no Siguldas: *Baiba* un *Rolands*, kā arī viņu trīs meitas *Madara*, *Dārta* un *Eliza*.

Tā kā nu Mālpils iekļauta skais-tajā, sakoptajā Siguldas novadā, "3X3" saietā varēs iepazīt šī novada interesanto un bagātīgo vēsturi, dabas krāšņumu un vērtīgo kultūras mantojumu. Tuvu saieta norises vietām ir Mālpils dabas taka, avoti, parks, muiža, plūdmale un citas skaitas apkārtnes vietas, kurp saieta dalībnieki varēs doties ekskursijā un iepazīties ar Siguldas pils kvartālu, bobsleja trasi, ekspozīciju par *Gaujas* plostnieku dzīvi, pabūt *Ziedoņa* mūzejā un vēl

citās interesantās vietās *Siguldas* novadā.

Jāpiebilst, ka karš Ukrainā ietekmējis arī "3x3" rīkošanu. *Siguldas* novada dome ir iesaistījusies Ukrainas bēgļu izmitināšanā, tāpēc Mālpils izglītības iestāžu kopmītņu telpās, kur iepriekš bija plānota saieta dalībnieku nakšņošana, apmetušies kaŗa bēgļi. "3x3" saime nakšņos Mālpils vidusskolas un bijušā Mālpils tehnikuma klasēs uz matračiem. Saieta rīkotāji teic, ka bēgļi būs laipni aicināti uz savējo vakaru, kurā uzstāsies vietējie pašdarbnieki.

Savukārt saieta dalībnieku darbošanās lielākoties notiks gaisējās, plašajās un mājīgajās Mālpils vidusskolas telpās, kā arī Mālpils kultūras centrā. Dančošana un nīksana paredzēta Mālpils tehnikuma telpās.

Jāpiebilst, ka Mālpils 3x3 saiets neseno kovidā ierobežojumu un citu apstākļu dēļ paredzēts neliels: tajā nebūs vairāk par 200 dalībniekiem. Tomēr dažas brīvas vietas vēl var atrasties. **Ja vēlies būt klāt šajā saietā, kas norisēs no 10. līdz 17. jūlijam, izbaudīt latvisko gaisotni, iemācīties daudz ko jaunu, raksti 3x3malpils2022@gmail.com.**

Saietu atbalsta LR Kultūras ministrija, Siguldas novada pašvaldība un virkne uzņēmēju – "Augusta zemenes", "Valmiermuižas alus", "Tarzāns", "Rāmkalni", "Kanclers" u.c.

"3x3 Mālpilī" – Darba grupa izmēģina *ecoprint* tehniku jeb lapu nospiedumu batiku uz auduma // FOTO: *Mētra Krūmiņa*

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

***
**Legendārais baleta mākslinieks
 Michails Barišņikovs**

2. jūnijā publicējis atklātu vēstuli Krievijas prezidentam Vladimiram Putinam, paužot pārlicību, ka Putina "baiļu pasaule" lemta nebūtībai, bet patiesās krievu vērtības dzīvos, "par spīti visiem jūsu aizliegumiem". Barišņikovs martā kopā ar detektīvomānu autoru Borisu Akuņinu un pazīstamo ekonomistu Sergeju Gurijevu izveidoja labdarības fondu Ukrainas atbalstam "Īstā Krievija".
 "Tāpat kā agrāk, kad manā bērnībā jūsu vārgulīgie priekšteči man, krievu virsnieka dēlam Latvijā, iedalīja okupanta lomu, tā nepielīpa. Es iemācījos latviešu valodu, bet no 26 gadu vecuma, uz visiem laikiem noraidot lomas, ko piešķir jūsu skolotāji, jau teju pusgadsimtu dzīvoju kā brīvās pasaules cilvēks," vēstuli iesāk Barišņikovs.

"Un par krievu rakstnieku sauc manu draugu Borisu Akuņinu, bet par krievu ekonomistu – Sergeju Gurijevu. Tādi kā mēs esam devuši krievu pasaulei vairāk goda nekā visi jūsu neprecīzie augstas precizitātes ieroči," vēstulē raksta Rīgā dzimušais krievu baletdejojotājs, kas 1974. gadā lūdza politisko patvērumu Kanādā.

"Jūsu krievu pasaulei – baiļu pasaulei, pasaulei, kas dedzina ukraiņu valodas mācību grāmatas, – nav lemts būt, kamēr esam mēs, kas bērnībā esam vakcinēti pret šo mēri. Mūsu pasaulei lemts būt, neraugoties uz visām jūsu bloķēšanām. Mēs zinām, kā saglabāt mūsu krievu pasaules vērtības. Bet jūsu pasaule, ja tā pamodīsies, nomirs no savām bailēm."

"Jūs zināt, no kā jums bail. Pareizi! Jūs zināt, kādi ieroči trāpa precīzi!" vēstuli noslēdz Barišņikovs.

***
**Latvijas un Grieķijas prezidenti
 apliecinā atbalstu Ukrainai**

Grieķijas prezidentes Katerinas Sakellaropulas tikšanās ar Valsts prezidentu Egilu Levitu // Foto: Valsts prezidenta kanceleja

Lai arī Grieķijas politiskās un vēsturiskās attiecības ar Krieviju allaž ir bijušas tuvas, Grieķija būdama ar lielu pieredzi NATO un Eiropas Savienībā, atbalsta Ukrainu viņu cīņā pret agresoru. To Grieķijas prezidente vēlāk arī apliecināja preses konferencē. "Tas ir bezpamata uzbrukums Ukrainai, jo tā ir suverēna valsts. Un mēs esam Ukrainai nosūtījuši ne tikai humāno palīdzību, bet arī militāro aprikojumu un to turpināsim darīt arī nākotnē. Abas puses apliecināja arī atbalstu pret Krieviju vērstajām sankcijām. Grieķija apliecināja, ka atbalsta Somijas un Zviedrijas pievienošanu NATO, pret ko iebilst tās kaimiņvalsts

Turcija. Grieķija vizītes laikā vērsa uzmanību uz aizvien saspīlētajām attiecībām ar Turciju Ziemeļķipras jautājumā.

***
**Olena Zelenska pateicas
 Latvijas tautai par tik
 nepieciešamo atbalstu Ukrainai**

Ukrainas prezidenta Volodimira Zelenska dzīvesbiedre Olena Zelenska (*attēlā*) tālsarunā ar Valsts prezidenta Egila Levita dzīvesbiedri Andru Leviti sirsnīgi pateicās Andrai Levitei un visai Latvijas sabiedrībai par tik ļoti nepieciešamo atbalstu Ukrainai un Ukrainas bēgļiem Latvijā, informēja Valsts prezidenta kanceleja. "Jūs kā pirmā no prezidentu dzīvesbiedrēm paudāt skaidru atbalstu Ukrainai, un mēs to ļoti novērtējam. Milzīgs paldies par tik ļoti lielu un svarīgu atbalstu, ko visa Latvijas tauta sniedz gan Ukrainai kara pārvarēšanai, gan Ukrainas bēgļiem, kuri šobrīd raduši mājvietu Latvijā," sacīja Zelenska.

***
**Ukrainā karojošie latvieši
 kaujām lūdz ziedot vismaz
 70 automašīnu**

Ukrainā karojošie latvieši lūdz sabiedrību ziedot apvidus automašīnas īpaši pikapus jeb nelielus kravas spēkratus, kas ir piemēroti kaujas apstākļiem. Tā saucamā "Tvitera konvoja" organizators Reinis Pozņaks informēja, ka no kausiniekami saņemti vismaz 70 pieprasījumi. Ziedotāji automašīnas varot piegādāt Reinim Pozņakam.

Reinis Pozņaks (*attēlā*): "Pēdējā laikā puīši trāpījuši zem artilērijas, kas tās mašīnas ļoti lielā apjomā un strauji iznīcina. Šobrīd tur trūkst transporta. Mēs jau pāris mašīnas gatavojam tuvākajā laikā sūtīt latviešu karotājiem, bet, protams, ar to ir stipri par maz. Mēs tos nogādāsim līdz robežai, un no tās puses atbrauks preti, paņems un gādās tālāk uz austrumiem. Tā arī problēma, jo nogādāt aizņem diezgan ilgu laiku – vismaz 3-4 dienas. Tādēļ nevar stiept gaļumā."

***
**Latvija ierindota Ukrainas
 lielāko atbalstītāju sarakstā**

Biznesa izdevuma *Forbes* Ukrainas redakcija apkopojusi reitingu ar valstīm, kas kopš Krievijas agresijas sākuma sniegušas vislielāko politisko, ekonomisko un militāro atbalstu Ukrainai. Latvija šajā reitingā atzīta par vienu no aktīvākajām Ukrainas

atbalstītājām, saņemot ceturto augstāko vērtējumu.

**Rīgas autobuss, kas uzdāvināts
 Ukrainai**

***
**Latvija var paļauties uz Kanadu
 un tās saistībām NATO**

Latvijas sabiedrība var paļauties uz Kanadu un tās saistībām Ziemeļatlantijas līguma organizācijā, uzsvēra Kanadas ārlietu ministre Melānija Žoli. Kā informēja Ārlietu ministrijā, Kalniņa-Lukaševica darba vizītē Kanādā tikās ar Kanadas ārlietu ministri.

Kalniņa-Lukaševica puda pateicību par Kanadas ieguldījumu Latvijas un Baltijas reģiona drošības veicināšanā. Viņa atzīmēja, ka Latvija augstu novērtē Kanadas nozīmīgo atbalstu un operatīvāti lēmuma pieņemšanu un to īstenošanu saistībā ar papildu militāro spēku izvietojumu Latvijā. Kanada, reaģējot uz Krievijas agresiju Ukrainā, uz Latviju ir nosūtījusi papildu 130 karavīru un militāro fregati Baltijas jūrā. Savukārt Žoli uzsvēra, ka Kanada augstu novērtē Latvijas būtisko militāro, humāno un politisko atbalstu Ukrainai.

***
**Latvija pievienojas
 starptautiskajai izmeklēšanas
 grupai par kara noziegumiem
 Ukrainā**

25. martā Lietuva, Polija un Ukraina ar Eiropas, kas ir Eiropas Savienības aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās, atbalstu izveidoja apvienoto izmeklēšanas grupu, kurai vēlāk pievienojās Starptautiskās krimināltiesas Prokuratūra.

Juris Stukāns

Nule Nīderlandē notikušās Eiropas koordinācijas sanāksmē ģenerālprokurors Juris Stukāns kopā ar pārējām iesaistītajām pusēm parakstīja vienošanos par Latvijas dalību izmeklēšanas grupā. Tai pievienojās arī Igaunija un Slovākija. Apvienotās izmeklēšanas grupas galvenais mērķis ir veicināt un koordinēt izmeklēšanas un kriminālvajāšanas starp iesaistītajām valstīm un Starptautisko krimināltiesas Prokuratūru, kā arī atbalstīt pierādījumu vākšanu un nodrošināt ātru un drošu informācijas un pierādījumu apmaiņu.

"Līdz ar Latvijas pievienošanu apvienotai izmeklēšanas grupai mūsu valsts iegūtos pierādījumus varēs izmantot visas apvienotās izmeklēšanas grupas vienošanās pusēs," paziņojumā medijiem norādīja Stukāns.

SPILGTS CITĀTS

Ukraiņiem nav izvēles, viņiem jācīnās

Arī viņu atbalstītāji nedrīkst atslābt

Žurnālā *IR* komentētājs **Pauls Raudseps** analizē, cik lieli postījumi nodarīti Ukrainai Krievijas uzbrukuma rezultātā un par ukraiņu nesalauzamo pretošanās garu varmācīgajam agresoram. Raudseps arī jautā: Vai mūsu gatavība ukraiņus atbalstīt izturēs laika pārbaudi? Mūsu lasītāju ieskatam sniedzam dažus fragmentus no apskatnieka raksta.

Trīs mēneši pagājuši, kopš Krievija sāka karu, lai iznīcinātu Ukrainu. Kopš tālā nācija, kuŗas vienīgais grēks ir nevēlēšanās saliekt muguru kalpot "krievu pasaulei", pārdzīvojusi šausmas, kuŗas, kā likās, Eiropā nekad vairs neatgriezīsies. Pilsētas pārvērstas gruvelos. Okupācijas armija, kas aukstasinīgi nogalina civiliedzīvotājus, spīdzina, izvaro nīrgājās un laupa. Vairāk nekā miljons iedzīvotāju deportēti uz Krieviju. Seši miljoni devušies bēgļu gaitās uz rietumu kaimiņvalstīm, vēl simtiem tūkstošu atrodas attālākās valstīs. Savukārt Ukrainā pašā atrodas astoņi miljoni cilvēku, kuŗi bijuši spiesti pamest mājas.

Krievijas raketes pēdējā laikā tēmētas uz Ukrainas ekonomiku, kuŗai prognozē līdz pat 50% kritumu šogad. (...) Uzbrukumi graudu elevātoriem apdraud pārtikas pieejamību gan pašā Ukrainā, gan daudzās attīstības valstīs, uz kuŗām Ukraina agrāk eksportēja labību.

Tomēr par spīti visam, vēl aizvien skan valsts himnas pirmie vārdi – "Ukraina vēl nav mirusi." (...)

Taču notika brīnums. Krievijas kuŗaspēks tika apstādīnāts pie galvaspilsētas vārtiem, cieta smagus zaudējumus un jau aprīļa sākumā bija pilnīgi atkāpies no Kijivas rajona. Mēnesi vēlāk Ukrainu spēki jau atspieduši krievus no Harkivas tik tālu, ka artilērija, kuŗa ilgu laiku pastāvīgi apšaudīja Ukrainas otro lielāko pilsētu, tagad praktiski to vairs nespēja sasniegt. Sestdien Sevīļjas bārdziņa izrāde atkal ieskandināja mūziku Kijivas Operā, bet otrdien atsāka kursēt Harkivas metro, kas gandrīz trīs mēnešus bija pārvērst par bumbu patvertni. (...)

Vienlaikus Rietumos spārnus sāk vēcināt tādi miera balodiši kā reālpolitikas relikti Henrijs Kisindžers, kuŗš jau 70. gados kā ASV valsts sekretārs bija gatavs atteikties no Baltijas okupācijas neatzīšanas politikas, bet tagad Davosā mudina Ukrainu upurēt savas teritorijas, lai tikai noslēgtu pamieru ar Putinu. Krievijas sakāve būtu katastrofa Eiropai, saka Kisindžers, kam diez vai iebilstu Francijas prezidents Makros, kuŗš aicina "nepazemoj" Putinu, vai Vācijas kanclers Šolcs, kuŗš mērķtiecīgi bremzē ieroču piegādes Kijivai.

Ukraiņiem nav izvēles – viņiem jābūt gataviem gaŗam kaŗam. Bet mēs? (...)

Vai mūsu gatavība ukraiņus atbalstīt izturēs laika pārbaudi?

***
**Latvija kļuvusi par svarīgu
 centru Krievijas žurnālistiem,
 ko Kremlis izdzinis trimdā**

Kopš kuŗadarbības sākuma Ukrainā savu darbu Krievijā ir pārtraukuši daudzi neatkarīgie mediji. Daļa savas redakcijas tur slēdza, jo tika atzīti par Krievijas varai nelabvēlīgiem ārvalstu aģentiem, bet vēl citi – bailēs no cietumsoda, kas pienākas par jebkādas informācijas izplatīšanu, kuŗa saistīta ar Krievijas spēku patiesajām darbībām Ukrainā.

Neatkarīgie mediji gan turpina uzrunāt cilvēkus Krievijā, taču šobrīd to dara ārpus tās. Piemēram, Latvijā līdz šim darba vīza izsniegta 161 Krievijas mediju pārstāvim. Patlaban Latvijā savu

darbību oficiāli sākuši vairāki no Kremļa neatkarīgie mediji, kas orientēti uz Krievijas sabiedrības uzrunāšanu – *Novaya Gazeta*, *Radio Svoboda*, *BBC* un *Deutsche Welle* krievu redakcijas.

***
**Latvijas–Baltkrievijas
 robežas sargāšanai piešķir
 papildus līdzekļus**

Valdība 31. maijā, atbalstīja piešķirt Iekšlietu ministrijai 967 832 eiro, lai segtu izdevumus par pastiprinātu Latvijas–Baltkrievijas robežas sargāšanu, informēja Iekšlietu ministrijā. Financējums paredzēts izdevumiem, kas radušies no 1. aprīļa līdz 30. aprīlim. Tas paredzēts Iekšlietu ministrijas padotības iestādēs nodarbināto samaksai par virsstundu darbu, piemaksām, komandējumiem, ēdināšanu, pārtiku, patvēruma meklētāju uzturu un dienas naudu. Valsts policijai piešķirs – 792 888 eiro, Valsts robežsardzei – 78 948 eiro, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei (PMLP) – 25 946 eiro.

(Turpinājums 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

***

Jaunieši patriotismu stiprina valsts aizsardzības mācības nometnē

Gandrīz 100 Latvijas skolās vairāk nekā 5300 10. klases un tehnikumu audzēkņi šajā mācību gadā apguva valsts aizsardzības mācību. Tas ir izvēles priekšmets, bet plānots, ka pēc diviem gadiem to ievieš kā obligātu mācību priekšmetu. Mācību mērķis ir veicināt patriotismu un piederības sajūtu Latvijai. Savukārt 200 jaunieši, kas mācības jau apguvuši, tagad nostiprina arī praktiskās iemaņas militārās nometnēs Skrundas un Alūksnes pusē.

***

Valdība nespēj pārņemt Lemberga lietā arestēto mantu

Šveices advokāts Rūdolfs Meroni // Foto: LETA

Drīz būs apritējuši divi gadi kopš tiesa lika valstij pārņemt glabāšanā Aivara Lemberga lietā arestēto mantu, tajā skaitā daudzu – arī vērtīgu – kompaniju daļas. Tas nav noticis. Mantas glabātājs Rūdolfs Meroni sūdzas, ka no viņa prasa neizpildāmas lietas. Februārī Ministru kabinets lēma, kā tālāk rīkoties, bet par lemtu un par līdz šim paveikto atbildīgie klusē, vēsta LTV raidījums *de facto*. Rīgas apgabaltiesa pirms gandrīz diviem gadiem atcēla Meroni no arestētās mantas glabāšanas, jo tiesu nepārlicināja Meroni atskaites un policija bija sākusi izmeklēšanu par iespējamu mantas izšķērdēšanu. Tiesa lika Meroni nodot arestēto mantu Nodrošinājuma valsts aģentūrai. Bet ātri bija skaidrs, ka aģentūrai tā nebūs viegla pastaiga. Meroni sūdzējās, ka aģentūra viņu nesaprot un sūta vēstules latviski, ko savukārt nesaprot viņš.

***

Par acinājumu pārtraukt LKS darbību parakstījušies vairāk nekā 7500 cilvēki

Par acinājumu pārtraukt Latvijas Krievu savienības (LKS) darbību sabiedrības iniciatīvu portālā "manaballs.lv" līdz 3. jūnijam bija parakstījušies vairāk nekā 7500 cilvēki. Iniciatīvu maija pirmajā pusē iesniedzis Gatis Auziņš, kurš ar šo rīcību vēloties "iedrošināt Latvijas likumdevēju radīt precedentu un iedibināt sistēmu acimredzami pretvalstisku politisko un citu

darbību apturēšanai Latvijā", kas esot jāsāk ar LKS kā politiskās partijas darbības pārtraukšanu.

***

Saeimas vēlēšanās Zemnieku savienības un LSDSP

kopīgais premjēra amata kandidāts būs Viktors Valainis (*attēlā*)

Latvijas Zemnieku savienība (LZS) nolēmusi veidot kopīgu apvienību ar ārpusparlamenta esošo Latvijas Sociāldemokrātisko strādnieku partiju (LSDSP), un apvienības premjēra amata kandidāts uz 14. Saeimas vēlēšanām būs parlamentārietis Viktors Valainis (Zaļo un Zemnieku savienība). Apvienības izveidošana ļauj tai startēt vēlēšanās ar pašreizējo nosaukumu – Zaļo un Zemnieku savienība, jo apvienības veidošanai nepieciešamas vismaz divas partijas. Pēc Latvijas Zaļās partijas (LZP) paziņojuma par izstāšanos no kopīgās apvienības LZS ķērās pie jaunu sabiedroto meklēšanas un panākta vienošanās, ka tie būs sociāldemokrāti. Viena no vecākajām partijām Latvijā, kas pēc neatkarības atjaunošanas tikai vienu reizi bijusi pārstāvēta Saeimā.

***

Tiesa pirmo reizi Latvijā atzīst viendzimuma pāra ģimenes attiecības

Administratīvā rajona tiesa ir pieņēmusi pirmo spriedumu, ar kuru apmierināts viena dzimuma pāra pieteikums un konstatēta "publiski tiesisko attiecību pastāvēšana", proti, atzīts, ka starp pieteicējiem pastāv ģimenes attiecības Satversmes 110. panta izpratnē, aģentūra LETA noskaidroja tiesā.

***

Vāc parakstus par pāriešanu uz četrus dienu darba nedēļu

Sabiedrības iniciatīvu portālā "Manaballs.lv" sākta parakstu vākšana par ieceri pāriet uz četrus dienu darba nedēļu. Iniciatīvas pārstāvis Denis Meļehovs norāda, ka tas izdarāms, grotot Darba likumu 131. panta, kas saistīts ar normālo darba laiku. Meļehova ieskatā, palielinot brīvo laiku, darbinieku apmierinātības un radošuma līmenis pieaugs, nesamazinot darba efektivitāti. Pēc iniciatīvas pārstāvja paustā, būs vairāk brīvā laika arī mācībām un personīgajai pilnveidei, kam arī būs pozitīvs ekonomiskais efekts. Uz 5. jūniju iniciatīvu bija parakstījuši apmēram 400 cilvēku.

Kā liecina aģentūras LETA arhīvs, 2019. gadā Odsherredas pašvaldība Dānijā uz trīs gadu pārbaudes laiku pārgāja uz četrus dienu darba nedēļu, dodot piektdienu brīvu saviem 300 darbiniekiem.

***

Andra Levite atver bilingvālu ābeci latviešu un ukraiņu valodas apguvei

Savā uzrunā Andra Levita teica: "Ļoti priecājos būt šeit, pirmās ukraiņu-latviešu grāmatas svētkos. Tā domāta jums, mīlie, mazie ukraiņu bērni Latvijā. Šī grāmatīņa ir sveiciens no jūsu dzimtenes Ukrainas. Pieaugušie un Ukrainas Valsts prezidenta kundze Olena Zelenska rūpējas par to, lai ukraiņu bērni, kuri pašlaik spiesti dzīvot ārpus Ukrainas, spētu labāk iedzīvoties jaunajās vietās, kur apkārt tomēr skan sveša valoda. (..)

Es zinu, ka bērniem pieaugušo pasaule bieži šķiet nesaprotama. Bet es jums varu apstiprināt, ka pat pieaugušajiem tā šad tad liekas nesaprotama. Tas, ko jūs esat piedzīvojuši, tas ir nepareizi. Tas ir nepareizi, ko arī jūsu draugi, kaimiņi, klasesbiedri vēl šodien piedzīvo Ukrainā. Nevienam bērnam pasaulē nevajadzētu piedzīvot to, ko jūs esat piedzīvojuši.

Ir diezgan vienkāršas vērtības, ko mammas un tēvi, vecmātes un visa ģimene māca bērniem, un tās ir vienkāršas vērtības, kurām būtu jāievēro: tev nebūs melot, tev nebūs zagt, tev nebūs sist, tev nebūs nokaut. Viegli uzsaprotami, un šīs vērtības vajadzētu zināt visiem cilvēkiem pasaulē.

Es novēlu, lai šī grāmata jūs iedrošina mācīties latviešu valodu! Lai tā paver durvis uz jaunu iespēju pasauli! Lai jūs justos šeit, Latvijā, gaidīti!"

***

Kijivas Drāmas un komēdijas teātra trupai kaŗa apstākļos

izdevies apvienoties, lai uzsāktu viesizrādes Eiropas teātros. Pirmā teātra plānotā viesizrāde "Sliktie ceļi" par kaŗa plosīto Ukrainu un cilvēku likteņiem notika Latvijā, Dailes teātrī, 1. jūnijā. Šobrīd zināms, ka tālāk izrāde dosies uz Viļņu, Klaipēdu, Mincheni un plānotas viesizrādes arī Prāgā, kā arī, iespējams, citviet Eiropā.

Ukraiņu drāmaturģes Natālijas Vorožbitas sarakstītā luga "Sliktie ceļi" stāsta par cilvēkiem Donbasa kaŗā, kas sākās 2014. gadā. Kijivas Drāmas un komēdijas teātra izrāde "Sliktie ceļi" Tamāras Trunovas režijā līdz šim guvusi nozīmīgus panākumus: Ukrainas teātra kritiķu balvas 2018. un 2019. gadā, tostarp par labāko izrādi, labāko režiju, kā arī saņēmusi augstus kritiķu vērtējumus starptautiskos teātra festivālos. Ukrainas valdība ir izņēmusi kārtā piekritusi šī iestudējuma vīriešiem ļaut izbraukt no valsts, lai izrādi varētu parādīt Eiropā. Viesizrāde "Sliktie ceļi" noteikti būs īpašs notikums

gan Dailes skatītājiem, gan Kijivas Drāmas un komēdijas teātra aktieŗu kopai, kurai izdosies apvienoties pirmo reizi kopš Krievijas iebrukuma Ukrainā šā gada februārī. Kaŗa apstākļos teātra darbinieki cīnās par savu valsti, ir gan Ukrainas kaŗaspēka rezervistu sastāvā, gan, glābjoties no kaŗa šausmām, pametuši savas mājas, dodoties uz drošākām vietām vai nu Ukrainā, vai rodot patvērumu citā valstī.

Režisore Tamāra Trunova: "Luga "Sliktie ceļi" – tie ir seši stāsti par 2014. gadā Donbasā Krievijas sāko kaŗu pret Ukrainu. Luga stāsta par tur dzīvojošiem cilvēkiem, vai pareizāk būtu teikt – par tiem, kam ir drosme tur dzīvot, par civiliedzīvotājiem un kaŗavīriem, par cilvēkiem, kas arvien meklē jēgu šādai dzīvei, gan vienlaikus vēlas gūt atbildes uz jautājumiem – ko nozīmē būt cilvēkam, un kas ir cilvēcība?"

***

Kultūras ministrija uz trīs gadiem

noslēgusi 36 000 eiro vērtu līdzdarbības līgumu ar nodibinājumu "Pasaules latviešu mākslas centrs" par latviešu diasporas mākslas saglabāšanu un izstādīšanu Latvijā, liecina informācija oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis". Kā norādīts līdzdalības līgumā, nodibinājums ir apņēmis sekmēt latviešu diasporas mākslinieku vizuālās mākslas darbu saglabāšanu un pieejamību Latvijā. Tāpat nodibinājumam būs jānodrošina pastāvīga latviešu diasporas mākslinieku oriģināldarbu kolekciju pieejamība, tai skaitā kolekcijas transportēšanu, glabāšanu un izstādīšanu sabiedrībai pieejamās, mākslas darbu uzglabāšanai un izstādīšanai piemērotās telpās.

Nodibinājums "Pasaules latviešu mākslas centrs" apņēmis veicināt sabiedrības izglītošanu un informēšanu par ekspozīcijā iekļautajiem latviešu diasporas mākslas darbiem un to autoriem. Pārvaldes uzdevuma veikšanas laiks ir 2022., 2023. un 2024. gads.

***

Atklāts Baltijā vērienīgākais Smilšu skulptūru parks Jelgavā

Nepilnas nedēļas laikā 15 mākslinieki no 10 valstīm – Čehijas, Spānijas, Ukrainas, Kandas, Turcijas, Bulgārijas, Mongolijas, Igaunijas, Lietuvas un Latvijas – Pasta salā izveidoja mākslas darbus, kas atspoguļo šī gada Smilšu skulptūru parka tēmu "Šedevri". Savukārt, parka demo skulptūru veidoja latviešu tēlnieki Kārlis Īle un Maiju Īle.

Tēlnieku uzdevums bija radīt pasaules šedevrus, vienlaikus skulptūru parka viesos atmodinot apbrīnu un aicinot aizdomāties

par klasiskiem mākslas pasaules tēliem, cilvēka, dabas un visuma radītiem meistardarbiem. Mūsdienās šedevriem tiek piešķirta nenosakāma vērtība, tomēr nenoliedzami varam vilkt dažādas paralēles ar cilvēka pasaules uztveri – digitalizācijas laikmetu, ģeopolitisko situāciju pasaulē un citiem tematiem, ko mākslinieki izvēlējušies izcelt savos darbos.

16. Starptautiskā smilšu skulptūru konkursa "Summer Signs 2022" laureāti. 1. vietā **Sanitas Rāviņas** darbs "TLC (maigums, mīlestība un rūpes)", 2. vietā **Munkh-Erdene Tsagaan** darbs "Digitālā transformācija", 3. vietā Tautvīla Povilonisa darbs "Benksija stils".

***

Liepājas muzejs izdevis rakstu krājumu

par latviešu scenogrāfu un gleznotāju **Ēvaldu Dajevski**, kas atklāj mākslinieka radošo personību, dzīves gājumu Latvijā, Vācijā un ASV, kā arī viņa saistību ar Liepāju. Lai arī Dajevskis nav dzimis Liepājā, viņš vienmēr ar lepnumu teicis, ka ir liepājnieks, jo Liepāja ir vieta, kur veidojas mākslinieka personība. Laikā no 1941. gada līdz 1944. gadam Dajevskis strādājis par dekoratoru Liepājas drāmas, operas un baleta teātrī.

2014. gadā, atzīmējot Dajevska simtgadi, Liepājas muzejs no mākslinieka dēla Pēterā Dajevska saņēma dāvinājumu Ēvalda Dajevska radošo mantojumu – gleznas, izrāžu kostīmu un skatuves ietēru metus, skices, informē muzeja.

ZIŅAS ĪSUMĀ

- Latvijas Sarkanā Krusta sociālās aprūpes centrā "Derpele" Bauskas novadā 1. jūnijā savu 103. dzimšanas dienu nosvinēja **Alise Kaklēna** (*attēlā*). Kaklēnas kundze "Derpele" dzīvo jau desmit gadu, un par šeit pavadīto laiku jubilāre izsakās tikai labiem vārdiem, jokojot priecājas, ka dzimšanas dienā aprūpes nama darbinieku kopa sarūpējusi kūku, nevis klingerī, kā tas bija ierasts līdz šim.

- Ilūkstē izraudzīts **Sēlijas ģerbonis**. Līdz šim pagājušajā gadā apstiprinātajai latviešu vēsturiskajai zemei bija tikai karogs, bet tagad ir sperts vēl viens solis Sēlijas identitātes stiprināšanā. Vēsturiskās zemes identitātes zīme ataino **sarkanā laukā ejošu sudraba staltbriedi**.

- **Vasaras nometņu** organizēšanai ukraiņu bērniem piešķir 613 180 eiro.

- Pēc Ģenerālprokuratūras lēmuma prasīt Saeimas deputāta **Mārtiņa Bondara** ("Attīstībai/Par!") izdošanu kriminālvajāšanai viņš paziņoja par atkāpšanos no Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas priekšsēža amata un lēmumu nekandidēt 14. Saeimas vēlēšanās.

Ziņas sakopojis **P.Karlsons**

JURIS
LORENCIS

Maija nogalē man bija iespēja apmeklēt Daugavpili. Iemesls, kāpēc atsaukos draugu uzaicinājumam pievienoties viņu izbraucienam, bija jauns izstāžu nams Daugavpils cietoksnī, Marka Rotko mākslas centrā. Pēc vairāku gadu ilgas renovācijas bijusi cara armijas pulvera noliktava pārtapsi par "Martinsona māju". Daugavpili dzimušais Pēteris Martinsons (1931–2013) iegājis mākslas vēsturē kā pasaulē pazīstamākais Latvijas keramiķis. Viņš bija viens no pirmajiem māksliniekiem, kuŗš parādīja, ka keramika nav tikai tradicionālās Latgales krūzes, bļodas un tautiskie svečturi. 2013. gadā, neilgi pirms savas aiziešanas Mūžībā, Martinsons lielu daļu savu darbu uzdevināja Marka Rotko mākslas centram. Šis ziedojums tagad kļuvis par pamatu vērienīgai izstādei "Martinsona māja". Tajā aplūkojamas gan abstraktas monumentālas figūras, gan trausli porcelāna darbi. Arī no dažādiem materiāliem atveidotas dzīvas būtnes (vārnas, laivas, suņi) un telpiskas konstrukcijas.

Māksla ir gaumes lieta. Kas vienam patīk, citu atstāj vienaldzīgu. Droši vien to pašu var teikt arī par Martinsona keramiku. Tas, kas noteikti priecē visus, – ka Daugavpils, patiesībā visa Latvija kļuvusi ar vēl vienu atjaunotu un sakoptu vietu bagātāka. Marka Rotko

mākslas centrs jau labu laiku kļuvis par Daugavpils vizītkarti, kas savu iespaidu izstaro plašā apkārtnē. Līdzīgi man, cilvēki brauc uz Daugavpili, lai apmeklētu Rotko centru, daži pat vairākas reizes gadā. Neatkarības gados tapušas koncertzāles Rēzeknē, Liepājā, Ventspilī un Cēsīs. Tomēr Rotko centrs ir īpašs, jo pagaidām tas ir vienīgais no jauna izveidotais vizuālās mākslas centrs Latvijā. Unikāls ir gan pats Marks Rotko ar savu mākslu, gan cietoksnis, kas neskarts saglabājies kopš tā celtniecības laikiem 19. gadsimta sākumā. ASV medijos, rakstot par Rotko, parasti teikts – "immigrant from Latvia". Tātad "ieceļotājs no Latvijas". Kaut gan 1913. gada vasarā, kad tobrīd desmit gadus vecais Daugavpils puika Markuss Rotkovičs uzkāpa uz tvaiķa Liepājas ostā un pēc divu nedēļu ilga ceļojuma ieradās Ņujorkā, nekādas Latvijas vēl nebija. Nebija Daugavpils, bija Dvinska vai Dinaburga. Nebija Liepājas, bija Libava. Līdz Latvijai vēl bija jāgaida pieci gadi. Mēs varam tikai minēt, kas būtu noticis ar mazo Markusu, ja viņa ģimene būtu palikusi Daugavpilī. Varbūt viņš izskolotos par mākslinieku, bet diez vai kļūtu par pasaulē pazīstamāko Latvijas teritorijā dzimušo cilvēku. Ļoti iespējams, Rotko kopā ar citiem Daugavpils ebrejiem 1941. gadā tiktu nosle-

kavots Pogulānkas mežā pilsētas pievārtē.

Cietoksnis ir mantojums no cara impērijas. Arī tas, ka Marks Rotko piedzima tieši Dvinskā, tagadējā Daugavpilī, vismaz pa daļai ir Krievijas "nopelns". Jo Latgale un Daugavpils atradās tā saucamajā "nometinājuma joslā", teritorijā, kuŗā ebrejiem bija atļauts apmesties uz pastāvīgu dzīvi. Es iztēlojos – pagājušā gadsimta sākumā, Pirmā pasaules kara priekšvakarā, Daugavpils droši vien bija īsta miera osta. Vieta, kur atvaļināti cara armijas ģenerāļi labprāt vēlējas pavadīt vecumdienas. Dzelzceļi jau bija sabūvēti – ja gribi, brauc "pa taisno", bez pārsēšanās, uz Rīgu, Pēterburgu, Varšavu vai Berlīni. Tepat netālu Medumu atradās kūrorts, kur vasarās uzturējās Pēterburgas aristokratija. Ap 50 % pilsētas iedzīvotāju runāja jidišā. Neticami, bet laikā starp abiem pasaules kariem Latvijai bija robeža ar Poliju. Kilometrus desmit uz dienvidiem no Daugavpils sākas tā saucamais "Viļņas koridors", Polijas okupēts pierobežu reģions tagadējās Lietuvas un Baltkrievijas teritorijās. Vieta, kur daudzi iedzīvotāji šodien runā krieviski un paši īsti nesaprot, kas viņi ir – poļi, lietuvieši vai varbūt baltkrievi. Starp citu, 1939. gadā Viļņā dzīvoja tikai 1% lietuviešu. Šodien – ap 65 %. Uzskatāms pie-

mērs, kā politiskās pārmaiņas var mainīt etnisko sastāvu.

Bet vai Daugavpils ir krieviska? Ir un reizē – nav. Salīdzinot ar padomju laikiem, Daugavpili notikušas lielas izmaiņas. Ielās redzami vien latviski uzraksti. Veikalos, kafējnicās un tirgū jūs apkalpos latviešu valodā. Tomēr pilsētā dominē krievu valoda. Krievu te ir ap 50 % no visiem iedzīvotājiem. Latvieši – 20 %, poļi – 13 %, baltkrievi – 7 %, bet 10 % – dažādu tautību (lietuvieši, ukraiņi, čigāni, ebreji utt.) sajaukums. Diemžēl daudzi poļi un jo īpaši baltkrievi ir pārkrievojušies. Viņi saglabājuši savas tradīcijas, nacionālo virtuvi un baznīcu, bet valoda jau ir mainījusies. Es biju aizbraucis uz pilsētas nomali, tā saucamo "Kīmiķu rajonu", lai apskatītu nesen uzcelto Dieva žēlsirdības Romas katoļu baznīcu. Bija Debessbraukšanas diena, kas šogad iekrita 26. maijā. Svētā mise un sprediķis skanēja poļu valodā. Pie dievnama durvīm piestiprinātā plāksne skaidrā latviešu valodā ziņoja, ka dievkalpojumi šajā baznīcā notiek latgaliski, poliski un krieviski. Tāda ir Daugavpils realitāte, ar ko jāreķinās. Atklāti sakot, šoreiz es ar mazliet citādām acīm paraudzījos uz šo pilsētu. Jo Ukrainā jau vairāk nekā trīs mēnešu notiek kaŗš. Rīgā, Liepājās, Cēsīs, manā dzimtajā Lubānā – visur redzami Uk-

rainas karogi. Tie izlikti pie skolām, pašvaldību ēkām, pat privātmāju logos. Tikai ne Daugavpilī! Šajā pilsētā es neredzēju nevienu zilidzelteno karogu.

Bet atgriezīsimies pie keramikas. Gandrīz vienlaicīgi ar "Martinsona māju" tika atklāta Venēcijas starptautiskā mākslas biennāle. Latviju tajā pārstāv divas mākslinieces, Inģūna Skuja no Latvijas un Melisa Bradena (*Melissa Braden*) no Kalifornijas, ar kopīgo zīmolu "Skuja Braden". Viņu multimediju ekspozīcijā, kas saucas "Tirgot ūdeni upes malā" (*Selling Water by the River*), apkopoti ap 300 mākslinieču darbi, lielākoties porcelāna keramika. Līdzīgi kā Martinsona izstādes gadījumā, šos eksponātus grūti aprakstīt vārdiem, tie jāskata acīm. Ja ne realitātē, tad vismaz virtuāli, internetā. Bet, lūk, ko raksta Ņujorkā iznākošā žurnāla "ARTnews" interneta portāls *artnews.com*, kas Latvijas paviljonu ierindo labāko desmitniekā: "Biennāles lielais pārsteigums ir Latvijas paviljons ar divainas keramikas izstādi, ko mums piedāvā mākslinieču duets Skuja un Braden. Lai arī neviena no skulptūrām nav iespaidīgu izmēru, kādus parasti redzam biennāles paviljonos, tās visas pārsteidz ar savu divainību (*impress by virtue of their weirdness*)".

Foto skat. www.brivalatvija.lv un www.laiks.lv

SALLIJA
BENFELDE

Piektdien, 3. jūnijā, kopš Krievijas iebrukuma Ukrainā ir apritējušas jau 100 dienas. Dažādi eksperti lēš, ka kaŗš turpināsies vēl vismaz divus līdz sešus mēnešus, bet, protams, precīzas prognozes nav iespējamās.

Kaŗš Ukrainā ir nežēlīgs un baiss, nereti ukraiņi saka, ka Krievijas armija savā zvēriskumā pārspēj pat hitleriešus Otrā Pasaules kara laikā.

Kaŗa simt dienu laikā Ukrainā ir nogalināts vismaz 261 bērns, gandrīz pieci simti ievainoti, bet, protams, tie ir aptuveni skaitļi, jo okupētajās teritorijās bojā gājušo skaits nav zināms, okupanti to slēpj. Mariupolē krievu okupanti sākuši māju nolīdzināšanu, un nešķirojot gruvešus kopā ar liķiem vēd uz izgāztuvi, ir paziņojis pilsētas mēra padomnieks Petro Andrjuščenko. Pēc Ukrainas amatpersonu aplēsēm, Mariupolē Krievijas uzbrukumā nogalināti aptuveni 22 000 mierīgo iedzīvotāju. Pilsēta ir faktiski sagrauta, taču tajā joprojām atrodas vairāk nekā 100 000 cilvēku. Pilsētā nav ūdens un vairs nedarbojas kanalizācija, tādēļ pastāv ļoti augsts holeras epidēmijas risks. Mariupole ir kā liela koncentrācijas nometne, kuŗā iedzīvotājus piespiež novākt drupas par niecīgu pārtikas devu, bet daudzi to neiztur pat divas dienas, jo darbs fiziski ir ļoti grūts, turklāt skati, kas atklājas novācot

gruvešus, stindzina asinis, un trūdošo liķu smaka ir neizturama. Epidēmijas draudi ir vēl vairākās Krievijas armijas daļēs vai pilnībā okupētās pilsētās, jo Krievija tagad īsteno artilērijas kaŗu – vispirms apdzīvoto vietu vai pilsētu pārvērs drupās un tikai pēc tam uz to dodas kājinieki. Ar artilēriju un raķetēm tiek apšaudītas arī pilsētas, līdz kuŗām Krievijas armija šobrīd nevar tikt – Odesa, Harkiva un tagad, pēc gandrīz mēnesi ilga pārtraukuma atkal arī Kijiva. Smaga situācija ir Hersonā, Severodoneckā un vēl daudzviet. Tiek iznīcinātas slimnīcas, skolas un, protams, arī vēsturiski kultūras pieminekļi. Piemēram, kaŗa simt pirmajā dienā nodegusi sena koka baznīca Svjatohirskā Ukrainas austrumos, liesmas pārņēmušas Visu Svēto klostera galveno templi, kuŗš datēts ar 1526. gadu.

Ukrainā šobrīd 3620 apdzīvotās vietas ir nonākušas okupācijā, Melnajā jūrā mīnēti kuģu ceļi un tajā atrodas pieci lielie Krievijas desanta kuģi.

Okupanti zog un laupa visu, sākot no apakšveļas, konserviem suņiem un kaķiem un beidzot ar metālu un graudiem.

Ukrainai ir izdevies atbrīvot no okupantiem gan Kijivas apkārtnē pilsētas, pat atkarot daļu no Severodoneckas.

5. jūnijā viena raķete "Kalibr"

lidojusi bīstami zemu pār Dienvidukrainas atomelektrostaciju Mikolajivas apgabālā. Ukrainas valsts atomenerģētikas kompānija "Enerhoatom" to nosaukusi par kārtējo kodolterrorisma aktu.

Šausmu, zvēribu un nodarīto zaudējumu apmērs joprojām zināms tikai aptuveni. Cena par to, ka ukraiņi ne tikai nav zaudējuši savu valsti, bet ir kā buferis starp fašistisko Krieviju un pārējo Eiropu ir neapmierami augsta. ANO ziņo, ka Krievijas iebrukuma dēļ gandrīz 14 miljoni ukraiņu bijuši spiesti pamest savas mājas, vairākiem simtiem tūkstošu vairs nav pieejams ūdens un elektrība, bet vairāki miljoni ukraiņu nezina, ko ēdis rit.

Tikmēr Francijas prezidents Emanuels Makrons palielījis, ka viņš ar Krievijas prezidentu Vladimiru Putinu kopš decembra runājis "simtiem stundu". Makrons arī norādīja, ka "nevar pagazmot Krieviju", lai kaŗadarbības pārtraukšanas dienā būtu iespējams rast izeju no situācijas diplomātiskā ceļā. Un sacīja: "Es esmu pārliecināts, ka Francijas loma ir būt par lielvalsti-starptuiku". Izrādās, Rietumvalstis bez Ukrainas līdzdalības strādā pie plāna, kā diplomātiskā ceļā izbeigt Krievijas uzsāktu kaŗu. ASV, Lielbritānijas un Eiropas valstu amatpersonas pēdējās nedēļās ir regulāri tikušas, lai apspriestu veidus, kā sa-

runu ceļā izbeigt Krievijas uzsāktu kaŗu Ukrainā. Rietumvalstu vidū pieaugot bažas, ka kaŗš var ievilkties uz vairākiem gadiem, ja Kijiva un Maskava nesēdīsies pie sarunu galda un nepanāks vienošanos. Tiesa gan, ASV prezidenta Džo Baidena administrācijas pārstāvji ir atzinuši, ka joprojām neredz reālas izredzes uz kādiem diplomātiskiem izrāvieniem vai pamieru tuvākajā laikā. Savukārt Ukraina pašlaik neredz iemeslu atsākt sarunas, jo turpinās aktīva kaŗadarbība. Vēl varētu piebilst, ka smago ieroču piegādes notiek, ik pa laikam prasot Ukrainai apliecināt, ka tā nemērķēs raķetes uz Krievijas teritoriju, bet Vācija gan sola, gan pārceļ piegādes terminus, gan paziņo, ka ieroči vispirms viņiem esot jāsarāžo. Par Ungāriju un tās premjeru Viktoru Orbānu pat nav vērts pieminēt, jo, manuprāt, nav skaidrs, ko Ungārija meklē Eiropas Savienībā, un šis politiskais pamatoti jau tiek dēvēts par "Eiropas Putinu".

Ar vārdu sakot, dažādi „tango danči” turpinās, bet visā šajā informācijas pārbaģātības plūsmā nav atbilžu uz dažiem, ļoti vienkāršiem jautājumiem.

Protī, vai Rietumvalstis tiešām domā – ja ukraiņi izdzīs okupantus no savas valsts, tie tiks atspiesti līdz robežai, vai Krievija neturpinās šaut no savas teritorijas, kamēr tai vien pietiks

iebkādu raķešu un artilērijas?

Kādēļ Rietumvalstis domā, ka, piekāpjoties Krievijai un atdodot tai daļu savas teritorijas, tā ne tikai pārtrauks kaŗu, bet neatkārtos šantāžu un iebrukumus jau pēc ilgāka vai īsāka laika posma, līdzko izdosies atapties un atkopties?

Un visbeidzot – kas liek ticēt tam, ka Krievija beidzot ievēros kādu līgumu vai vienošanos? Līdz šim tas nekad nav noticis, un Krievija ir pārkāpusi visu, ko vien vispār ir iespējams pārkāpt. Vai tiešām Rietumvalstis sāk domāt par Ukrainas ziedošanu miļā miera labad un uzskata, ka tādā veidā sevi pasargās?

"Ja Zelenskis tagad parakstīs kaut kādu šausmīgu miera līgumu un prasis visiem nolikt ieročus, ukraiņi nepārstās cīnīties. Cilvēki pārstās ticēt Zelenskim, bet nepārstās cīnīties", intervijā žurnālam "Ir" saka "Kyiv Independent" galvenā redaktore Olga Rudenko un skaidro, ka šis Krievijas vājuma brīdis būtu jāizmanto un Rietumiem taču tikai jāsusīta ieroči, kamēr ukraiņi cīnās par mums visiem.

Atliek tikai piekrist, jo var jau cerēt uz ērtu un labklājīgu dzīvi, ja neesi gluži blakus trakojošam slepkavam, bet domāju, ka tas labākajā gadījumā ir naivi un tuvredzīgi.

GUNDEGA SAULĪTE

Maija priekšpēdējās dienas ritā saņēmām ziņu, ka Ausma Kantāne, aktrise, sabiedriska darbiniece, dzejnieka Imanta Ziedoņa dzīvesbiedre, devusies Mūžības ceļos. Līdz ar skumjām un sērām par zaudējumu atnāk atskārsme par bagāta mūža veikumu, par to, kas paliek talantīgas, čaklas un harizmātiskas personības pēdās. Un izrādās – savā astoņdesmit gadu gaņajā mūžā Ausma Kantāne (1941-2022) ir paveikusi tik daudz, ka mēs vēl ilgi svērsim un mērsim viņas mantojumu, cildinot tā daudzveidību un spožumu.

Ausma Kantāne vispirms un galvenokārt ir Aktrise. Dailes ugunis rūdīts talants, ko Eduards Smiļģis savulaik nolūkoja Teātra fakultātes absolventu vidū. Viņu fascinējusi jaunās aktrises “pagraba balss”, gan jau arī slaikais, lokanais stāvs un vaigu bedrītes. Pie Smiļģa tēlojusi vienu no trim Anitrām, Pēra Ginta austrumniecisko kārdinātāju, viņa nonāk Pēterā Pētersona režisora uzmanības lokā, lai kļūtu par jaunības ideālu aizstāvētāju un apliecinātāju pagājušā gadsimta sešdesmito gadu laikmetīgajā repertuārā. Šajos gados viņa ir arī Spīdola P. Pētersona izaicinošajā skatuves variantā. Atkal viena no trim, taču nepārprotami – jaunākā, daiļākā, kaismīgākā. (Cik tad mums visā latviešu teātra gaitā vispār ir bijis Spīdolu? Katrā ziņā – mazāk nekā desmit, un Ausma ir viena no tām.)

Jaunus apvāršņus paveļ darbs Arnolda Liniņa vadībā, kad esam liecinieki aktrises dramatisko spēju daudzveidībai, jo līdzās lirisku varoņu likteņiem skatītājus uzrunā dziļš traģisms, un virsotne te ir Agnese H. Ibsena “Brandā”.

Gadiem ejot, Ausma Kantāne turpina pārsteigt ar daudzveidību, ar spēju izdzīvot dažādus likteņus atšķirīgā drāmatiskā materiālā un dažādos žanros. Bet ne jau lomu uzskaitījums ir no svara, galvenais, ka enerģiski un temperamentīgi tiek īstenots Dailes teātra pamatpostulāts, kuŗā vienā lielumā apvienojas vienkāršība, skaidrība un kaislība. Cik aizrautīgi un sievišķīgi krāsaini ir Kantānes komiskie vai traģikomiskie raksturi, kā Rembēniete “Trīnes grēkos”, Anna “Atraitnēs” vai Letisa komēdijā “Letisa un mīlašķis”! Tai pašā laikā viņa mūs spēcīgi un iedvesmojoši uzrunā lomās, kuŗās visu izšķir tēlotājas personības vēriens, garīgā un emocionālā pieredze. Tādās kā operdīva Marija Kallasa izrādē “Meistarklase”, marķīze Mertreija “Bistamoajos sakaros” vai Eke-

Ar Imantu Ziedoni kopā viņa bija 47 gadus...

Paldies, Ausma, par visu!

bijas majoriēne iestudējumā “Gesta Berlings”.

Pēc divdesmit gadu pārtraukuma pērnā rudenī Ausma Kantāne atkal savā teātrī stājas skatītāju priekšā, lai ciklā “Dailes kanons” kopā ar jaunāko kolēģi Ilzi Ņuzuli-Skrastiņu un komponistu Raimonu Paulu runātu sev tik tuvu Vizmas Belševicas dzeju, atminoties 1994. gadā iestudēto monoizrādi “Visi koki Dieva doti”. Tie bija aizkustinoši vakari gan Ausmai pašai, gan viņas skatītājiem.

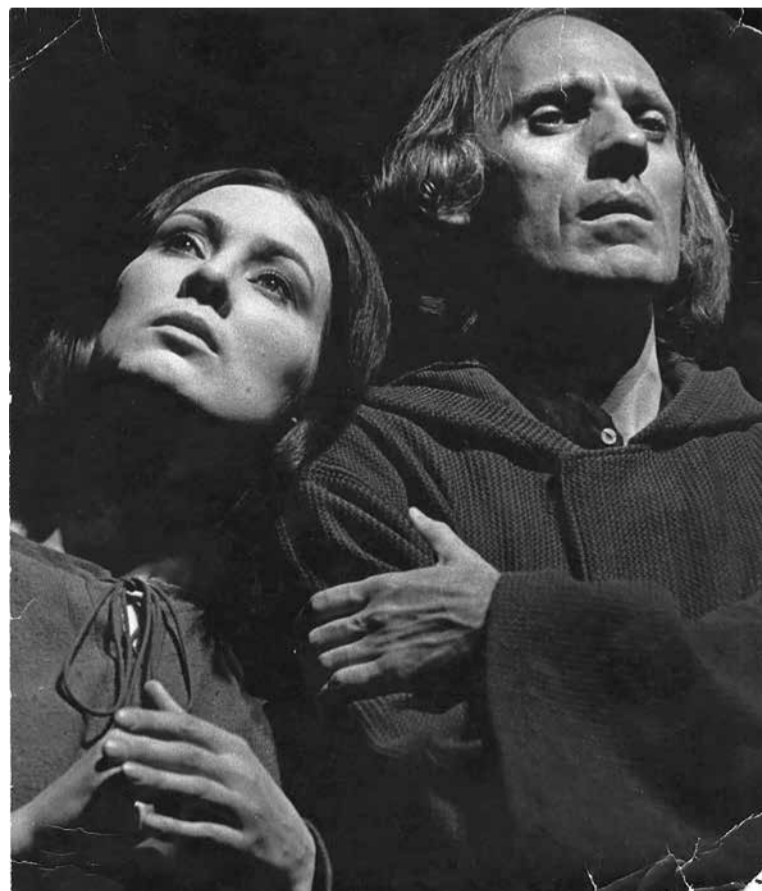
Viņas dzīves misija bija būt Mūzai. Laulībā ar dzejnieku Imantu Ziedoni būt gan iedvesmotājai, gan pavarda kūrējai, gan draugam un domubiedrei. Ilgus gadus dzīvojot blakus patiešām ģeniālam dzīvesbiedram, arvien plašāks pletās Ausmas garīgais apvāršnis, pieauga nepieciešamība arvien mācīties, apgūt ko jaunu. Vēlāk līdztekus intensīvam radošam darbam viņa kļuva par fizisku balstu, par palīgu un neatsveŗamu līdzgaitnieci, kad dzejnieku bija piemeklējušas smagas veselības problēmas. Arī tas ir Ausmas Kantānes ieguldījums mūsu kultūras vēsturē. Pārvarot savu ego, kalpot mīlestībai, mājasmātes pienākumiem un dzīvesbiedra labsajūtas nodrošināšanai, lai visi latviski lasošie varētu priecāties par arvien jauniem Imanta Ziedoņa darbiem. Par divpadsmit dzejnieka Kopotu rakstu sējumiem milzu pateicība un atzinība pienākas arī Ausmai. Tas ir arī viņas mūža darbs.

Kantānes temperaments un pāri plūstošā enerģija aizveda līdz politikai, viņa savulaik ie-

saistījās Eināra Repšes dibinātajā partijā “Jaunais laiks” un tika ievēlēta Latvijas republikas 8. un 9. Saeimā. Nācās piedzīvot vilšanos, jo gadiem asinātā lietu un notikumu radošā uztvere, tieksme paust savu attieksmi, konkrēti rīkoties nonāca krasā pretrunā ar rāmo un bieži vien arī divkosīgo politisko morāli un vēlamo rīcību. Taču šis nav domāts kā pērmētums, pievilties politikā taču ir tik cilvēciski saprotami! Daudz labāk Ausmai veicās pedagoģiskajā darbā, daloties zināšanās, kas iegūtas pašskološanās gaitā. Ar aizrautību un milzu labvēlību pret saviem audzēkņiem viņa deva apjēgu par sarežģīto personības tapšanas gaitu.

Kad Ausma Kantāne, uzstājoties publikas priekšā, lasīja Imanta Ziedoņa dzejoļus, priekšnesumā klausoties, fascinēja ne tikai degsme, ar kādu pasniegts teksts, bet arī tā simtprocentīgā izpaušmes patiesība. Neviens cits tik tuvu Ziedoņa dzejas domai nekad nav bijis! Savukārt tad, kad viņa runāja Raini, klausoties šķita – mēs augām par kādu sprīdi lielāki. Šo dzeju Ausma mācēja runāt tā, it kā vārdi rastos tieši tagad, viņas domās un prātā, līdz ar to dzejnieka rindas skanēja bezgala vienkārši. Bet tās trāpīja dziļi. Mēs varam būt laimīgi, ka esam pieredzējuši šos laimīgos dzejas atklāsmes mirkļus, tie uz visiem laikiem paliks mūsu atmiņā.

Paldies, Ausma, par visu! Arī par gaņajām un saistošajām pārrunām pēc teātru izrādēm, kas tika vērotas no skatītājas pozīcijām!

Ausma Kantāne – Agnese, Juris Strenga – Brands H. Ibsena poēmā “Brands”

Arī Latvijai ir jāpalīdz Eiropas Padomei

Eiropas Savienības Vispārējās tiesas tiesnese Ingrīda Labucka intervijā Mārai Libekai

Eiropas Savienības Vispārējā tiesā nonāk arvien vairāk tādu lietu, kas saistītas ar Eiropas Savienības Padomes (Eiropadomes) uzliktajām sankcijām pret konkrētām personām, kas atbalsta Krievijas agresiju Ukrainā. Tostarp tiesā vērsušās arī augstas Ukrainas amatpersonas, kuŗas bija amatos pirms notikumiem Ukrainā 2014. gadā. Tostarp Ukrainas parlamenta atlaistais un vēlāk arī notiesātais bijušais valsts prezidents Viktors Janukovičs, kuŗš aizbēga uz Krieviju un iesniedza prasību tiesā atcelt viņam Eiropadomes uzliktās sankcijas. Kāds ir šīs lietas iznākums?

Eiropadome Janukovičam sankcijas piemēroja 2014. gada 5. martā. Tika iesaldēti viņa finanču līdzekļi Eiropas Savienības teritorijā.

Eiropadome reizi gadā pārskata sankcijās iekļauto sarakstus, lai pārliecinātos, vai joprojām pastāv juridisks pamats attiecīgo personu finanšu līdzekļu iesaldēšanai. Šim nolūkam tiesa sazinās ar valstu tiesībsargājošajām institūcijām, tostarp arī Ukrainas ģenerālprokuratūru. Uz iegūtās informācijas pamata katru gadu tiek pārapsūtināta atrašanās sankciju sarakstā.

Nemot vērā, ka pēdējos padesmit gados šādu lietu Vispārējā tiesā ir simtiem, ne tikai no Ukrainas, bet arī Krievijas, dažādām Afrikas valstīm, arī Sīrijas un citām valstīm, ir izstrādāta judikatūra un kritēriji, pēc kādiem tiesa vadās, vērtējot, cik pamatota ir personas atrašanās sarakstā.

Janukovičs iekļaušanu sankciju sarakstā ir apstrīdējis jau no sākta gala, norādot, ka tiekot pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību kriminālprocesā, kas notika Ukrainā. Eiropadomei, kas uzlika sankcijas, bija jāpierāda tiesai, ka tiek ievēroti Eiropas Savienības tiesību pamatprincipi, tostarp Janukoviča tiesības uz aizstāvību, ka viņa atrašanās sankciju sarakstā ir pamatota. Jāņem vērā, ka Ukrainas iedzīvotājiem pēdējie astoņi gadi ir bijuši smagi, turklāt Janukovičs neatradās Ukrainā, bet gan Krievijā, tāpēc tiesas process Ukrainā notika aizmuguriski. Šādā situācijā ir diezgan viegli manipulēt ar dažādiem pārkāpumiem procesā. Piemēram, ar to, ka nav veikta saziņa ar advokātiem vai tiesas pavēste izsūtīta uz kādu citu adresi.

Vispārējā tiesā Janukoviča lieta nāca klajā ar spriedumu 2022. gada 22. martā, un tiesas ieskatā viņa tiesības uz aizstāvību ir bijušas pārkāptas. Tiesa, vērtējot pirmstiesas izmeklēšanas procesuālās darbības, ir konstatējusi arī vēl citus pārkāpumus no Ukrainas tiesībsargājošo institūciju puses, un uz šī pamata tiesa ir anulējusi Janukoviča atrašanos sankciju sarakstā.

Nemot vērā to, ka Janukovičs algo ļoti spēcīgus advokātus no advokātu birojiem Londonā, kuri specializējas tieši sankciju lietās, viņa uzvara tiesā nepārsteidz. Iespējams, ka Eiropado-

mes juridiskais birojs lielā noslogojuma dēļ formālāk pieiet šiem jautājumiem, tāpēc ir sanācis tā, ka Eiropadome nav spējusi pierādīt, ka Janukoviča atrašanās sarakstā ir juridiski pamatota. Man tomēr šķiet, ka varēja gan sagatavot tādu aizstāvību, lai tiesai nebūtu pamata šaubīties, vai ir izdarīts viss, ko varēja izdarīt.

Vai Eiropadome ir zaudējusi arī citās bijušo Ukrainas amatpersonu lietās?

Aizvadītā gada 21. decembrī tiesa ir atcēlusi Eiropadomes lēmumu par ierobežojošiem pasākumiem arī pret bijušo Ukrainas ieņēmumu un nodevu ministru Oļeksandru Klimenko. Šī lieta ir saistīta ar strīdu, kas attiecas uz sankcijām, kas vērstas pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju

mantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešajai personai, tādējādi radot zaudējumus Ukrainas publiskajiem līdzekļiem vai aktīviem.

Sankciju sarakstā iekļautie viens pēc otra sniedz prasības Vispārējā tiesā. Tā kā Eiropadome katru gadu šos sarakstus pārskata, tad tajos iekļautajiem ir dota iespēja katru gadu vērsties pret Eiropadomes lēmumiem.

Vai būs reāli iespējams, ka oligarhiem ar sankcijām apliktie un iesaldētie līdzekļi tiks novirzīti Ukrainai, lai varētu segt Krievijas armijas nodarītos zaudējumus?

Raugos uz to ļoti pozitīvi un uzskatu, ka visa šī runāšana par privātpašuma svētumu, ko patlaban Krievija stāsta savos propagandas kanālos, nav vērā ņe-

Klimenko lietas rāda, ka kādā brīdī tiesa, vērtējot kritērijus, kuŗi ņemti vērā, uzliekot sankcijas attiecīgajām personām, skatās, kā attīstās notikumi. Svarīgi ir rīkoties laikus, lai šos arestētos īpašumus nākotnē varētu izmantot kā atlīdzību Ukrainai par kaŗa laikā radītajiem zaudējumiem. Tas nav vienkārši, jo katrs gadījums ir individuāls. Jāatzīst, ka tas ir milzīgs un smags darba lauks. Valstīm, tajā skaitā arī Latvijai, ir jābūt ļoti sakārtotai likumdošanai, lai iesaldētos īpašumus varētu konfiscēt par labu Ukrainai.

Vispārējā tiesā prasību iesniedzis arī Krievijas valdības financētais televīzijas tīkls *Russia today*, jo uzskata, ka tā apturēšana Eiropā ir nelikumīga. Cik tālu ir šī lieta?

Foto: Karina Miezāja

Ukrainā pēc Kijivas Neatkarības laukumā notiekošo demonstrāciju apspiešanas 2014. gada februārī. Lai nostiprinātu un atbalstītu tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu Ukrainā, Eiropadome 2014. gada 3. martā vienotās koncentrēt ierobežojošus pasākumus uz līdzekļu iesaldēšanu un atgūšanu personām, kas identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, kā arī personām, kas atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem.

Arī šajā gadījumā tiesa konstatēja, ka Eiropadome pirms lēmuma pieņemšanas par sankciju uzlikšanu Klimenko nav pārbaudījusi, vai Ukrainas tiesībsargājošās iestādes procesos, uz kuŗiem tā pamatojas, ir ievērojamas prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Pret Klimenko Ukrainā notiek kriminālprocess par dalību noziegumos saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to nelikumīgu pārsūtīšanu ārpus Ukrainas, kā arī par amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu iz-

mama. To ir iespējams izdarīt, ja ir spēja politiski izšķirties kaŗa apstākļos. Neredzu, kāpēc šajā situācijā, kad viena valsts ir iebrukusi otrā valstī, mēs nedrīkstētu ar sankcijām apliktos un iesaldētos naudas līdzekļus novirzīt Ukrainai. Protams, ir jāizstrādā kritēriji, kā tas tiks darīts. Katra valsts pie šī jautājuma var strādāt individuāli, arī Eiropas Savienības institūcijām nav liegts atrast iespējami ātrāku risinājumu.

Tad jau nebūs nekāds brīnums, ka arī Kremļa "lakstīgala" Solovjovs un Putina "balss" Peskovs nāks uz ES Vispārējo tiesu? Nupat šajā tiesā sūdzību iesnieguši arī miljardieri Abramovičs un Avens.

Visticamāk, ka arī Solovjovs un Peskovs kādā brīdī iesniegs prasību par arestu atcelšanu saviem īpašumiem. Visticamāk, ka pirmajā gadā, kopš viņi ir iekļauti sankciju sarakstā, nekādu pārsteigumu nebūs, jo ES Ukrainas kaŗa jautājumā ir gana vienota. Taču jāņem vērā, ka ar šiem jautājumiem visu laiku ir ļoti rūpīgi jāstrādā, jo Janukoviča un

Tā ir samērā svaiga lieta – iesniegta tiesā šī gada 1. martā. *Russia today* ir vērsusies tiesā ar prasību pret Eiropadomi, jo tā ir noteikusi sankcijas. Prasības iesniedzējs uzskata, ka administratīvā procesa laikā, kad Eiropadome gatavoja lēmumu par sankcijām, sadarbībā ar Eiropadomi ir pārkāpti gan aizstāvības, gan sacīkstes principi. Tiek pieminēts arī tas, ka nav ievērota vārda un informācijas brīvība, darījumu darbības brīvība.

To, ka šī lieta ir ļoti svarīga, apliecina fakts, ka to skatīs 13 tiesneši, kas ir lielākais iespējams tiesnešu sastāvs. Turklāt jāņem vērā, ka tiesa iedziļināsies vārda un informācijas brīvības jautājumā, kas nav viennozīmīgs, jo pastāv dažādi viedokļi, kā tas tiek interpretēts.

Jebkuŗai dalībvalstij ir tiesības iestāties jebkuŗā Vispārējās tiesas procesā kā trešajai personai. Piemēram, Skandināvijas valstis vienmēr iestājas visās lietās, pat nosacīti nenozīmīgās, kas saistītas ar informācijas atklātību. Katru gadu Vispārējā tiesā ir pāris desmiti šādu lietu.

Es uzskatu, ka Latvijai ir aktīvi jāpalīdz Eiropadomei pret *Russia today*, jo mūsu valsts ļoti labi saprot Krievijas propagandas vēsti un zina, cik ļoti postoša un naida pilna tā ir tieši pēdējos gados.

Ne tikai Latvijai, bet arī pārējām Baltijas valstīm un Polijai būtu jāpalīdz Eiropadomei ar skaidrojumu, kāpēc *Russia today* ir sabiedrībai postoša. Paskatoties statistiski, šim kanalam auditorija nav milzīga, bet, aizbraucot uz ārvalstīm, gandrīz ikvienā viesnīcā *Russia today* ir visās televīzijas programmu paketēs, turklāt ne tikai krievu, bet arī angļu valodā. Rietumvalstīs bieži nesaprot, cik neatlaidīgi krieviski runājošie cilvēki, kas lielā skaitā dzīvo, piemēram, Berlīnē un citur, klausās un seko šiem Kremļa krievvalodīgajiem medijiem. Arī Luksemburgā ir vairākus tūkstošus liela krievu kopiena, un es labi zinu, ka viņiem ir satelītšķīvji, lai varētu skatīties Krievijas propagandas kanālus.

Tieslietu ministrijai, gatavojot šo lietu, vajadzētu tulkot fragmentus no *Russia today* kanāla raidījumiem un ar konkrētiem piemēriem rādīt, kā tur izpaužas naida runas. Ministrijai ir jāpalīdz Eiropadomei pierādīt šī medija postošo un naidīgo attieksmi pret demokrātiju un eiropēiskām vērtībām.

Kuŗa lieta jums ir bijusi vissarežģītākā?

Lielākā un sarežģītākā bija *Microsoft* lieta. Tiesa šai informācijas tehnoloģiju korporācijai uzlika pusmiljardu eiro lielu naudas sodu par konkurences likuma pārkāpšanu. Es nepārspilēšu, sakot, ka tā bija pirmā pasaules līmeņa lieta, interesanta prāva, lai saprastu, par ko cīnās lielie giganti. Tiesas zālē bija aicināta visa IT pasaule – gan tie, kas bija par *Microsoft*, gan tie, kas bija Eiropas Komisijas pusē, jo atbalstīja naudas soda uzlikšanu.

Jāņem vērā arī tas, ka dokumentācija, ar kuŗu strādājām, bija franču valodā. Tiesas sēdes gan notika angļu valodā.

Izskatot lietu, tika pieaicināts daudz ekspertu, jo konkurences lietas ir ļoti sarežģītas no pierādījumu iegūšanas viedokļa. Atsevišķās lietās spriedums veido par 500 un 600 lappuses.

Kāds ir jūsu viedoklis par politiku rīcību, lai varētu atbrīvoties no padomju okupantu pieminekļa Pārdaugavā Rīgā?

Tas, ka nolemts veidot darba grupu un lēmumu par pieminekļa demontāžu pieņemt līdz 15. novembrim, neliecina, ka ir liela vēlme tikt vaļā no šī padomju laika simbola. Kaŗa apstākļos jārikojas daudz operatīvāk – pieminekļi jānojauc tuvākajā laikā. Es ceru, ka tiesībsargājošās institūcijas pieminekļa demontāžas procesa uzraudzībai būs daudz labāk sagatavojušās nekā 9. un 10. maijā, kad bija manāms konkrētu sabiedrībai saprotamu scēnāriju trūkums un iekšlietu ministre atradās ārpus valsts. Lai novērstu provokācijas, atbildīgajām amatpersonām šādā situācijā ir jābūt 24 stundas uz vietas.

TĪNA
SIDORVIČA

Vai jau gatavojies šīs vasaras baltākajam 3x3 saietam? Tas notiks No 24. līdz 31. jūlijam Sēlijā, ainaviskajā Zasas muižā, kur šovasar notiks latviešu un latvisko tradīciju kopēju, zinātāju un draugu lielā tikšanās Latvijā! Jaunatklātā Sēlija un sirsnīgā Zasa gaida tieši tevi – ar baltām domām uz baltiem darbiem!

3x3 saime pēc divu gadu pauzes šovasar satiksies mazāk zināmā, bet ne mazāk sirsnīgajā un viesmīlīgajā Sēlijā, kas pēdējos gados zeļ, plaukst un arvien spožāk iemirdzas uz Latvijas kartes. Zasa atrodas teju krustcelēs starp Jēkabpili, Aknīsti, Līvāniem un Viesīti. Zasas ciems Jēkabpils novada Zasas pagastā izvietojies Zasas upītes krastos pie autoceļa 34 kilometrus no Jēkabpils un 164 – no Rīgas. Apdzīvotā vieta izveidojusies pie Zasas muižas centra, un nosaukums cēlies no tās īpašnieka 18. gadsimtā Heinricha fon Zasa.

Zasas 3x3 piedāvās veselu nedēļu iedvesmot tos, kuri latviskās dzīvesziņas, tradīcijas, valo-

Baltas domas, balti darbi Zasas 3x3

Tiem, kas nonākuši Zasas 3x3, lai kaut ko darītu, baltie cimdi gan būs jānovelk un jāatloka piedurknes – sāksies lieli un mazi darbi. Kā ierasts, visu vecumu bērniem un jauniešiem būs piemēroti darāmie, gan pētot dabu un apgūstot jaunas prasmes, gan piedaloties kustību, sportošanas, teātra, dziedāšanas, gleznošanas un mūzikas spēlēšanas ievirzēs.

Mazie darbosies pasaules iepazīšanā jau no trīs gadu vecuma – gan *Ievirzītē*, gan kāju cilāšanā, dejojot *Tūdaliņ, tagadiņ*. Jau lielākie mācīsies virves vīt, teātri spēlēt un dosies dabā *Vilku mācībā*.

Balto darbu rakstītāji varēs uzstāt tradicionālo tērpu savam bērnam, pagatavot savu īpašo smaržu no ēteriskajām eļļām vai darināt ādas apavus.

Un nepalaid garām arī baltalus darināšanas ievirzi, kas ne tikai iemācīs apgūt ko jaunu, bet arī palutinās garšas kārpiņas ar jaunām sajūtām. Kāpēc gan šovasar Zasā neapņemties pamēģināt to, ko nekad agrāk nesi darijis? Piemēram, slidēt ar baltu laivu Zasas muižas mierīgajos ūdeņos... Zasas 3x3 tam visam būs laika gana – sevis iepazīšanai ar jaunu lietu, paņēmienu, ideju palīdzību.

Raibajā nedēļas virpulī būs iespēja ne tikai darīt un mācīties, bet, protams, arī priecāties – pamosties ar smaidu un izkustēties; griezties tradicionālo deju ritmos, latvju danču soļos; dziedāt gan folkloras ievirzē, gan vakaros pie nīcēju galda; sajūst kopības sajūtu braucot ekskursijās pa jaunapgūtās Sēlijas zemes labākajiem maršrutiem, izmēģināt senlaiku sporta vai prāta spēles.

3x3 pasaulē būs arī iepazīšanās ar balto zirgu un gardu goda ēdienu pagatavošana. Ak, jā, būs arī balto šlakatu prieki – saieta norises vietā būs pieejama speciāla norādīta peldvietā!

Ik vakaru koncerti un kopā būšanas, tradicionālais pašizpaušmes vakars "Brīvais mikrofons".

Zasas 3x3 saietu rīko Cekuļu ģimene – Ilze, Lauris, Ako Kārlis, Lote un Elza, kam palīdz baltie rūķīši, palīgi no darba grupas – Bogustovu un Sidoroviču ģimenes, Juris Tomašūns, Astra Audra Dāboliņa un Lauma Treimane. Visi tiks izguldīt ērtās guļvietās Zasas skolas telpās. Solām trīs reizes dienā paēdināt ar gardiem ēdieniem, kas gatavoti ar sēļu zemes sirsnību. Lai top, un uz tikšanos!

Pilnu informāciju par saietā piedāvāto programmu aicinām skatīties www.3x3.lv un sekot: Facebook kontam: @Latvija3x3.

Gaidām jūs Zasā no 24. jūlija līdz 31. jūlijam 2022. gada vasarā! Jūs mīļi aicina Cekuļu ģimene.

LAIKA GRĀMATA PIEDĀVĀ ATMIŅAS PAR ESLINGENU ERINNERUNGEN AN ESSLINGEN

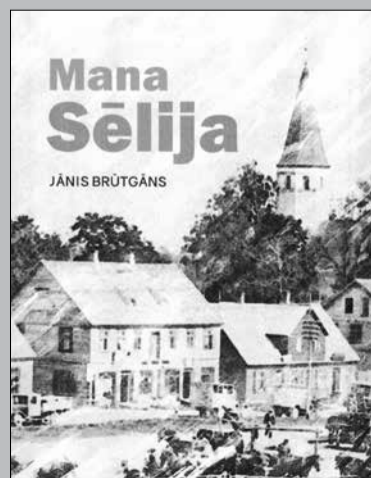
2017. gadā uz Eslingenas Dziesmu svētku 70. gadadienu nāca klajā grāmatiņa "Atmiņas par Eslingenu". Šogad, uz 75. gadadienu tā pārtulkota vāciski un tiks atvērta svētku pirmajā dienā, 16. jūnijā, Eslingenā. Interesenti to var iegādāties apgāda mājaslapā.

du ikdienā nedzird, tāpēc tieši šajā nedēļā ir jāpaspēj viss! Iedvesmoties domām par labāku nākotni palīdzēs sarunas par politiku, teātris, gleznošana un dziedāšana – tostarp, **baltā keramika** ar Andu un Ievu Svarānēm. Tāpat varēs dziedāt **baltas sēliskās dziesmas** ar Ivetu Tāli un doties Zasas muižkungiem pa pēdām ar Endiju Urbāni.

Sievas varēs meklēt **sievišķā spēka avotus** kopā ar Inesi Krūmiņu, kamēr vīri – kopā ar Jāni Ati Krūmiņu – vērsies **vīra spēka avotos**. Kas un kādi tie bijuši vēstures laika griežos, kādi tie ir mūsdienās? Savukārt pie Līgas Rupertes un Māras Tupeses Ģimeņu seminārā gan ļaudis ar ģimenes dzīves pieredzi, gan pavisam bez tās, varēs iedvesmoties no citu pieredzes, lai uzlabotu savu un saprastu tuvāko līdzcilvēku dzīvi ģimenē.

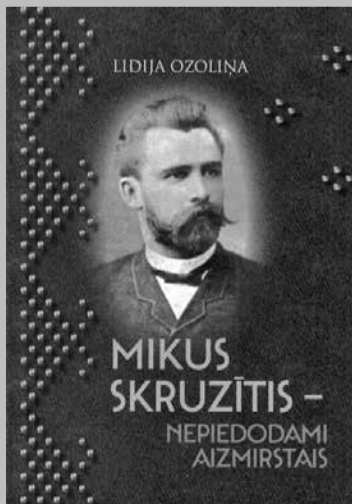
**Viena eksemplāra cena: USD 30,-
komplekts: USD 50,-**

Jānis Brūtgāns. MANA SĒLIJA

Grāmatas autors Dr. med. vet. Jānis Brūtgāns dzimis Sēlijā un dzimtā novada vēsturi, kultūru, dižos novadniekus Veltu Tomu un Jāni Jaunsudrabiņu godājis visu mūžu. Autors, stāstot savas bērnības atmiņas, uzzīmē bagātīgu un autentisku Sēlijas dzīves ainu aizv. gs. 30. – 60. gados

35,- USD

Lidija Ozoliņa. MIKUS SKRUZĪTIS – NEPIEDODAMI AIZMIRSTAIS

Grāmata ir par dižo Sēlijas dēlu, spožu, bet piemirstu jaunlatvieti Miku Skruzīti un viņa laikabiedriem. Mikus Skruzīša darbs "Sēli, Kurzemes augšgala senči" ir pirmais un augsti novērtētais pētījums par Sēliju un tās ļaudīm. Viņa dzīve un sabiedriskā rosiņa jau 19.gs. vidū pieteica sēļu zemi kā novadu ar senu un bagātīgu kultūru, savām tradīcijām un tiesībām uz savu identitāti.

35,- USD

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).
Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg, Florida 33715

TRIMDAS PERSONĪBU PAŠPORTRETI

JĀNIS KRĒSLIŅŠ

Viena nedēļas nogale Jāņa Krēšliņa dzīvē

Moto. Jautā Hekatei; viņa joprojām stāv tavu meklējumu krustceļos; viņa arī klist starp drupām un kapiem. Varbūt viņa apgaismo ar savām abām lāpām ceļu, ko tu meklē starp savu pagātni un nākotni. (Moriss Drions "Zeva atmiņās")

1965.gada 30. janvārī sestdienas vakarā Ņudžersijas latviešu biedrība savā jaunajā namā Priedainē, netālu no Leikvudas, rīkoja rakstnieku vakaru. Vakara organizētāja dzejniece Rita Gāle, aicinot piedalīties, lūdza, lai programmas dalībnieki bez saviem darbiem nolasītu arī īsreferātus par citiem pašu izvēlētiem rakstniekiem. Izvēlējos Ēriku Adamsonu – vēlēdamies cildināt vairāk nekā tā dzejas spožo un eleganto virspusi rakstnieka valodas meistarību un beigu posma darbu apskaidrotas rezignācijas pilno vienkāršību.

Pulksten divos pēcpusdienā atstāju savu piektā stāva dzīvokli, kas ir pusceļā starp Bronksas botanisko dārzu un Kortlanda parku, un ar Independenta pazemja D vilcienu devos uz Ņujorkas centrālo autobusu pietātni, lai no turienes ceļotu tālāk uz Ņudžersiju. Brauciens netīrā pazemja ekspresī ir ikdienišķs rituāls, ja arī šaušalīgs. Pēc piecdesmit minūtēm, piecpadsmit pietātnēm un pārsēšanās no ekspresa uz lēnvilcienu Kolumba laukumā nonācu Manhatenas centrālā autobusa ostā pie 41. ielas un 8. avenijas. Tur satiku Sigurdu Vidzirksti, vienīgo absolūto latviešu gleznotāju, kas glezno tieši kā Vidzirkste un kas bija tērpies savā jaunā, gandrīz latviskā 245 dolāru aitādas kažokā. Pēc biļešu nopirkšanas abi kopā sameklējām savu Ņudžersijas autobusu auto ostas augšējā stāvā, kur uzbraucām ar slidošām kāpnēm. Cilvēku plūšana šai lielajā satiksmes centrā atgādināja skudru izdarības ar koku izvandītā pūznī. Ceturksni pāri trīsietiem startējam labirintiskam braucienam: vispirms garām Svētā Rafeļa baznīcai un Elles ķēķim, kur dzīvo gleznotājs Frīdrihs Milts un kur kādreiz piemājoja dzejnieks Linards Tauns, kas par Ņujorku teicis: "Man pieder lielas platības šai pilsētā" un kas Svētā Rafeļa baznīcu savos darbos dēvēja par Svētā Franciska katedrāli. Tād nonirām pazemē – tunelī zem Hudzonas. Pēc īsa brauciena neoniģi spokainā tunelī, kurā intensīvi jutām benzīna garaiņus, nonācām Džersijas pusē. Mūsu acu priekšā otrā pusē Hudzonai uz brīdi atplaiksnīgās viss Manhatenas ārprātīgais profils ar debesskrāpjiem un lieliem okeana tvaikoņiem priekšplānā. Auto degvielu sadegšanas procesā radīto gāzu pilnā gaisā turpinājām braukt pa betona maģistrāli un pirmo konkrēto ceļa mērķi garām Ņujorkas nomaļu purvu ziemas vējos lauzītām niedrēm un okeana

paisuma un bēguma dzītiem Hakensakas un Pasaikas upju un to pieteku un atteku ūdeņiem. Pēc četrdesmit minūtēm un runām par franču filmaktrisi Žannu Moro un Štokhausena Džadsona zālē aranžēto notikumu ar dažādām skaņām un nepilnīgi apgērbtām spāniskām daiļavām, mērkaķiem un Gincburga bezjēdzīgo rečitāciju pametām autobusu pie Ridžvūda avēnijas Glenridžā. Tur mūs sagaidīja dzejnieka Gunāra Saliņa sieva ar 1963. gada Dadžu, lai aizvestu mūs uz savu namu Baldvīna ielā. Laiks bija auksts, debesis skaidras. Dienu iepriekš vēl slapjie sniegi bija kļuvuši ledaini,

pie nevižīgā Ludviķa (*Sloppy Louis*) strēbt bujabesi (pēdējais gads – un progress nojauks arī šo restorānu), kā pirkām ostmaļas vīnirgotāja pagrabā vēso gardo *Puilly Fuisse*, ko piedzert klāt virumam, kā ēdām gliemežus, dažādas zivis, kā ar stangām, zupai šlakstot, kniebām sarkanās vēžu kājas, kā vēlāk devāmies pie Rolanda Kaņepa uz tā antikvāro darbnīcu 76. ielā ar Grēza apgleznotām tabakas dozēm, 200 gadus veco Tukuma segu, puķaino Meisenes porcelāna kakaos kannu ar koka rokturi, kā Lābāns stāstīja par jaunajiem igauņu rakstniekiem Igaunijā un rietumu pasaulē, par savu

šņabis. Kūka palika neapēsta, jo atkal sēdāmies mašīnās, lai laikus nokļūtu Priedainē. Ceļojumu turpinot vedēji bij Ansis un Ilmārs. Atkal runas: par rakstnieku Gunti Zariņu, tā pretrunīgumu, nelaimīgo žultainā Sarta dievināšanu, antikrietietību, pašnāvnieka motīvu tā darbos, labajām, pret sevi godīgajām visu atkailinošām lappusēm viņa grāmatās, privātnelaimēm, pasākumu uzsākšanu, kam viņš temperamentāli nepiemērots, nelaimīgo Aigara interviju ar Gunti, kas bija ievietota *Laikā*; runas arī par tā sievas Monikas Latvijas braucieni, kā tā to aprakstījusi *Tiltā*, kā Pelēcis to ievadījis,

tēvu paaudzi, dīvaino kašķa kāri, kas atkal bij sevišķi izpaudusies satīrai veltītā 50. numurā; jautājām, vai "Jaunā Gaita", par spīti daudziem izciliem līdzstrādniekiem, savā konsekvētā politiskā nosliecē tomēr neatspoguļo tikai pāris ļoti izolētu, bet mērķtiecīgu cilvēku uzskatus, kas funkcionē ar panākumiem galvenokārt pateicoties citu trimdas žurnālu archaiskā rakstura dēļ. Pieminējām arī *Laika* redaktoru, spītīgo celmu lauzēju, kas ļoti sekmīgi vadot savu laikrakstu, tomēr jūtas kā lidumnieks lauku sētā, kas sen vairs nav lidums. Viņš visu grib redzēt un veidot tikai pēc sava vaiga un līdzības. Jautājām, kas notiktu un vai tas vispār iespējams, ja viņš dāvātu uzticības arī svešumā zināmus standartus ieguvušiem spējīgiem rakstniekiem, kuriem, daļēji pašu stūrgalvības pēc, ir tikpat kā zudusi iespēja publicēties. Pieminējām arī mirušos draugus, tālos paziņas, tuvos draugus, kas bij tuvāki tūlumā, poētisko baletīņu sacerētāju Mudīti Austrīņu Sanfrancisko. (*Lēnā dejā, stabuļu ritmos pāri pakalniem gar ezeru šūpodamies, vijas inki, rozētos, sarkanos, oranžos svārkos, rakstītām cepurēm galvās, ēzeļiem zvaigžņotos deķos pavadās.*). Bet meži pašķīrās, ledainie sniegi auto prožektoru gaismā mirdzēja, mēnesnīcā spīguļoja deju laukums, kur Jāņos dejo simtiem pāru, un bijām klāt Priedainē. Ejoj uz jauno mamu, priecājamies par intensīvo un dzidro kā skanīgo zvaigžņoto debesi. Gaišais nams mūs sagaidīja ar patīkamu mājīgumu, siltumu. Brīdi pasēdējām pie pietāklā, tad arī devāmies zālē, kur jau bija pulcējušies vakara viesi. Programmu atklāja Ņudžersijas latviešu biedrības priekšnieks, pāris ievadvārdus teica Rita Gāle, tad pienāca mana kārtā. Pieminot Ēriku Adamsonu, nolasīju četrus tā dzejoļus un fragmentu no "Latviskā šarma". Gunars Saliņš runāja par Aleksandru Čaku, kā tas ievēdīs pilsētu latviešu dzejā, kā tas dzejojis (*Pušu. Beigas. Rīts. Viens ar milzīgu pildspalvu sūc no debesīm nakts melno tušu*). Rita Gāle pieminēja Aina Zemdegu. (*Bet šai dienai stikla viltīgais tvirtums, slidenais trauslums, tā jāņem tāda, kādu var dabūt*). Viktors Neimanis lasīja piezīmes par Olafu Stumbru. (*Un es pagriežos uz sāniem un skatos, kā skudra šūpojas smilgas galā virs mana deguna*). Vakara otrā daļā celām priekšā savus darbus. Vienīgi Aina Kraujiete daļi sēdēja, kā parasti tā mūs iepriecēja tikai ar savu klātieni, jo viņas darbus nolasīja tās vīrs. (*Starp krūtīm mēļu ēnu kā skūpstu ļāvusi, tā noskatās manā dzīvē*).

(Turpinājums sekos)

No grāmatas "Pašportreti",
sast. Teodors Zeltiņš.
Grāmatu draugs, 1965

Krēšliņu ģimene. Māra, Jānis Sr., Jānis Jr., māte Skaidrīte (Celma) Krēšliņa, Zuze. 60. gadi Ņujorkā // Foto: Krēšliņu dzimtas arhīvs

klinšaini, bet gaiss tīrs, tīkams – varēja elpot un just, kā ieelpotais gaiss aizplūda līdzkāju nagiem. Kā mūsu vedējas vīrs teicis:

Viegli bij elpot – tā kā caur čaulu. Sajuta viņš savu mugurkaulu.

Saliņa namā dārzu vidū saseicināšanās ar Jautrītes māti Koša kundzi, Gunāru un tā bērniem – Lailu, lārī, krustmeitu Lalitu, kas bija tikko pārnākuši no latviešu skolas. Pārrunājām īsumā pēdējās nedēļās piedzīvoto, pieredzēto. Pieminējām Teodora Zeltiņa gatavoto konfesija krājumu, minējām tā varbūtējo virsrakstu – labs šķita saliņa minēts Anša Uibo ieteikums "Tedomību spoguļi." Runājām par igauņu dzejnieka Ilmāra Lābāna neseno viesošanu Ņujorkā, kā tas ieradās Vidzirkstes ledainā darbnīcā, bijušā kuģu krāvēju arodbiedrības mītnē, kā tas, runājot ar neparastu, gandrīz nežēlīgu intensitāti, mēģināja izprast Vidzirkstes gleznotos punktātos ornamentus, ritmu variācijas, kas turpinās negleznas telpā pēc matemātiskiem un metafisiskiem likumiem, kā braucām uz Fultona ielas zivju tirgu

daļēji latvisko izcelsmi, bibelisko vārdu, Rīgas radiem, Tallinas rēveliskumu, Rēveles talliniskumu, dzīvi abos Baltijas jūras krastos – viņš no Stokholmas – sakariem ar franču un vācu šodienas literātiem, par Paulu Sedanu un tā dzeju krājumu "Die Niemandrose" (*Menschenlocke, wirst nicht grau. Leere Mandel, Königsblau.*), kā vērojām Kaņepa simboliskās gleznas ar rafinētām kompozīcijām un formu rotaļām, kā spriedām, ka viņam vajadzētu rast savai glezniecībai papildus mītisku pamatu, lai tā virtuozitāte par jaunu atraisītos, lai tā erotiskie motīvi paši sevi neiznīcinātu.

Bet Jautrīte skubināja – vēl "miles to go before we sleep" – bija jādodas tālāk, mūs gaidīja Rita Gāle. Atkal sasēdāmies Saliņu Dadžā un Jautrīte aizveda mūs uz nākamo pieturas punktu, kur mūs savā ziņā pārņēma Rita ar savu vīru Ansi Uibo. Mūs jau gaidīja Aina Kraujiete ar Viktoru Neimani, vēlāk ieradās arī Baiba Bičole ar tēvu un vīru, gleznotāju Ilmāru Rumpēteri. Pusdienās cepetis ar kartupeļiem, salāti krējuma, balts, vēss

nonievādot kristietību un trimdošanās, kā Monika aprakstījusi savas izjūtas, apmeklējot vietas, kur pavadīta bērnība, kā tā trimdas latviešiem grib iedvest kaut kādu kolektīvu vainas apziņu, kā tā nav spējusi Ojāram Vācietim nekā prātīga pateikt. Bet laikam viņa zinājusi, ka, ja grib no "kultūras apmaiņas" kādus labumus gūt, tad ir jākritizē mūsu dzīve rietumos – kas, kā visas dzīves, nav perfekta, jādarina vispārinājumi un, pieminot sīkas nebūšanas padomju iekārtā, jānoklusē tās lielās ēnas puses un upuri, ko prasījusi nežēlīga ideoloģija, arī no tās aizstāvju pulka, un ne jau nejausās sociālās likumības pārkāpuma vai personības kulta radīto kļūdu dēļ vien. Būtu jauki, ja "kultūras apmaiņā", ja tāda vispār iespējama, ar Latvijas jauno audzi iesaistītos cilvēki, kam vairāk pašapziņas un ne mazākās vainas apziņas turienes oficiālo pārstāvju priekšā. Runājām arī par *Jauno Gaitu*, tās nopelniem daudz jauno autoru rosināšanā, vārda brīvības sludināšanu, bet neievērošanu, pārspilēti kritisko un emocionālo nostāju pret

CITUR IZLASĪTS

Atbildēt arī par to, ko nedari...

Pazīstamais uzņēmējs Uldis Pilēns nodibinājis biedrību "Apvienotais Latvijas saraksts", kurā kopā ar Zaļo partiju, Latvijas Reģionu apvienību un Liepājas partiju politikā tiksot ievirzīti bezpartijiski profesionāļi no dažādām nozarēm. Jaunais saraksts ir atvērts, gaida citu politisko spēku pieteikumus, lai kopā startētu 14. Saeimas vēlēšanās. Par to kāds ir Pilēna redzējums par notiekošo valstī un ko, viņaprāt, vajadzētu mainīt Latvijas politikā, viņš stāsta *Latvijas Avīzes* žurnālistam Egilam Līcītim. Atbildot uz jautājumu, kad mudinājies iesaistīties politikā tieši tagad, uzņēmējs atbild:

"Vienā vārdā atbildot – kaš. Ir diezgan sašaurināts spriedums par politiku – ja neesi partiju sarakstos, ja nebalotēties uz Saeimu, tad neesi politikā. Tā nav. Visa uzņēmējdarbības vide saistīta ar politiku valstīs, kur šo vidi realizējam. Politika ir daudz kompleksāka nekā vēlēšanas vai personālijas. No tāda viedokļa skatot, Uldis Pilēns visu savu apzinīgo dzīvi bijis politikā – jau no studiju laika.

Taču pagrieziena, kas notika 24. februārī, lika pārskatīt savu līdzdalības aktivitāti un pozicionēties no viedokļa paudēja, kas ar teikto bagātina vai izraisa pretēju reakciju, it kā trešās personas skatpunkta, uz citu skatpunktu. Pirms 24. februāra, rau-

goties uz bilanci, ko vājā koalīcija nodrošinājusi, pūloties tikt galā ar pandēmijas risinājumiem, kas nav milzīga krīze, nav nekas pārdabisks un neuzveicams, ir skaidrs, ka šobrīd Krievijas izraisītais kašs Ukrainā pārsteigs mūs pilnīgi nesagatavotus. Gan iekšpolitiski, gan ārpolitiski. Esam Baltijas vājākais posms visādos jautājumos. Un esam NATO valstu ārējā Austrumu flangā. Būt par vājāko posmu ekonomikā, sociālajos procesos, sabiedrības noskaņojumā un attieksmē pret Ukrainu nozīmē būt ievainojamākai vietai. Militārā terminoloģijā – uzbrukums vienmēr nāk vājākajās vietās. Un, ja tādi

esam, tad jāreķinās ar Putina visu resursu izmantošanu šajā NATO ārējā flanga posmā.

Otrs punkts – menedžmenta kvalitāte ne tikai valdības, bet visa valsts sektora līmenī ir viena no visvājākajām pozīcijām visu laiku. Pienākusi nopietna krīze, kušu būs jāpārvar, un, ja nemainās situācija ar krīzes menedžmenta savlaicīgu, kvalitatīvu formēšanu, var nonākt neapskaužamā stāvoklī. To redzu Ukrainas variantā. Tev nāk palīgā, ja pats esi spējīgs mobilizēties aizstāvēties. Tur neder gaŗas runas ar plašiem izklāstiem – krīzē jāmobilizējas, darot visu iespējamo savu spēku robežās un pāri

tiem.

Kas mani dara baŗīgu? Kaŗam sākoties, kā daudziem, arī man bija nedēļu ilgš apjukums. Līdz šim Eiropā būvētās attiecības ar Krieviju, arī Latvijā daudzās biznesa saiknes, mūsu izpratne par esošo politiku starp Austrumiem un Rietumiem, uzturēšanās atļauju politika, kas transformējas ekonomiski ne pārāk labvēlīgā virzienā, – šajā emocionālajā nedēļā man lika vērsties videouzrunā pie maniem darbiniekiem ar skaidrām definīcijām. Par Eiropas un neatkarīgas valsts pašpietiekamas pastāvēšanas vērtībām, nostājoties stabili Ukrainas pusē. (..)

Mana paaudze nebija domājusi, ka būs jāpiedzīvo kaŗš, kādu piedzīvojuši mūsu vecāki, vecvecāki, vismaz ar kaŗa ēnu blakus kaimiņos. Mums ir ko zaudēt. Esmu 35 gadus dzīvojis Padomju Savienības telpā. Zinu, ko nozīmē imperiskās ambīcijas gan tālaika PSRS, gan šībrīža Krievijas izpausmēs. Zinu, kāda ir mūsu nācijas vieta imperisko lietu kārtībā. Otrā ešelonā, apkalpošanas sektorā pie uzturēšanās atļauju saņēmeŗiem.

Tad nevar palikt malā. Moljēram ir skaists teiciens – ka atbildi ne vien par lietām, ko dari, bet arī tām, ko nedari. Mana dzīves pieredze un pārliecība liek domāt, ka ir jau slikti un var būt vēl sliktāk, tāpēc nevar palikt pie lietām, ko daru uzņēmējdarbībā, eksportā. Jāmēģina paveikt vairāk, lai tuvojošos krīzi sagaidītu ar spēcīgāku krīzes menedžmentu, lai stratēģiski svarīgos Latvijas tautsaimniecības posteņos ir stratēģiski spējīgākie, taktiski gudrākie, stresa izturīgākie mūsu cilvēki. Lai partiju rezervistu soliņu īsuma dēļ

amatos neiekļūtu otrās, trešās šķiras vadītāji bez pieredzes un zināšanām. Tāpēc man bija vēlēšanās aicināt partijas izskatīt iespēju apkopot spēkus.

Esam aizgājuši sadrumstalotībā, demokrātiju degradējošā sīkpartiju procesā. Koalīcija, kas sastāvēja no pieciem spēkiem, pat ja tur bija cilvēki, ar kuŗiem labprāt aprunājos, tomēr kā konstrukcija ir nederīga krīzei. Vajadzīgi apvienoti spēki, kas kopā spētu uzrunāt ap 30% vēlētāju. Ar programmu, kas sabalansē reģionus ar galvaspilsētu, laukus ar pilsētām, darba devējus ar ņēmeŗiem.

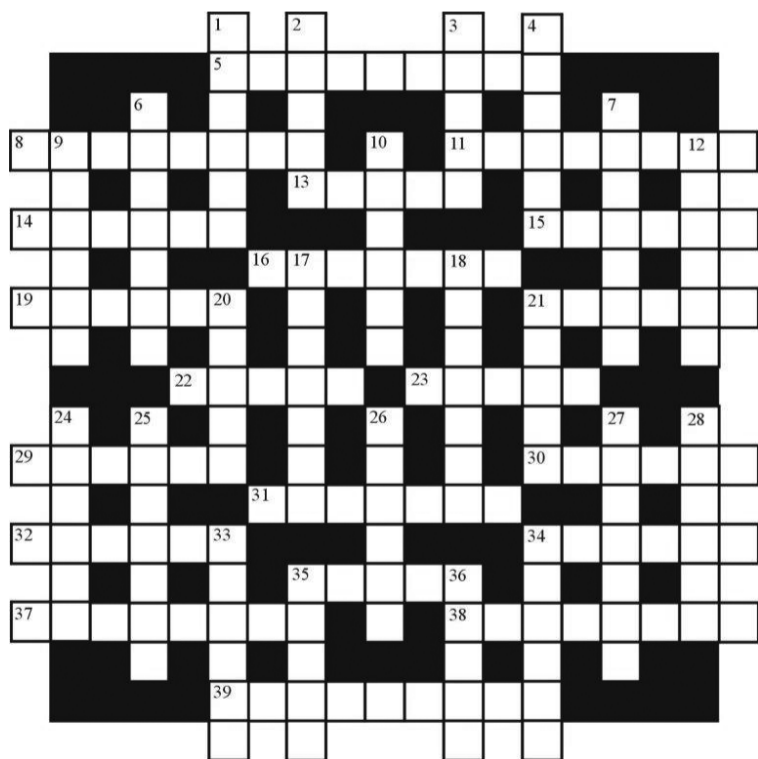
Vēlēšanu saraksts ir atvērts, procesā uz pievienošanas ir gan personības, gan partijas, gan organizācijas. Paralleli veidojam biedrību bezpartijiskajiem vai tiem, kas nav mierā ar vadību līdzšinējās partijās, un meklē veidu, kā sekmīgāk piedalīties politikā. Vienīgais noteikums ir, ka viņi ir profesionāļi, ar labu reputāciju un skaidru nostāju Ukrainas pusē, un viņi tiks laipni gaidīti biedrībā "Latvijas Apvienotais saraksts". Mērķis ir pievienot bezpartijiskos valsts likteņa veidošanā Eiropai grūtājam laikā."

Atbildot uz jautājumu, vai pats nebalotēties uz Saeimu, U. Pilēns atbild:

"Pilnīgi droši – nē. Likumdošanas darbs ir specifisks un prasa daudz vairāk juridiski sagatavotus cilvēkus, protams, ar plašu konteksta izpratni. Es nāku no uzņēmējdarbības vides ar lielu atbildību par uzņēmumu grupu, kam arī krīzē jāuztur Latvijas eksportspēja, vēl vairāk jāpiedalās tās attīstībā. Šie uzdevumi nav savietojami ar deputāta darbu."

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

augš. 7. Dubultsienu trauks. 9. Viegla, segta, augiem apaudzēta būve dārzā, parkā. 10. Ārēju faktoru izraisīts organisma audu vai organu bojājums. 12. Vīrsma, uz kuru projicē attēlus. 17. Kaitīgi kukaiņi. 18. Iespaids. 20. Seni priekšteči. 21. Aiviekstes pieteika. 24. Tonizējošs dzēriens. 25. Ortopēdiska ierīce mugurkaula noturēšanai noteiktā stāvoklī vai tā deformācijas samazināšanai. 26. Izmantot. 27. Dzeramais trauks (novec. vārds). 28. Kurpnieka darbarīks. 33. Silķveidīgo kārtas zivs. 34. Šķīrošana. 35. Jūrmalas pilsētas daļa. 36. Dažu augļu vidus ar sēklotni.

Krustvārdu mīklas (Nr.21) atrisinājums.

Līmeniski. 6. Aorta. 7. Kaperi. 8. Lupīna. 10. Limfa. 11. Karamēle. 12. Negatavi. 13. Pelavas. 16. Starts. 19. Rausis. 22. Raudene. 23. Lūcija. 24. Saites. 25. Granīts. 26. Melisa. 28. Lampas. 30. Austere. 35. Pacients. 37. Trapeces. 38. Vesta. 39. Stirna. 40. Ļaunas. 41. Rieva.

Stateniski. 1. Cepums. 2. Gailene. 3. Krēms. 4. Palanga. 5. Trīsas. 7. Karūsa. 9. Avanss. 14. Launags. 15. Viesīte. 17. Trūce. 18. Tūjas. 20. Amata. 21. Ideja. 27. Laucis. 29. Plicis. 31. Uzsvars. 32. Rotaļas. 33. Teniss. 34. Apinis. 36. «Astes».

Līmeniski. 5. Seleriju dzimtas dārzeni. 8. Liedags. 11. Garneles. 13. Asinsrites organs. 14. Aplveida metalla rotājums. 15. Vīrieša vārds (*decembrī*). 16. Žubiņu dzimtas neliels, dzeltenbrūns meža dziedātājputns. 19. Ezers Vidzemē. 21. Nervu šūnas izaugums, kas nervu impulsu novada no šūnas uz izpildorgāniem. 22. Dzīvībai bīstamas vielas. 23. Iet pa pēdām. 29. Jūr-

malas pilsētas daļa. 30. Šķidrie audi. 31. Garšviela. 32. Ciemiņš. 34. Monētas priekšpuse. 35. Mīlestības dievs romiešu mitoloģijā. 37. Gleznniecības tehnika. 38. Egļu meži. 39. Čemurziežu dzimtas garšaugi.

Stateniski. 1. Ūdens gars Vēdu mitoloģijā. 2. Asteru dzimtas lakstaugi (*nezāles*). 3. Liels dekoratīvs dārzs. 4. Mērcaurulīte. 6. Gundegu dzimtas ārstniecības

JOPROJĀM INFORMĒ, IZGLĪTO, IZKLAIDĒ

Pasūtīniet digitālo laikrakstu ŠEIT:

www.brivalatvija.lv/abone-interneta

vai maksājiet bankā SIA VESTA-LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,
Konta nr.: LV80UNLA0050016243516
ar piezīmi "BL abon" un norādot vārdu,
uzvārdu, e-pastu un mājas adresi

Ik nedēļu izlasīsi Jums svarīgu informāciju labā latviešu valodā.

Abonementa maksa:

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

Par reklāmu un sludinājumiem sazinieties ar redakciju

Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, LV-1011,
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv,
tāl.: +371 67326761 vai +371 29439423

SPORTS

Latvijas pāriem plūdmales volejbolā viena uzvara

Pro Beach Tour rangā pirmā līmeņa sacensības šogad saucas "Elite 16", rangā otrās ir Challenge, trešās – Futures sacensības. Sezonas pirmajā "Elite 16" turnīrā Meksikā Graudiņa/Kravčenko izcīnīja otro vietu. "Elite 16" sacensībās spēlēja 16 dueti, kas sadalīti četrās apakšgrupās, aizvadot viena apļa turnīru, pēc kuŗa katras grupas divi labākie pāri sasniedz ceturtdaļfinālu. Anastasija Kravčenko/Tina Graudiņa un Marta Ozoliņa/Luīze Skrastiņa spēlēs pamatturnīrā, kamēr vīriešu sacensību pamatturnīrā spēlēs Aleksandrs Samoilovs/Jānis Šmēdiņš.

Cetri Latvijas vīriešu dueti Jūrmalā zaudēja kvalifikācijas sacensību pirmajā kārtā spēlējot par vietu Beach Pro Tour – Elite 16 plūdmales volejbola turnīra pamatsacensībās. Ar 13. numuru kvalifikācijas turnīrā izlikte Ardis Bedritis/Artūrs Rinkevičs ar rezultātu 0:2 (15:21, 17:21) zaudēja spēlē pret vāciešiem Nilu Ēleru un Klemensu Vikleru (4.). Rūdolfs Stankevičs/Ernests Puskundzis (16.) ar rezultātu 0:2 (7:21, 9:21) zaudēja Itālijas pārstāvējiem Paolo Nikolai un Samuelam Kotafavam, kuŗi kvalifikācijā izsēti ar pirmo numuru. Dāvis Teteris un Oliveris Bulgačs (15.) ar 0:2 (13:21, 17:21) cieta neveiksmi pret austriešiem Robinu Zeidlu/Filipu Valleru (2.). Vēl kvalifikācijas kārtā zaudējumu piedzīvoja arī Anete Namiķe/Līva Obere.

Marta Ozoliņa un Luīze Skrastiņa Jūrmalā zaudēja pirmajā spēlē profesionālās tūres augstākā līmeņa "Elite 16" turnīra grupas kārtā. Ozoliņa un Skrastiņa ar 0:2 (13:21, 6:21) zaudēja amerikāņiem Sārai Hjūdžai/Kellijai Kolinskei.

Arī Aleksandrs Samoilovs un Jānis Šmēdiņš plūdmales volejbola turnīru sāka ar neveiksmi. Samoilovs/Šmēdiņš, kuŗi izsēti ar 12. numuru, ar rezultātu 0:2 (19:21, 17:21) zaudēja itāļiem Danieli Lupo un Aleksu Rangjeri, kuŗi savukārt izsēti ar ceturto numuru.

Trīs Latvijas plūdmales volejbola pāri profesionālās tūres augstākā līmeņa "Elite 16" turnīru Jūrmalā turpināja ar zaudējumiem un šķīrās no izredzēm spēlēt ceturtdaļfinālā. Vienīgo uzvaru mājniekiem pēdējā spēlē

guva Tina Graudiņa/Anastasija Kravčenko, bet Marta Ozoliņa/Luīze Skrastiņa un vīriešu turnīrā Aleksandrs Samoilovs/Jānis Šmēdiņš visās cīņās zaudēja.

Jānis Šmēdiņš un Aleksandrs Samoilovs. Treneris Richards Finsters par viņiem saka: "Kamēr nav agresīvas serves, variantu mums nav."

Ceturtdaļfinālā iekļūst katras grupas divas labākās komandas, un Graudiņa/Kravčenko noslēdza grupu turnīru trešajā vietā, kamēr sacensības turpināja abi dueti, kuŗiem Latvijas pāris zaudēja.

Graudiņa/Kravčenko sarūpēja Latvijai vienīgo uzvaru Jūrmalas "Elite 16" turnīrā.

Graudiņa/Kravčenko, kas turnīrā izlikta ar pirmo numuru, ar 2:1 (18:21, 21:14, 15:10) pārspēja Brazīlijas pāri Viktoriju Lopesu Pereiru/Tainu Silvu Bigi, ierindojoties devītajā vietā.

Vīriešu zelta finālā turnīra galvenie favorīti Šerifs/Ahmeds zaudēja itāliešiem Paolo Nikolai/Samuelem Kotafavam – 21:16, 25:27, 12:15. Atcerēsimies, ka Tokijas Olimpisko spēļu bronzas spēlē šie sīkstie katarieši pieveica Latvijas plūdmales volejbolistus Mārtiņu Pļaviņu un Edgaru Toču, bet Nikolai ar citu pāriņieku izcīnīja olimpisko piekto vietu.

Mūze un Gailums uzvar tradicionālajās sacensībās Ventspils šķēpi

41. reizi risinājās sacensības Ventspils šķēpi. Šoreiz tajās uzvarēja Lina Mūze un Patriks Gailums.

Lina Mūze uzvaru nodrošināja ar rezultātu 60,31 metrs. Madarai Palameikai sasniegti 54,82 metri ļāva iegūt otro vietu,

bet trešā bija Sanija Ozoliņa ar sasniegtiem 50,46 metriem.

Lina Mūze

Patriks Gailums

Patriks Gailums uzvarēja ar rezultātu 83,12 metri, otrajā vietā atstājot 80,91 metru sasniegušo Rolandu Štrobinderu. Matīss Vēls ieguva trešo vietu – 71,89 metri. Gailumam trijos no sešiem metieniem šķēps lidoja tālāk par 80 metru robežu, un ar katru no tiem būtu pieticis uzvarai.

FIFA apliecinājusi gatavību atbalstīt Latvijas nacionālā futbola stadiona celtniecību

Vadims Ļašenko (pa kreisi) un Džanni Infantino // FOTO: www.lff.lv

Starptautiskās futbola federācijas asociācijas (FIFA) prezidents Džanni Infantino Latvijas Futbola federācijas (LFF) vadītājam Vadimam Ļašenko apliecināja organizācijas gatavību atbalstīt nacionālā stadiona būvniecību. Ļašenko 27. maijā viesojās FIFA birojā Parīzē, klātienē tiekoties ar Infantino. Viena no sarunas galvenajām tēmām bija nacionālā futbola stadiona būvniecība. Pašlaik norisinās aktīvs darbs pie dažādām šī projekta īstenošanas detaļām, arī labākās iespējamās vietas izraudzīšanās. "Stadiona projekta jautājumā, kuŗa nepieciešamība Latvijas futbola attīstībai, manuprāt, ir

neapšaubāma, uzturam regulāru komunikāciju un pārrunas ar visām potenciāli iesaistītajām pusēm. Protams, FIFA kā partneris tik grandioza projekta realizēšanā mums ir ļoti svarīgs. Tikšanās laikā vēlreiz ieguvu apstiprinājumu FIFA atbalstam, tāpat pārrunājam vairākas šī projekta iestrādes un aktuālos procesus," sacīja Ļašenko.

Futbols Nāciju līgā

Latvijas futbola izlase aizvadīja pirmo spēli: UEFA Nāciju līgas vājākajā D līgā un pārspēja Andoras futbolistus, panākumu ar diviem vārtiem nodrošinot Robertam Uldriķim. Latvija savā laukumā ar rezultātu 3:0 pārspēja Andoru. Jau devītajā minūtē Latviju vadībā izvirzīja Uldriķis, kuŗš veica izrāvienu uz vārtu priekšu un pēc Roberta Savaļņieka piespēles raidīja bumbu Andoras vārtos.

Pēc zaudētiem vārtiem Andoras vienība sāka uzbrukt uz Latvijas aizsardzības zonu, vienā epizodē pat pārsteidzot Latvijas vienību ar tālu sitienu, bumbai trāpot pa vārtu pārliktni. 80. minūtē pēc brīvstietena Uldriķim izdevās apspēlēt pretinieku vārtargu, un viņš vēlreiz raidīja bumbu Andoras vārtos. Pēc VAR pārbaudes, vai vārtu guvumā nebija aizmugures, tie tika ieskaitīti, dubultojot Latvijas pārsvaru. Arī šajā vārtu guvumā pie rezultatīvas piespēles tika Savaļņieks. Īsi pēc gūtajiem vārtiem Latvija tika pie 11 m soda sitiena, kuŗu Latvijai nopelnīja Alvis Jaunzems. "Pendeli" izpildīja Jānis Ikaunieks, kuŗš veiksmīgi izmantoja iespēju un panāca 3:0.

***
(Turpināts 20. lpp.)

PĒRK

SIA "Latvijas lauku serviss" attīra aizaugušas platības no krūmiem. Par iegūto materiālu veicam samaksu. Iespējams arī atbrīvot teritoriju no celmiem. Tālr. 27077276.

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

PĒRK DZĪVOKĻU NAMU

**Pērk daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
**Namu apsaimniekošana, juridiskie pakalpojumi;

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)

abatarags@optonline.net

A.Padegs 845-462-3317 (NY)

apadegs@optonline.net

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Sīkāka informācija atrodama LASL mājas lapā, paciņu nodaļā: www.lasl.com vai zvanot: 973 744 6565.

Pieņemsim paciņas un grāmatu sūtījumus iestādēm, kā arī komerciālos un personīgos sūtījumus. Lūdzam iepriekš pieteikt lielāka apmēra sūtījumus! Ievērosim sabiedriskās attālinājuma normas, lai nevienam nebūtu jābaidās mūs satikt pie mantu nodošanas!

VALDA
RAINEY

Pēc divu gadu pārtraukuma DV delegātu sapulci atkal varējām noturēt klātienē. Šogad par sapulces vietu tika izvēlēts skaistais latviešu centrs Gaŗezers. Daba, tuvojoties Gaŗezeram,

sajust ik uz soļa...

Un tā Daugavas Vanagu ASV 72. delegātu sapulces atklāšana sākās 20. maijā ar vakariņām pie galdiem ar ukraiņu nacionālās krāsās izveidotiem galdu

tika pacelts pirms dažiem gadiem. Līga Nutere domā, ka varbūt vajadzētu pievērsties aprūpei tieši vietējiem cilvēkiem – atbalstīt, ja kāds nokļuvis grūtībās, vai arī vecuma dēļ nav

Daugavas Vanagu ASV 72. delegātu sapulce Gaŗezērā

DV ASV sapulces delegāti izteica savu atbalstu Ukrainai viņu cīņā pret Krievijas uzbrukumu. Aicinām visus latviešus ziedot Ukrainas militārajām un humanitārajām vajadzībām! Ivars Zuševics ziņoja ka šogad no 14. jūnija akcijas iegūtie ziedojumi visi tiks nosūtīti Ukrainas atbalstam, un uz šo brīdi jau ir saziēdota ievērojama summa.

DV ASV delegātu sapulce izteica pateicību goda viesiem

PBLA priekšsēdim Pēterim Blumbergam, ALA pārstāvei / kasieri Anitai Grīviņai un Gaŗezera pārstāvim Uģim Grīnbergam. Izteica arī pateicību čaklajām un viesmīlīgajām saimniecēm Māritei Grīnbergai un Ligītai Matisonei.

Sēdi slēdza, vienojoties kopīgā dziesmā "Še kopā mēs, biedri". Uz tikšanos atkal nākamgad! Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Delegāti un viesi

liek atcerēties Latvijas Zemgales novadu ar pārredzamiem, skaisti apsētiem līdzenuma laukiem, kur aramzeme mijas ar sulīgo zaļumu. Skaisti sakoņas mājiņas ceļa malās ar smaržīgiem ceriņu puķu. Tik ļoti dzimteni atgādina arī mežs! Smarža, kas mijas ar tik pazīstamo naktsviļoļu un maijpuķīšu smaržu. Tā smaržo tikai Latvijas meži pavasarī. Laikam, jau ne velti latvieši izvēlējās šo vietu par savu nometni. Viņi caur savām skumjām, zaudējumiem un mīlestībā pret Latviju paši auguši kopā ar šo mežu, pļavām un vienreizēji skaisto ezeru. Te latvietību var

rotājumiem. Par gardajiem latviskajiem ēdieniem katru dienu rūpējās un tos gatavoja čaklās saimnieces Mārite Grīnberga un Ligīta Matisone. Pēc vakariņām delegāti un viesi noklausījās DV ASV priekšnieka Andra Kursieša ievadrunu un goda viesu, PBLA priekšsēža Pēterā Blumberga uzrunu. Sekoja apsveikumi no ALA kasieres Anitai Grīviņai un Gaŗezera pārstāvja Uģa Grīnbergam. Klātesošie noklausījās, un arī paši dziedot dziesmas piedalījās uzvedumā, ko bija sagatavojusi Ildze Rudzīte un izpildīja Gunārs Kancs, Lauris Rožkalns, Nora Ceriņa un Ilze Hāznere Līgas Zemesarājas klavieru pavadījumā.

21. maija rītā 9:00 Andris Kursietis atklāja sapulces oficiālo daļu. Latvijas Republikas vēstnieks ASV Māris Selga bija atsūtījis sveiciens delegātu sapulcei. Anita Grīviņa nolāsija arī apsveikumu no ALA priekšsēža Mārtiņa Andersona.

Par sapulces vadītāju tika ievēlēts Ēgils Apelis, par vietnieku – Andris Kursietis. Delegātu sapulcē piedalījās septiņas apvienības ar 15 delegātiem un 37 mandātiem. Pārsvarā sapulces laikā tika debatēts par ziedojumiem un par organizācijas nākotni. Kā jau zināms, DV organizācijas galvenais mērķis ir palīdzība leģionāriem. Ivars Zuševics piebilst, ka kopš 1994. gada saziēdota uz izgāuši caur biedrību 12,9 miljoni eiro. Tā ir ļoti iespaidīga summa. Bet leģionāru skaits ar katru gadu paliek arvien mazāks. Uz šo brīdi ir vairs palikuši tikai 67 leģionāri. Tāpēc biedrībai jāatrod jauni mērķi, lai turpinātu savu darbību. Andris Kursietis piebilst, ka šis jautājums jau

vairs spējīgs apmeklēt latviešu sariņojumus. Viņa minēja par piemēru, ka 95 gadus veca biedre nav atstājusi māju jau ilgāku laiku, un deju grupa aizbrauca uz viņas māju, 95 gadu jubilejā iepriecēja ar koncertu. Andris Kursietis ziņoja, ka šogad Klīvlāndē no 24. līdz 26. jūnijam notiks DV Centrālās valdes sēde, kur tieši šis jautājums tiks padziļināti pārrunāts. Piedalīsies arī DV priekšnieks Aivars Sinka no Latvijas, kā arī valdes locekļi no citām valstīm.

Delegāti arī apspriēz jautājumu, kā labāk sadarboties ar Gaŗezeru, jo gan Zemes valdei, gan vairākām apvienībām pieder Gaŗezera akcijas. Tika uzsvērts, ka apvienībām, kuŗas likvidējas un tur Gaŗezera akcijas, tās vajadzētu nodot DV ASV zemes valdei. Tika izvirzīts priekšlikums ievēlēt koordinātoru par Gaŗezera jautājumiem, arī, ieskaitot balsošanas tiesības. Par koordinātoru tika ievēlēts Mārtiņš Stāks un par vietnieku – Gunārs Kancs.

Tika apspriēts arī jautājums par DV ASV Vanadzū priekšnieces amata likvidēšanu. Līga Nutere skaidro, ka ASV vanadzū darbojas kopīgi valdē ar vanāgiem, un kā Vanadzū priekšniecei viņai nav nekādu atsevišķu pienākumu, kā vien reizi gadā pārsūtīt ziņas, kas saņemtas no CV Vanadzū priekšnieces, tāpēc nav nozīmes šo amatu paturēt. Delegātu sapulce nolēmj šo amatu likvidēt un uzdot statūtu komisijai izdarīt attiecīgus labojumus statūtos. Andris Kursietis piebilst, ka jautājums par Vanadzū priekšnieces amata likvidēšanu neattiecas uz DV apvienībām, tikai Zemes valdes līmenī, katra apvienība var rīkoties pēc saviem ieskatiem.

2018.– Latvijas 100 gadu jubilejas – gadā, godinot savu vecāku piemiņu, stipendiju dibināja Andrejs Eglīte un viņa māsa Dace Lisa (Eglīte) Taylor. Šogad, sveicot Vītolu fondu divdesmitajā darbības gadskārtā, abi lēmuši palielināt atbalstu piecdesmit tūkstošu dolaru apmērā, kas dos iespēju studēt vēl lielākam jauniešu skaitam.

Eglīšu ģimene pēc Otrā pasaules kara patvērumu rada ASV, kur gan Andrejs, gan Dace ieguva kvalitatīvu izglītību – abi ir Nebraskas Universitātes absolventi. Vienlaikus darbam savā profesijā liela uzmanība tikuši veltīti arī trimdas kopienas dzīves izkopšanai un attīstībai. Kopš 1961. gada Andrejs darbojas DV ASV Linkolnas apvienības valdē, revīzijas komisijā un šaušanas sporta kopā, ir šīs organizācijas Mūža biedrs, apbalvots ar Zelta nozīmi.

izglītības ieguvī. Šie vārdi tikai apliecina Andreja un Daces lielo patriotismu un ilgtspējīgo domāšanu, jo vislielākais zaudējums mūsu tautai ir cilvēka neizmantotais potenciāls, tāpēc tik svarīgi ir ļaut katram, kuŗam ir tādas spējas, iegūt un sasniegt to visaugstāko un labāko rezultātu sevis izglītošanā.

Jāņa un Annas Marijas Eglīšu piemiņas stipendija veltīta pedagogijas un farmācijas nozarē studējošajiem un šajā mācību gadā to saņem divas jaunietes, no kuŗām viena mācās par skolotāju Latvijas Universitātē, bet otra apgūst farmācijas zinātni Rīgas Stradiņa universitātē.

Svētku lielākais papildījums ir redzēt, ka aizvien skaistāk sakuplo tas koks, kas visu kopā audzēts un lolots. Fonda divu desmitu gadskārta ir viens laika gredzens šī ievērojamā izglītības

Andrejs ir arī Amerikas latviešu apvienības Mūža biedrs Dzintara pakāpē, apbalvots ar ALAs atzīnības rakstu par ilggadīgu darbu DV apvienībā. Kopš 1975. gada viņš aktīvi darbojies Latviešu Brīvības Fondā un Latviešu Fondā, kur sasniegjis Dzelzs tūkstošnieka pakāpi. Dace, savukārt, ir Linkolnas latviešu draudzes locekle un atbalsta Latviešu Fondu kā tūkstošnieku dalībniece.

Savā vēstulē Andrejs Eglīte raksta: "Gribam finansiāli atbalstīt centīgus maznodrošinātus jauniešus, lai finanšu trūkums nestātos viņiem ceļā uz augstākās

ozola stumbrā, un stipendijas, ko, pateicoties saņemtajam ziedojumam, varēsīm izmaksāt, vienmēr liecinās par šo simbolisko augšanas procesu, kas notiek diendienā, bet jo īpaši spilgti atklājas šajos svētkos.

Vislielāko paldies sakām Andrejam Eglītem un Dacei Lisai (Eglītei) Taylor, kuŗu lielā cieņā un mīlestībā pret saviem vecākiem, dos cerību daudzām ģimenēm Latvijā, kuŗas zina, ka viņu atvasēm būs iespējams iegūt vislabāko izglītību, pateicoties ziedotāju dāsnībai!

DAVIDS RUBENS

DV ASV priekšnieks Andris Kursietis

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precīzējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks vai arī tie ir atcelti!

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125). Mājas lapa: www.seattlelatviancenter.com.

TĒRVE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:30 Centrā. Pensionāru sanāksmes pirmdienās 13:00. Info: 514-992-9700. www.terverte.org.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.: (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; e-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Cianas-draudze 2550-4389-7965-234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. 1-773-818-6965 st. Peters.latvian.church@gmail.com Ivars Spalis (ivspalis@gmail.com), priekšnieks. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds.

Čikāgas latv. baptistu dr.: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com Dievk. notiek svētdienās 9:30. Pēc dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Dievk. notiek svētdienās 10:00. Seko sadraudzības stunda.

Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth. Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. Dievk. notiek 14:00. Pēc dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039). **19. jūnijā** Aizvesto piemiņas dievkalpojums ar dievgaldu kopā ar igauņu draudzi (diak. Guna Reina un igauņu draudzes mācītāju Enn Auksmann). Dievkalpojumi notiek plkst 11:00. Jūlijā diev-

kalpojumu nebūs.

Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). Svētdienās 11:00 Dievk. ar dievg. draudzes sekretāre Zigrīda Krūčkova, tālr.: 617-323-0615. **Dievkalpojumi divreiz mēnesī, 2:30 pēcpusdienā ar viesmācītāju Igoru Safinu.**

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Gija Galiņa.

Grandrapidu latv. ev. lut. dr.: Faith Lutheran Church. (2740 Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505.) Tālr: 616-361-6003.) Māc. Aija Graham. Dr. pr. Ivars Petrovskis, tālr: 616-975-2705. Dievk. notiek 2x mēnesī, 2:00 pm. Par datumiem lūdz sazināties ar dr. pr. Ivaru. Pēc dievk. kafijas galds.

Grandrapidu Latv. Katolu dr.: Our Lady of Anglona (504 Grand Ave NE Grand Rapids MI 49503) Grand Rapids Association Nama – Mac.Mark Mitchell, priekšnieks Bronislavs Viscockis – tālr: 616-540-1322. Dievk. Notiek katru sveētdienu 10:00am – seko kafijas galds.

Kalamazū latv. ev. lut. apv. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49006). Māc. Aija Graham. Latviešu ev. lut. apvienotā draudze notur klātienē dievkalpojumus **katru svētdienu, plkst. 10:00.** Paralleli pieejami sprediķu ieraksti draudzes YouTube kanālā (meklēšanas atslēgas vārds "Latviešu apvienotā draudze Kalamazū").

Klīvlāndes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107) Draudzes dievk. notiek svētdienās 11:00. Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā. Baptistu dr.: Bethel Baptist Church (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) Dievk. notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510). Dievkalpojumi ar viesu mācītājiem latviešu un angļu valodā plkst. 10:00. Par datumiem sazināties ar draudzes pr. Kārlī Indriksonu, tālr.: 402-730-3427, e-pasts: kindriks@aol.com. Pensionāru saiets katra mēneša otrajā ceturtdienā plkst. 11:00 sabiedriskajās telpās.

Dievkalpojums svētdien, **12. jūnijā** 10:00. Tad sekos **14. jūnija AKTS** ar pusdienām 11:30, pēc tam **2. koncerts, Evita Teterovska**, latviešu soprāns, operu ārijas un latviešu komponistu darbi. 1:00. Ieeja \$25.

Latvian Hall (Latviešu Ev. Lut. Sabiedriskās telpās, 33rd & Mohawk iela, Baznīca, 33rd & C iela), Linkolnā. kunora@windstream.net.

Mančesteras latv. ev. lut. dr.: (dievk. Notiek Holy Transfiguration Romanian Orth. Church, 2 Winter St., Manchester, CT 06040). Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr. 413-568-9062.

11. jūnijā, plkst. 11:00 – Vasarsvētku dievkalpojums ar dievgaldu, māc. Igors Safins **23. jūlijā**, plkst. 11:00 – Dievkalpojums ar dievgaldu, māc. I. Safins.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Māc. Jānis Ginters tālr: 260-7975-695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr: 414-416-6157 Dievk. notiek svētdienās 10:00.

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Mineapoles St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes video dievkalpojumi notiek katru nedēļu, tos var skatīties mndraudze.org.

Montrealas latv. Trīsvienības/Tervete ev. lut. dr.: Trinity Latvian Church (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org vai www.terverte.org. Dr. pr. Jānis Mateus tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org.

Nūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: (Latvian Lutheran Church, P.O. Box. 1008, Maplewood, NJ 07040). Dievkalpojumi notiek NJ Latviešu biedrības namā Priedaine, 1017 State Route 33, Freehold, NJ 07728, māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko.

Nūjorkas latv. ev. lut. dr.: Jonkeru bazn. 254 Valentine Ln, Yonkers NY.

Salas bazn. 4 Riga Ln, Melville NY.

St. Andrew bazn. 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ.

Seafarers. 123 East 15th Street, New York, NY.

Ročesteras ev. lut. Krusta dr.: Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Saginavas latv. ev. lut. dr.: (128 N Elm St, Saginava, MI 48602). Mācītāja Biruta Puīķe-Wilson, mob. (269) 2675-330. Kontaktpersona Mary Beth Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnīs@chartermi.net. **Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1.00 pēcpusdienā**, seko kafijas galds ar groziņiem.

Sandiego latv. ev. lut. dr.: Ascension Lutheran Church (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 1-619-630-8143, e-pasts: janis-legzdins@hotmail.com.

Sandiego Draudzes dievkalpojumi: Dievkalpojumi notiks iekšienē un jānēsā sejas maskas!

Sentluisas latv. ev. lut. dr.: Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudīņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314 457 1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas ev. lut. dr.: (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125). Dievkalpojumi notiek 10:30. Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlelatvianchurch.org.

Dievkalpojumi Sietlā: 12. jūn. Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma Draudzes dāmu komiteja rīko zupas pusdienas Ukrainas bēgļu pabalstam. Programmā Andrea Drougas stāstīs par palīdzības darbu ukraiņu bēgļiem Latvijā.

Skenektēdijas latv. ev. lut. dr.: Trinity Lutheran Church (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart. **19. jūnijā**, plkst. 2:00 Tautas Sēru dienas dievkalpojums ar Dievgaldu. Dz. gram.

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: draudzes mācītājs Aivars Pelds. Tel.: 515-991-4640 – sazināties ar Andri Ritumu, 727-797-1933. Dievkalpojumi un Bībeles stundas notiek Faith Lutheran baznīcā, kas atrodas 2601 49th Street North, St. Petersburg, FL.

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr: 6479-865-604, E-pasts: grietins@gmail.com. Priekšnieks: Kārlis Vasarājs, Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.: 400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850 – 3121. Tālrūnis: 301-251-4151, epasts: dcdraudze@gmail.com, www.dcdraudze.org. Prāveste Anita Vārsberga Pāža (tālr.: 301-302-3270). Draudzes priekšiece Dace Zalmane. **Svētdienas dievkalpojumi sāksies plkst. 11:00.** Trešdienās svētbrīžu laiks paliek nemainīgs – plkst. 10:00. Pieslēgšanās norādes ir atrodamas draudzes mājaslapā.

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rigaven@aol.com – Inese Zaķis – ne vēlāk kā PIEKTDIENĀS.

LĀZA aicina

Vieslektors – Viskonsinas Universitātes profesors Jānis Tupesis, MD. Viņš runās par ārstu vietu mūsdienu mainīgajā pasaulē. Dr. Tupesis ļoti aktīvi Afrikā darbojies starptautiskās organizācijas ietvaros, palīdzot attīstīt spēcīgākas medicīnas sistēmas cīņā pret vietējām slimībām.

Sekos siltas pusdienas un draudzīgas parunas. Mūs iepriecinās tautasdeju kopa

“Pērkonītis” ar uzvedumu. Par dalību konferencē tiks izsniegts sertifikāts.

Lūdzu, pieteikties bez kavēšanas pie – Dr. Erik Niedritis, 35 Seaman Avenue, Rockville Centre, NY 11570, e-pasts erikniedritis@msn.com, Cell 917 797 8249. Tel: 516 678 2487.

Dalības maksa, ieskaitot pusdienas, ārstiem – \$125, viesiem – \$60. Lūdzam arī pievienot papildu ziedojumus Prof. Lazovska stipendiju fondam. Čekus rakstīt: “Prof. I. Lazovska Med Fonds”. Pateicos par atbalstu un ziedojumiem! Uz tikšanos Dziesmu svētkos!

Patiesā cienā – Eriks Niedritis, MD, Prof. I. Lazovska fonda priekšēdis un LĀZAs valdes loceklis

SPORTS

(Turpināts no 17. lpp.)

Latvijas U-21 futbola izlase priekšpēdējā 2023. gada Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīra spēlē Skonto stadionā ar rezultātu 1:0 (0:0) uzvarēja savas apakšgrupas vicelideri Izraēlu. Abu komandu pirmā apla tikšanās reizē pērnajā oktobrī Izraēlas izlase pašā spēles izskaņā nodrošināja uzvaru ar rezultātu 2:1. Latvijas izlases rindās toreiz izcēlās Roberts Veips.

Svarcelšana

Tirānā risinājās Eiropas čempionāts svarcelšanā. Daniela Ivanova svara katēgorijā līdz 76 kilogramiem izcīnīja otro vietu. Ivanova summā pacēla kilogramus 222 kilogramus, kas ir atkārtots Latvijas rekords.

Raušanā Latvijas sportiste sāka ar veiksmīgi paceltiem 91 un 94 kilogramiem, bet trešajā mēģinājumā viņai izdevās pacelt 96 kilogramus, kas ir jauns Latvijas rekords, labojot iepriekšējo par vienu kilogramu. Pēc 121 kilograma grūšanas pirmajā mēģinājumā otrajā Ivanova pacēla 126 kilogramus, bet trešajā mēģinājumā netika galā ar 128 kilogramiem. Ar iepriekš paceltiem 126 kilogramiem pietika, lai summā ieņemtu otro pozīciju.

Svara katēgorijā līdz 73 kilogramiem Roberts Suharevs, summā paceļot 317 kilogramus, ieņēma sesto vietu.

Artūrs Vasiļonoks (attēlā) svara katēgorijā līdz 89 kilogramiem izcīnīja septīto vietu.

Vasiļonoks, kurš pieaugušo Eiropas čempionātā piedalās pirmo reizi, summā pacēla 348 kilogramus. Uzvaru Eiropas čempionātā šajā katēgorijā izcīnīja itālietis Antonio Picolato, kurš summā pacēla 392 kilogramus, sasniedzot jaunu Eiropas rekordu.

Artūrs Plēsnieks svara katēgorijā līdz 102 kilogramiem ieņēma sesto vietu, atkārtotot pērn sasniegto rezultātu.

Plēsnieks, kurš pagājušajā vasarā Tokijas Olimpiskajās spēlēs izcīnīja bronzas godalgu svara katēgorijā līdz 109 kilogramiem, summā pacēla 366 kilogramus, labojot Latvijas rekordu. Raušanā pirmajos divos mēģinājumos neizdevās pacelt 163 kilogramus, taču tas izdevās pēdējā trešajā piegājienā, sasniedzot jaunu Latvijas rekordu. Grūšanā Plēsniekam vien trešajā mēģinājumā izdevās pacelt virs galvas 203 kilogramus. Uzvaru izcīnīja Bulgārijas sportists Dāvids Fišerovs, kurš, summā paceļot 392 kilogramus, bija labākais gan raušanā (177 kg), gan grūšanā (215).

Tennis

Latvijas spēcīgākā tenisiste Aļona Ostapenko duetā ar ukraiņieti Ludmilu Kičenoku Francijas atklātajā čempionātā zaudēja sievietes dubultspēļu pusfinālā, Čīnā par vietu finālā Ostapenko un Kičenoka trīs setu spēlē ar 6:2, 4:6, 2:6 piekāpās Francijas tenisistēm Karolīnai Garsijai un Kristīnai Mladenovičai. Pēc otrā seta spēli pārtrauca lietus dēļ, bet, spēli atsākot, veiksmīgāk nospēlēja francūzietes. Ceturtdaļfināla spēlē Ostapenko/Kičenoka ar rezultātu 6:3, 5:7, 6:2 uzvarēja Beļģijas tenisistes Marinu Zanevsku/Kimberliju Cimmermani, kamēr francūzietes ar 6:3, 6:3 pārspēja Ķīnas tenisistes Jifaņu Sjui/Džaosjuaņu Janu. Pusfināla sasniegšana Ostapenko dod 780 WTA dubultspēļu ranga punktus.

Šaušana

Latvijas šāvēju komandai neizdevās pārvarēt Baku notiekošā Pasaules kausa posma pirmo kvalifikācijas kārtu. Latvijas komandā startējošie Emīls Vasermanis, Lauris Strautmanis un Daniels Vilciņš sacensībās 10 m distancē šaušanā ar pneimatisko pistoli ar 849 punktiem kvalifikācijas pirmajā kārtā ierindojās 11. vietā 13 komandu konkurencē. Labāko rezultātu no latviešiem komandu sacensībās sasniedza Vasermanis – 287 punkti no 300. Strautmanis un Vilciņš katrs tika pie 281 punkta. Lai iekļūtu kvalifikācijas otrajā kārtā bija nepieciešami vismaz 856 punkti.

Mākslas vingrošana

Latvijas mākslas vingrotāja Jelizaveta Polstjanaja Itālijā, Pezāro, notiekošajā Pasaules kausa posmā ieņēma devīto vietu daudzciņā. Četru vingrojumu summā Polstjanaja sakrāja 115,4 punktus, kas ļāva ierindoties starp desmit labākajām sportistēm. Otrā Latvijas pārstāve Anna Murikova ar 92 punktiem

ierindojās 36. vietā. Daudzciņā uzvaru izcīnīja itāliete Sofija Rafaeli ar 126,8 punktiem.

Triatlons

Latvijas triatlonists Artūrs Liepa Polijā, Zešovā, Eiropas kausa izcīņas posmā pieaugušo konkurencē ieņēma 40. vietu.

Liepa 750 m gaŗo peldēšanas distancē veica deviņās minūtēs un 23 sekundēs, kam sekoja 20 km gaŗš ritenbraukšanas posms, kurū viņš veica 31 minūtē un 37 sekundēs. Noslēgumā sportisti skrēja piecus kilometrus, ko Latvijas triatlonistam izdevās noskriet 16 minūtēs un 35 sekundēs. Uzvaru izcīnīja austrietis Leons Paugers, kurš finiša līniju šķērsoja 55 minūtēs un 30 sekundēs.

Otro vietu, zaudējot septiņas sekundes, ieņēma Lielbritānijas triatlonists Džeks Viliss, bet labāko trijnieku noslēdza vācietis Johannes Fogels, kurš no uzvarētāja atpalika 12 sekundes. Liepa finišu sasniedza pēc 58 minūtēm un 53 sekundēm, piekāpjoties austrietim trīs minūtes un 23 sekundes. Šajā posmā startēja 61 sportists, no kuriem finišu sasniedza 59.

Pirmais Eiropas čempionāts kroatē sievietēm Latvijā

no 30. jūnija līdz 3. jūlijam, norisināsies Eiropas vēsturē pirmais Eiropas golfa kroatē (GC) čempionāts sievietēm. Čempionātu rīko Latvijas Kroatē federācija sadarbībā ar Pasaules Kroatē federāciju (World Croquet Federation). Spēles tiks aizvadītas kopumā uz četriem kroatē laukumiem Ikšķiles kroatē klubā (IKK) un SIG-LIG kroatē klubā Siguldā. Čempionātā, piedalīsies 28 spēlētājas. Dalībnieces pārstāvēs 7 valstis – Angliju, Īriju, Vāciju, Spāniju, Zviedriju, Šveici un Latviju.

Kas ir kroatē? Skaidrojums: Spēles būtība jeb mērķis ir ar pēc iespējas mazāku āmuru sitienu skaitu pārvietot savu bumbu cauri noteiktai vārtiņu kombinācijai no starta līdz finiša mietam. Spēles gaitā ir iespējams noteikumu robežās traucēt pārējiem spēles dalībniekiem veikt maršrutu. Tādējādi spēlē ir nozīme ne tikai sitienu precizitātei, bet arī taktikai.

Latvijas sportists pirmo reizi uzvar starptautiskās neredzīgo sporta sacensībās šoudaunā

Deniss Ovsjaņņikovs (pa labi) laureātu apbalvošanā // FOTO: Latvijas Neredzīgo sporta savienība

Latvijas Neredzīgo sporta savienības (LNSS) sportists Deniss Ovsjaņņikovs uzvarēja starptautiskajās šoudauna sacensībās "Viļņa 2022". Pirmo reizi kāds neredzīgs vai vājredzīgs Latvijas sportists kļuva par Eiropas augsta reitīnga sacensību uzvarētāju. Ovsjaņņikovs divas dienas ilgajās sacensībās uzvarēja astoņās spēlēs, arī pēdējā saspringtajā četru setu spēlē pieveicot pieredzējušo poli Kristianu Kisielu. Šoudauns ir unikāla neredzīgajiem un vājredzīgajiem veidota sporta spēle – galda tenisam un galda hokejam līdzīgs sporta veids, ar kurū nodarbojas visā pasaulē.

Volejbols

Latvijas vīriešu volejbola izlase Eiropas Zelta līgas grupas turnīrā Liepājā ar 0:3 zaudēja Čehijas valsts vienībai. Atbildes spēlē Karlovivaros tāds pats rezultāts – 0:3, un pirmais riņķis noslēgts bez uzvarām.

Talentīgais Francis Lācis trenējas kopā ar olimpiskajiem čempioniem 3x3 basketbolā

// FOTO: no personīgā archīva

Talentīgais klasiskā basketbola pārstāvis Francis Gustavs Lācis šovasar trenējas kopā ar olimpiskajiem čempioniem 3x3 atzarā. Lācis šopavas noslēdza savas gaitas Nacionālajā kolledžu sporta asociācijā (NCAA), kur pārstāvēja Orela Roberta Universitātes komandu Golden Eagles. Pagājušajā gadā Lācis ar Golden Eagles uzvarēja Summit League konferencē un iekļuva NCAA izslēšanas turnīrā jeb "marta trakumā", kur piedzīvoja zaudējumu trešajā kārtā. Pašlaik Lācis trenējas kopā ar olimpiskajiem čempioniem 3x3 basketbolā, nodarbojoties arī Oskaram Hlebovickim. Lācis sarunā ar Latvijas Radio gan uzsvēra, ka savu nākotni saista ar klasisko

basketbolu, šobrīd esot profesionāla kluba meklējumos. Viņš pauda, ka treniņi kopā ar olimpiskajiem čempioniem noteikti uzlabos viņa fizisko sagatavotību un individuālo meistarību.

3x3 komanda Rīga devusies uz Serbiju, kur 3. un 4. jūnijā notika Challenger turnīrs. Tajā bija iespēja izcīnīt ceļazīmi uz Lozannas Masters posmu. Rīgas vienības sastāvā Serbijā bija olimpiskie čempioni Nauris Miezis un Agnis Čavars, kā arī Artūrs Strēlnieks un Artūrs Ausejns.

***

Latvijas 3x3 basketbola komanda Rīga Starptautiskās Basketbola federācijas (FIBA) Pasaules tūres Novi Sadas Challenger turnīra ceturtdaļfinālā cieta neveiksme. Rīga ar rezultātu 17:19 zaudēja Novisadas komandai Liman. Rīga komandā rezultatīvākais ar 12 punktiem bija Nauris Miezis, četrus punktus guva Ausejns, bet vienu pievienoja Artūrs Strēlnieks.

Latvijas 3x3 basketbolistes zaudē Eiropas čempionāta kvalifikācijas pusfinālā

Eiropas kausa kvalifikācijas turnīra pusfinālā Latvijas 3x3 dāmu izlase atspēlējās no sešu punktu deficīta un panāca pagarinājumu cīņā pret Igaunijas izlasi, tomēr papildlaikā tika piedzīvots dramatisks zaudējums ar 15:16, tādējādi pēdējā cīņā par finālturnīru būs jācīnās ar Rumāniju.

Latvijas basketbolistēm ar Ketijas Vihmanes diviem reālizētiem metieniem izdevās spēles sākumā izvirzīties vadībā ar 3:1, tomēr pēc tam sekoja vairākas kļūdas, kas spēles iniciatīvu ļāva pārņemt igauņietēm. Ziemeļu kaimiņienes guva astoņus punktus pēc kārtas, nostādot Latvijas komandu ļoti grūtā situācijā.

Ketija Vihmane

Ar Vihmanes tālmetienu un Miķelsones caurgājieniem latvietēm četras minūtes līdz spēles beigām izdevās pietuvoties līdz divu punktu atstatumam (8:10), tomēr zaudētā cīņā zem groziem un atļautais pretinieču divpunktu metiens atjaunoja Igaunijai drošāku pārsvaru.

Pēdējās divas minūtes Latvijas uzbrukumos valdīja neliels chaoss, tomēr ar komandas gaŗas spēlētājas Miščenko tālmetienu Latvija pietuvojās līdz minimumam, bet sekmīga izspēle uz groza apakšu Vihmanei ļāva izraut neizšķirtu – 14:14. Pagarinājumā, kurā uzvarai bija nepieciešams gūt divus punktus, Vihmane izvirzīja latvietes vadībā. Tomēr pie izšķirošā punkta tikt neizdevās.

Sporta ziņas sakopojis P. KARLSONS